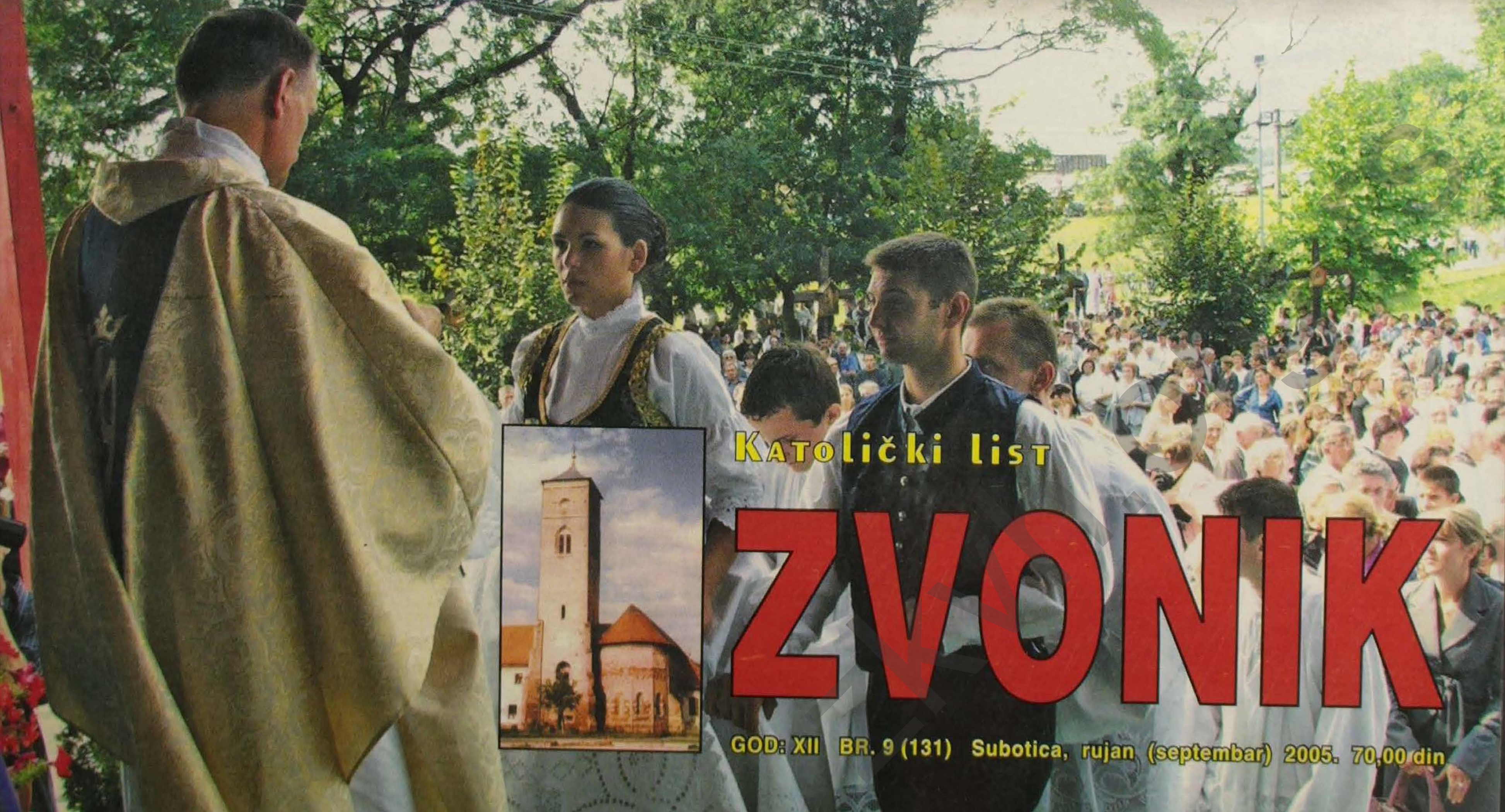

EUHARISTIJA I MLADI

Katolički list

ZVONIK

GOD: XII BR. 9 (131) Subotica, rujan (septembar) 2005. 70,00 din

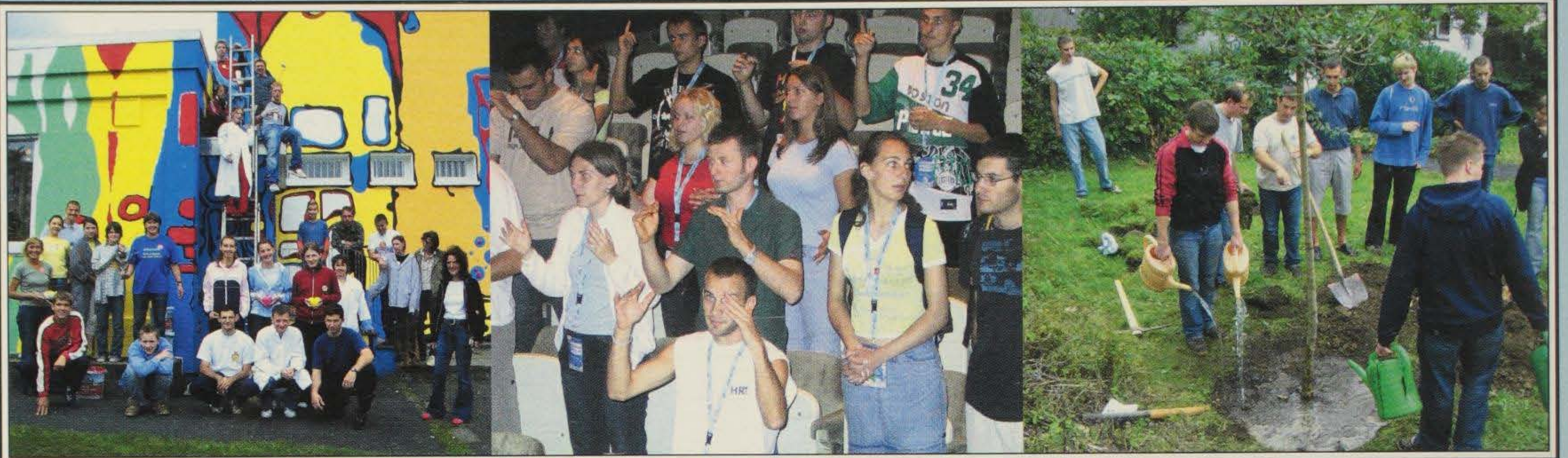
XX. SVJETSKI SUSRET MLADIH

XX Jornada Mundial
de la Juventud
Colonia 2005

U njemačkom gradu Kölnu od 16. - 21. 08. 2005. održan je XX. Svjetski susret mladih, koji je okupio preko milijun mladih iz čitavoga svijeta. Među njima je bilo i 250 mladih s područja naše Biskupske konferencije.

Prvi dio susreta odvijao se po Biskupijama sa zanimljivim aktivnostima. Neki su bili moleri (na slici lijevo je zgrada koju su sami ubojali), drugi su učili pjevati uz mimiku (slika u sredini) a treci su sadili drveće (na slici desno)

Revno smo sudjelovali na katehezama. Osobito nas je oduševila kateheza kardinala Bozanića a bilo je dovoljno vremena i za razgledanje grada

Papa na brodu pozdravlja mlade koji su mu oduševljeno klicali sa obale

Pero (●●) i Tomo (●) sudjelovali su kao volonteri u organizaciji susreta a bili su i među ministrantima na Papinoj misi

Tu je bilo naše mjesto na "Marienfeldu"

EUHARISTIJA I MLADI

Volim mlade. Volim ih zato što su lijepi i puni životnog elana i radosti. Volim ih kad imaju puno želja i puno ideja. Volim ih kad imaju inicijativa i preuzimaju odgovornost za njihovo ostvarenje. Bio sam iznenađen ovoga ljeta kad su mi došli mladi sa željom da sami imaju u crkvi posebno klanjanje i molitvu. Uživao sam u njihovom druženju ovoga ljeta. Toliko su željeli biti zajedno da su u župu dolazili nedjeljom već rano poslije podne da bi najprije tu bili zajedno a onda su zajedno odlazili u bandašicina kola po okolnim župama. Bio sam sretan kad su mi rekli da ove godine žele imati ozbiljan vjeronauk mladih i kad su mi rekli teme i način na koji bi voljeli da se vjeronaučni susreti događaju. Volim mlade, malo stado - koji svakog prvog petka u mjesecu idu od župe do župe na misu mladih za mir. Bili su prekrasni na misi u prirodi na Čikerijadi...

Ima međutim i drugih mladi. Svi nešto hoće a neki i ne znaju što hoće. Tužan sam kad vidim mlade umorne od života a trebali bi "pucati od života". Tužan sam kad svaku večer kroz prozor gledam mlade kako ispijaju velike boce piva i litre vina, a još tužniji kad mi bač Stipan kaže da je opet kod klupa pronašao kutije od "likova za živce", koje su očito ubacivali u svoje velike boce s alkoholom. Smeta mi kad nakon toga divljaju po parku, nepristojno se ponašaju, lome klupe i prevrću kante sa smećem...

Lako su uočljive i prepoznatljive dvije skupine mladih na početku trećeg milenija čovječanstva i kršćanstva. Jedni bi htjeli slobodu bez odgovornosti, da im bude sve dopušteno, a drugi bi htjeli biti odgovorni, razboriti, dobri, marljivi učenici i studenti. Jedni bi kroz život bez Boga jer on samo "zabranjuje i zapovijeda" a drugi bi htjeli slijediti zahtjevnog Krista, koji puno traži ali koji obećava istinsku sreću. Oni koji se ravnaju načelom "sve mi je dopušteno" doživljavaju na kraju da je "sve upropašteno", kako je to na Bunariću naglasio biskup Pozaić. Drugi pak, koji slijede zahtjevnog Krista, napreduju u "dobi i mudrosti" te ubiru slatke plodove istinskog mira i ljubavi i uživaju u stvarnoj sreći.

Prošao je još jedan veličanstveni susret mladih. Pratili smo ga izbliza putem medija, a neki i uživo jer su bili u Kölnu. Možete o tom dosta čitati i vidjeti u ovom broju "Zvonika". Papa Ivan Pavao II., kojeg mladi još uvijek

"ludo" vole i papa Benedikt XVI. kojega mladi već jako vole, snažno su ohrabрили sve mlade koji žele slijediti Kristov put ljubavi usmjerujući im osobito pogled prema Euharistiji. Prenosim ovdje sažeto poruke ta dva velika prijatelja mladih.

Ivan Pavao II.:

* Budite klanjatelji jedinoga pravoga Boga, dajući mu prvo mjesto u svome životu.

* Odbacite zavodljivost novca, potrošačkog mentaliteta i podmuklog nasilja, što ponekad dolazi iz medija.

* Klanjanje pravome Bogu predstavlja istinski čin otpora protiv svakog oblika idolopoklonstva.

* Slušati Krista i klanjati mu se vodi prema hrabrom izboru, prema donošenju ponekad i junačkih odluka. Isus je zahtjevan jer želi našu istinsku sreću.

* Isus poziva svakoga na onu "visoku mjeru" redovitoga kršćanskog života koja se očituje u svetosti. Samo sveci mogu obnoviti čovječanstvo.

Benedikt XVI.:

* Sjedinjenje s Kristom u Euharistiji omogućava unutarnju "eksploziju dobra, koje svladava zlo" te može započeti lanac preobrazbi koji potpuno preoblikuje svijet.

* Pretvorba je nazočnost "Isusova časa", koji želi postati našim časom i on to postaje kad u slavlju svete Euharistije dopustimo biti uključeni u onaj proces do kojega je Bogu stalo.

* Euharistija mora postati središte našega života.

* Dan početka stvaranja postao je dan obnove stvaranja. Stvaranje i otkupljenje idu skupa. Zbog toga je nedjelja tako važna...

* Slobodno vrijeme ostaje prazno ako u njemu nema Boga.

* Tko je otkrio Krista mora druge voditi njemu. Velika se radost ne može zadržati za sebe.

* Sveto pismo i Katekizam Katoličke Crkve - to su dvije temeljne knjige koje svima želim staviti na srce.

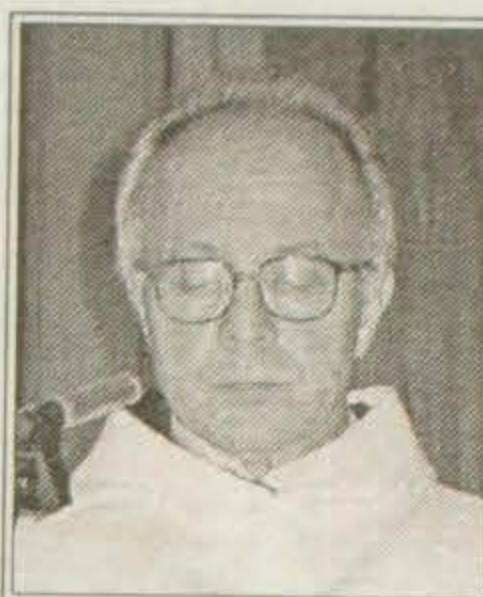
* Potražite zajedništvo u vjeri, suputnike koji zajedno nastavljaju velikim hodočasničkim putem koji su nam prvi pokazali Mudraci s Istoka.

* Ne smijemo stare ljude prepustiti samoći i proći kraj onoga tko je u boli.

* Podimo naprijed s Kristom i živimo svoj život kao istinski klanjatelji Božji.

Dragi mladi! Ove smjernice su jasan putokaz za vašu sretnu budućnost i budućnost svijeta i Crkve za koju ste odgovorni. Slijedite ih hrabro i civilizacija ljubavi postat će stvarnost. Sretno!

Vaš urednik

Piše: Vjenceslav Mihetec, OCD

ODLUČNOST U MOLITVI

Mjesec rujna je, u gotovo svim Redovima Crkve, vrijeme početka takozvanog ozbiljnijeg načina života. Blagdan "Uzvišenja svetoga Križa" koji se slavi 14. rujna obično se uzima za početak toga vremena. Tako i kod nas Karmelićana. To vrijeme traje do nedjelje Uskrsnuća Gospodnjega. Vrijeme naglašenijeg posta i pokore. Dakle, odricanja i pokoravanja Volji Božjoj.

Jedna od naglašenijih vježbi toga vremena je ODLUČNOST. Hoće reći, biti čvrst i stamen u odlukama. Papa Grgur Veliki negdje je zapisao da je put do pakla popločan zlatnim pločama odluka koje nikad nisu ostvarene. Nije teško donijeti odluku ali treba puno čvrstoće i stamenosti da se ona ostvari. U svom nauku o molitvi sveta Terezija Avilska često govori o kreposti odlučnosti.

Reći ću nešto o odlučnosti u molitvi prema uputama sv. Terezije Avilske. Za nju odlučnost u molitvi znači ići do kraja. Ne osvrutati se na prepreke ni iz nutra ni iz vana. Nutarnje prepreke su različite misli, fantazije, slike, sjećanja, želje i tome slično. Vanjske dolaze iz buke, događanja oko nas, ljudi koji stalno nešto traže i to najradije u vrijeme molitve. Što učiniti?

Kad smo odlučili moliti, ona predlaže, treba najprije učiniti ispit savjesti; očistiti srce, napraviti mjesto Bogu. Već tim iskrenim činom uklanjaju se mnoge poteškoće. Posvješćivanjem i obnovom vjere molitelj postaje svjesniji tko je taj pred kime stoji i s kime želi provesti svoje molitveno vrijeme. I taj čin uklanja mnogo poteškoća koje bi rado zasmetale u tijeku molitve. Tko se tako priprema za molitvu sigurno će potražiti neki mirni kutak i slobodno vrijeme, tj. vrijeme koje odvoji za drugovanje s Bogom. Stvorio je vanjski uvjet. Ispitujući savjest i obnavljajući vjeru iz duše je uklonio ono što ne ide s Bogom te postao Bogu ne samo bliz već i blizak, a to znači, vjeruje mu. S time su uklonjene i mnoge nutarnje poteškoće.

Tako pripremljena osoba uranja u razgovor s Bogom. obraća mu se riječima Gospodnje molitve "Oče naš". Riječ po riječ diše kroz dušu, osluškuje, razmišlja, moli. Svjesna da ju Bog čuje ona osluškuje njega. U svom djelu "Put k savršenost" sveta majka naširoko raspreda o moljenju Isusove molitve. Veoma je vrijedno i sigurno uzeti Sveto pismo. Na isti način. Misao po misao. Upravo se napasati na zelenim poljanama i napajati na tihanim izvorima Božje Riječi.

Budući da je takva molitva veoma korisna molitelju, neprijatelj će stvoriti protuvjete kojima će joj se suprotstaviti. On zna što gubi ako molitelj ustraje na tom putu. Upravo stoga mu baca u srce misli suprotne onome što u njemu izazivaju Božje misli, potiče suprotne želje od onih koje u njemu pobuđuju sadržaji koje mu nudi Bog.

Tu je potrebna krepost ODLUČNOSTI. Ustrajati do kraja. Ne dati izvest se iz Božjega ozračja. Ostati Bogu blizak.

Današnje vrijeme obilježeno je svime što je suprotno naznačenim krepostima. Stoga ljudi tako lako i napuštaju molitvu. Plodovi molitve i nadalje će ostati nagrada ustrajnih i odlučnih duša. Odlučni osvajaju Kraljevstvo nebesko, poručuje nam Evanđelje.

PROŠTENJE U SVETIŠTU GOSPE BUNARIČKE

Bdjenje uoči proštenja

Svečanim bdjenjem koje je 27. kolovoza održano u marijanskom svetištu "Bunarić", gdje se štuje sirakuška Gospa (Gospa od suza), započela je ovogodišnja proslava proštenja. Na tradicionalno bdjenje koje je predvodio zagrebački pomoćni biskup **Valentin Pozaić** u zajedništvu s domaćim biskupom **Ivanom Péntzesom**, okupilo se više od dvije tisuće vjernika. Na početku bdjenja koje se i ove godine sastojalo od pokorničkoga bogoslužja, osobne ispovijedi i Službe svjetla s procesijom sa svijećama i Gospinim likom, nazočne je pozdravio i prigodnim nagovorom uveo u slavlje, upravitelj svetišta **Andrija Kopilović**.

Biskup Pozaić potom je blagoslovio vodu i njome poškropio vjernike, nakon čega je uslijedila molitva krunice s razmatranjem otajstava svjetla i osobna ispovijed te procesija sa svijećama. Djevojke u bjelini nosile su Gospin lik, a mladi koji su ove godine sudjelovali na XX. Svjetskom susretu mladih s Papom u Koelnu nosili su zastavu toga susreta. Za vrijeme procesije bogoslovi su čitali Akathistos i pjevale su se marijanske pjesme. Nakon ophoda sa svijećama uslijedilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio katedralni župnik **mons. Stjepan Beretić**. U svojoj se propovijedi govoreći o Isusovoj majci Mariji i njenim suzama i molitvama, ali i bunaričkoj Gospi od suza, upitao kako se Gospa naša ne bi sjetila

Ugledni gosti na proštenju

naših molitava i suza, kako nas ne bi uslišala, čak i onda kada dugo traje nevolja naša, a rat i njegove posljedice tište nas do u dušu. "Kao da nam je i zemlja zatajila. Voda i poplave, ekonomska nesigurnost nagriza nas. Kiše nikako da prestanu. Sve nam istrunulo. Od očaja neki se predadoše čaši, drugi drogi, treći neradu, četvrti... Ni posla nema. Sve je tako tmurno. Toliki umiru, a tako je malo krštenja", rekao je i nadodao kako nas pak bunaričko proštenje zove da se ispovjedimo i pričestimo jer nas ovdje Marija zove na nedjeljnu svetu misu i na dnevnu molitvu, te da svoje potrebe i potrebe svojih obitelji u molitvi pred Boga iznosimo. Potaknuo je zato vjernike da mole za mlade obitelji, za djecu i mlade, za stare i umorne od života, da traže Marijin zagovor zato što "mного može žarka molitva pravednikova, i znamo da dijete molitvom podizano ne može propasti", zaključio je mons. Beretić.

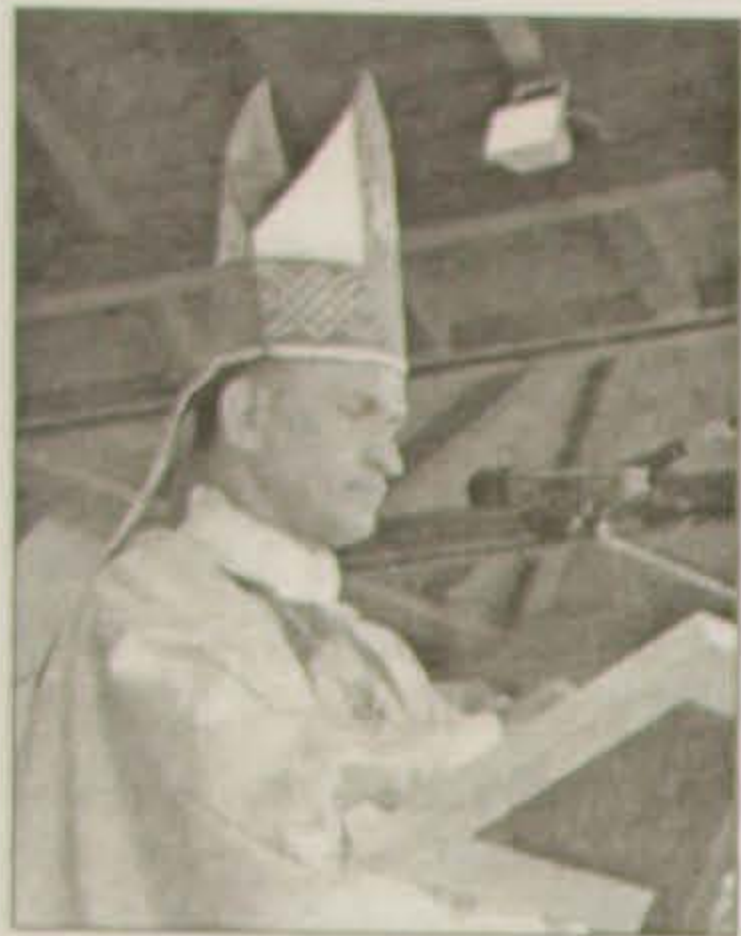
Proslavi proštenja prethodila je i trodnevica od 24. do 26. kolovoza. Prvu večer bila je krunica s prigodnom meditacijom o slavim otajstvima krunice koje je imao upravitelj svetišta dr. Andrija Kopilović. Drugu večer bio je svečani pjevani Akathistos, koji su pjevali grkokatolički svećenici i redovnice grkokatolkinje s vjernicima iz Ruskoga Krstura, dok je treću večer bio križni put te prigodna propovijed koju je održao mladomisnik **Ivica Ivanković Radak**. Svaku večer slavlje je završilo Euharistijskim blagoslovom.

Središnje slavlje bunaričkog proštenja

Središnje slavlje proštenja, kojim ujedno završava Dužijan- ca 2005., završilo je u nedjelju 28. kolovoza, svečanom svetom misom koju je predslavio zagrebački pomoćni biskup Valentin Pozaić u zajedništvu s domaćim biskupom Ivanom Péntzesom te svećenicima subotičke biskupije.

Svečano je slavlje započelo prijenosom Gospina lika iz kapelice na središnji oltar, kojega su nosili bandaš i bandašica, **Siniša Kujundžić** i **Kristina Ivanković**, u pratnji kraljica župe Marija Majka Crkve te mladih u bunjevačkim narodnim nošnjama. Nakon što su kraljice predvođene s **Eleonorom Merković**, pjesmom pozdravile gosta biskupa, riječi pozdrava uputio je biskup Ivan Péntzes. Pozdravljajući i čestitajući gostu biskupu na biskupskoj službi, biskup je pozdravio i predstavnike Srpske pravoslavne Crkve, gradonačelnika **Gézu Kucseru**, generalnoga konzula RH u Subotici, **Davora Vidiša** sa suradnicima, bandaša Sinišu i bandašicu Kristinu, Organizacijski odbor "Dužijance 2005.", predstavnike političkih, društvenih i kulturnih institucija i organizacija, ali i brojne hodočasnike iz Subotice i okolice, Sombora, Vajske, te najbrojnijih iz Bačkoga Monoštora. Na kraju, biskup Péntzes poželio je da nas "Euharistijska žena - Marija - vodi u euharistijskoj

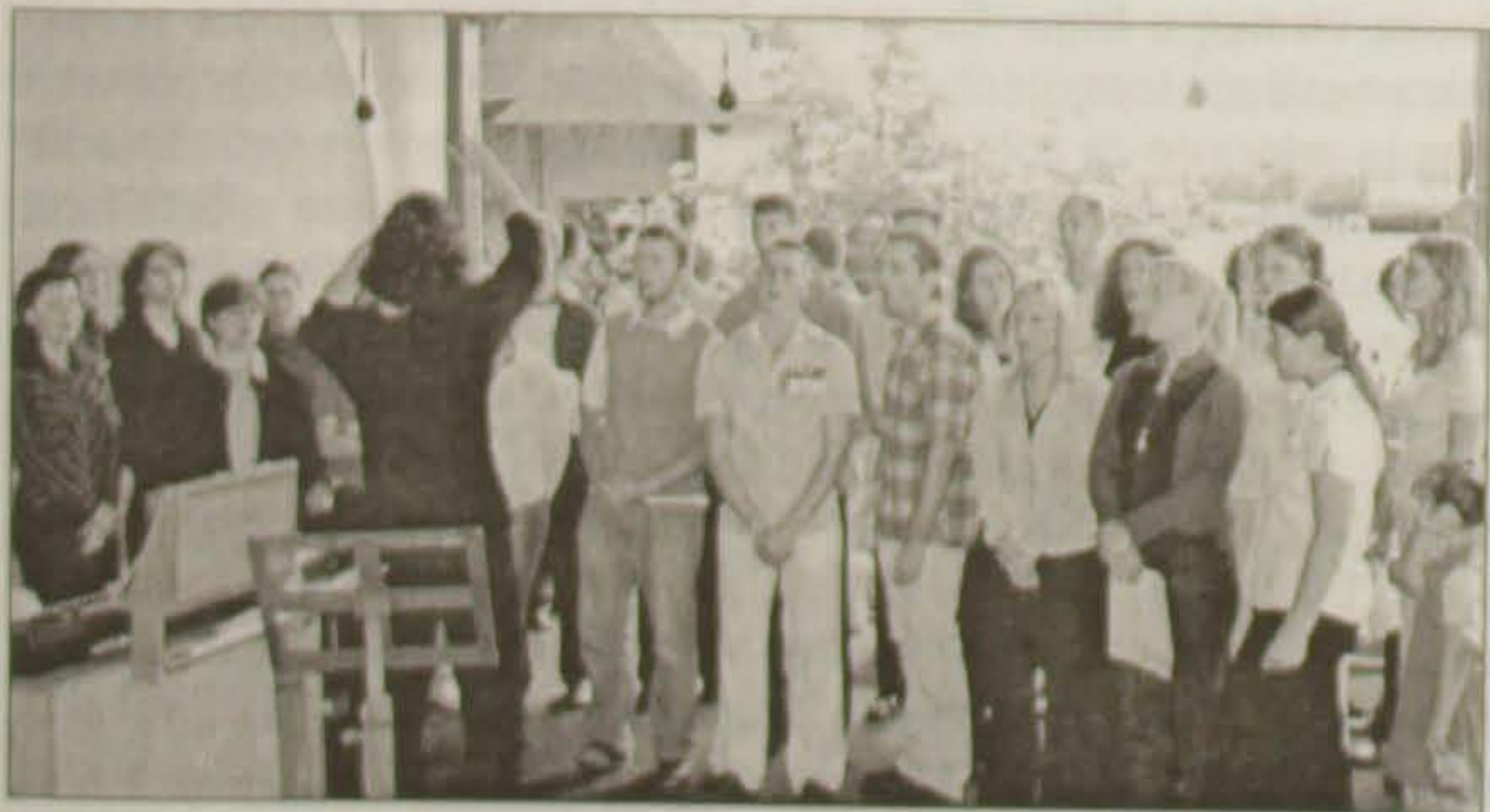
duhovnosti prema našem Gospodinu Isusu Kristu”.

U svojoj je propovijedi, biskup Pozaić istaknuo kako Isusova Majka plače ožalošćena kad “vidi da njezina djeca srljaju u opasnosti, u zlo: tjelesno i duhovno” te se tako pridružuje svome Sinu, Isusu Kristu, koji je plakao nad Jeruzalemom svojih dana, i nad Jeruzalemom - nad gradom čovječanstva danas. Plakao je nad

gradom koji ne prepoznaje Krista, koji prezire temelje svoga postojanja: brak i obitelj, koji postaje žrtvom potrošačkog mentaliteta, zavisti, korupcije, materijalističkoga ateizma, koji proizvodi mrak i besmisao i povećava bol ovoga svijeta, rekao je biskup.

Ustvrdio je potom da ukoliko bismo nabrajali nevolje našega vremena koje izazivaju plač, teško bismo došli do kraja jer je sve veći strah od života, izumiranje naroda, pobačaj, eksperimenti, eutanazija, strah od braka i obitelji i životnih odluka, kuga droge i alkohola, nasilja i zlostavljanja, sotonskih seansi privatnih i javnih i depresije - kuge 20. stoljeća. Upitao se zato biskup hoćemo li tako postati robovi diktature relativizma, na što je upozorio i papa Benedikt XVI., što nam je još sveto i ima li čega se ne možemo i ne smijemo odreći a da se ne odrekne samih sebe, odgovorivši da je moderno vrijeme obilježeno teškom optužbom da ne razlikujemo što su ciljevi, a što sredstva za postignuće ciljeva. Jer, upozorio je, “živimo u svijetu gdje se ističe sloboda, ali bez odgovornosti”, a to su dva krila bez kojih čovjek ne može letjeti. Lažni učitelji i proroci zavode mlade da se odreknu ljepote svoje mladosti i nedužnosti, da pristanu na ropstvo korupcije u gospodarstvu i politici, u kulturi, rasonodi. Čovjek je, naime, najjeftinija roba na tržištu jer je sve na prodaju: i čast i ljepota, i nevinost mladosti, i ekonomija i politika i Domovina. A, ako Boga nema sve je dopušteno, a onda i upropašteno, ustvrdio je propovjednik nadodavši da ukoliko sami sebe ne poštujemo ne mogu nas ni drugi poštivati.

Pitajući se zašto se danas tolike djevojke i mladići boje postati majkom i ocem te “ostaju suhe grane na stablu narodnoga života, umiru osamljeni i ojađeni” ili se boje odluke za duhovno zvanje, zaključio je kako se trebamo upitati kakvo su imali djetinjstvo i kako su proveli mladost. Starijima je poručio da se zapitaju jesu li prenijeli na mlade naraštaje spasonosnu poruku sv. Pisma - “Život biraj”, i to ne bilo kakav, nego onaj apostola i svjedoka. Jer, “budućnost pripada onima koji vole život, koji poštuju život od začeca do preminuća, uzdajući se u Boga, a ne u ljudska obećanja”, zaključio je biskup Pozaić potičući nazočne da se ne boje živjeti kao vjero-

dostojni svjedoci civilizacije ljubavi.

Na kraju mise rektor svetišta dr. Andrija Kopilović zahvalio je biskupu Pozaiću za ljubav koju svjedoči, koju propovijeda i koju je donio i dokazao jer je u bunarićkom svetištu “ohrabrio narod na rubu velikog stabla hrvatske grane” te je ponovno povezao Mariju Bisticu i Bunarić. Zahvalio je također i biskupu domaćinu koji svake godine sudjeluje na ovom proštenju, brojnim svećenicima i svim nazočnim gostima i hodočasnicima, kao i zboru “Collegium Musicum Catholicum”, koji je pod ravnanjem Miroslava Stantića pjevanjem uzveličao misno slavlje.

Poslije mise vjernici su svoju ljubav Gospinu liku iskazivali poljupcem, pjesmama i molitvom. Mnogi od njih u osobnoj su se molitvi zadržali i u novoizgrađenoj kapelici Presvetog Oltarskog Sakramenta, posvećenj Milosrdnom Isusu, a na spomen velikoga pape, Ivana Pavla II. Ovu su kapelicu podigli i svetištu darovali **László Irsai** i **Edita Pavlović**.

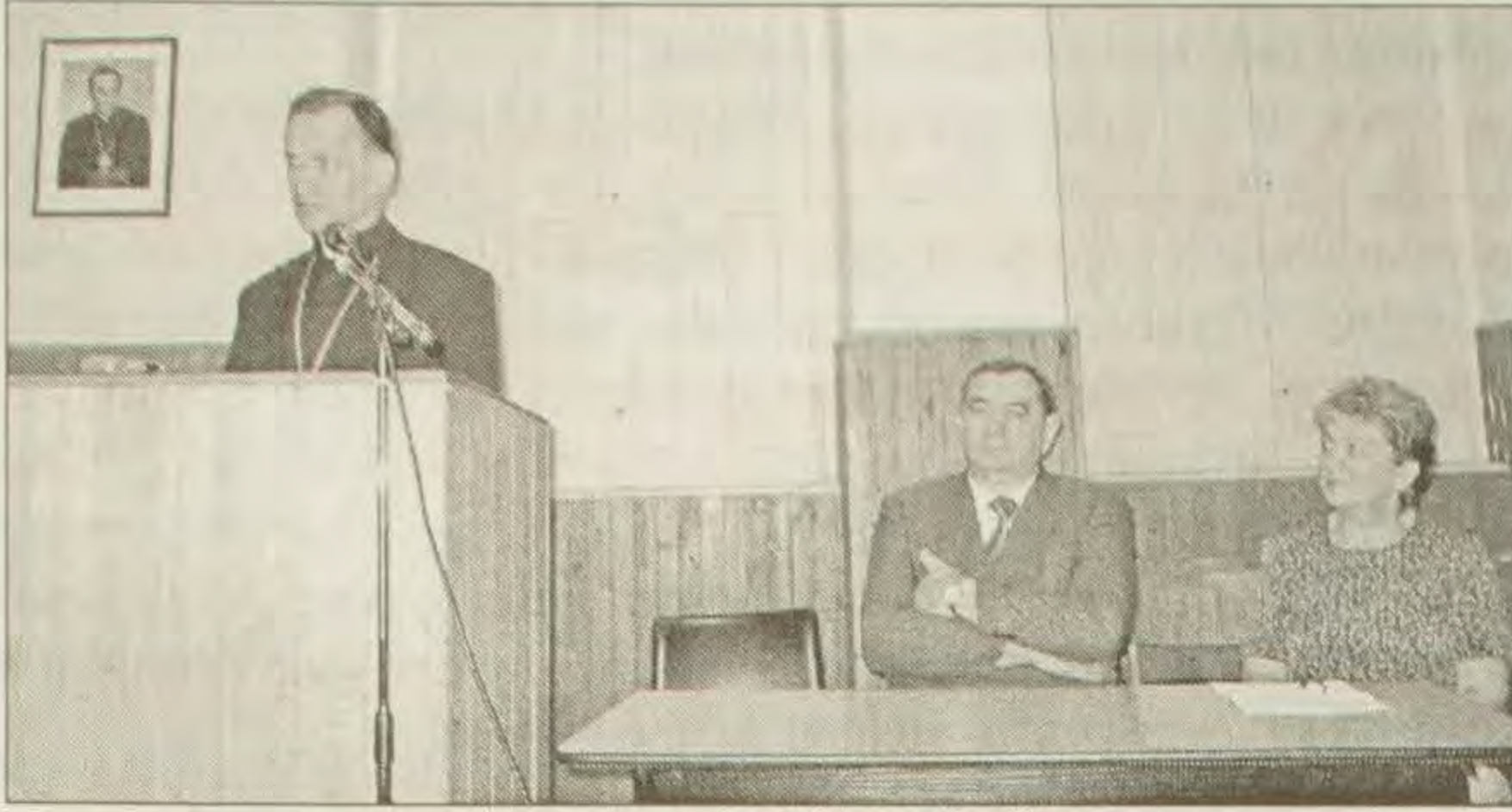

Za vrijeme mađarske mise je padala kiša

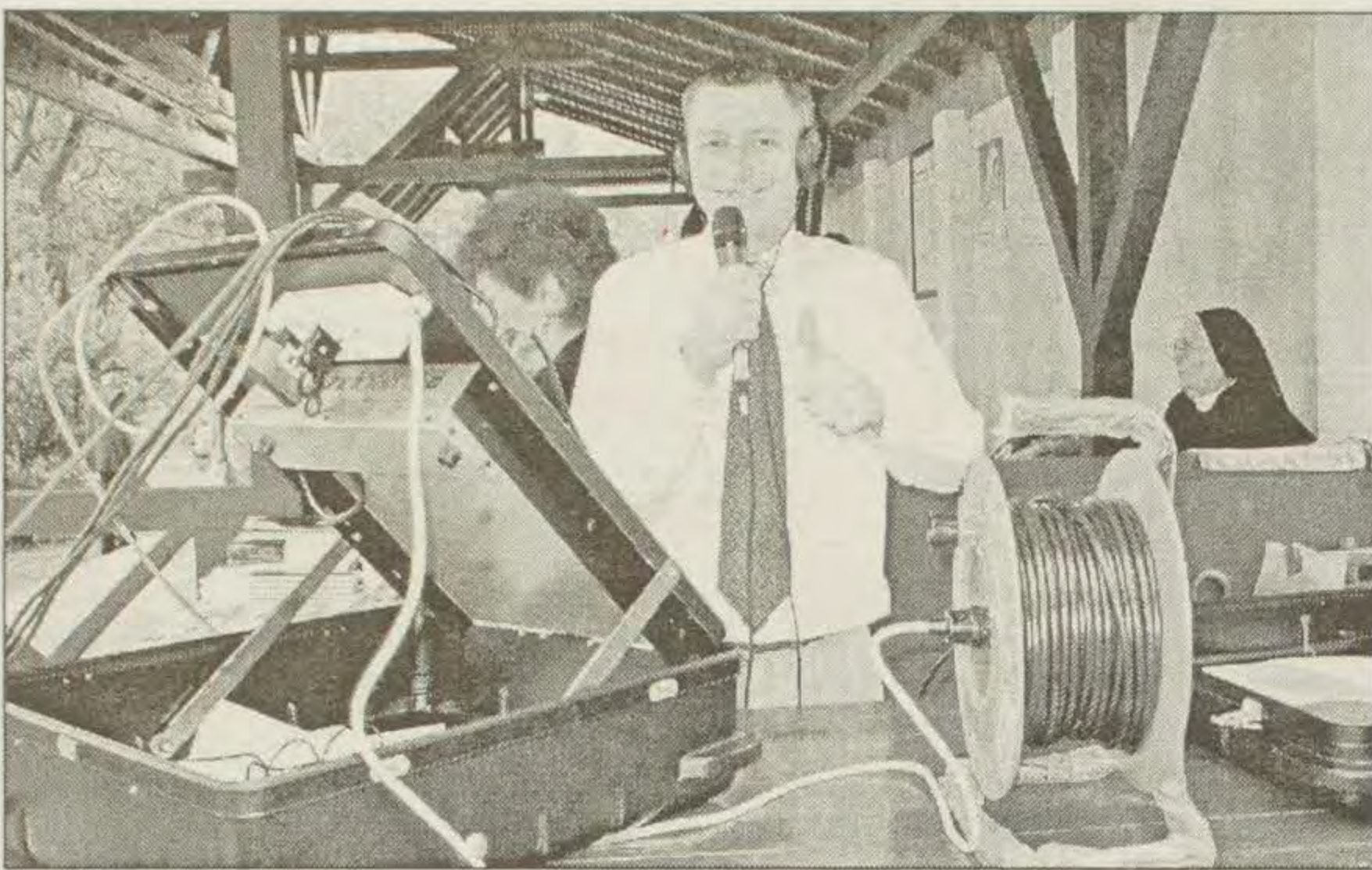
Dodajmo kako su istoga dana slavljene i svete mise u: 7 sati koju je na mađarskom i hrvatskom jeziku predvodio **dr. Oskar Čizmar**, kapelan subotičke župe Marije Majke Crkve; 8 sati kada je bila svečana biskupska misa na mađarskom jeziku a predvodio ju je subotički biskup **Ivan Péntzes**. Bunarićko je proštenje završilo popodnevnom misom u 16 sati koju je predvodio palički župnik **Josip Leist**. Na ovu misu djelatnici Caritasa Subotičke biskupije, na čelu s direktorom **preč. Ištvanom Dobajjem**, organizirali su prijevoz za stare i bolesne, koji su u lijepom broju sudjelovali u ovoj sv. misi među kojima neki i u bolesničkim kolicima.

Predavanje biskupa Valentina Pozaića

Istoga je dana u poslijepodnevnim satima u “Katoličkom krugu” biskup Pozaić u organizaciji Hrvatskoga akademskog društva (HAD), održao predavanje o problemima i pitanjima suvremenoga kršćanina, osobito sa stajališta moralne teologije i bioetike. Biskupa i sve nazočne na početku su pozdravili predsjednik i tajnica HAD-a, **Dužo Runje** i **prof. Katarina Čeliković**. Tumačeći pojam etike odnosno morala, biskup je naznačio kako u etici postoji samo dualizam (za ili protiv života), a nikako ne pluralizam. Govoreći posebno o eutanaziji, kloniranju, darivanju organa, kontracepciji, medicinski potpomognutoj oplodnji ali i sve prisutnijoj korupciji u medicini, politici i gospodarstvu, biskup Pozaić je pozivajući se na crkvene dokumente i papinske enciklike kao što su *Rerum novarum*, *Donum vitae* zaključio kako novac danas ima primat u mnogim od tih problema suvremenoga čovjeka, koji je više no ikada instrumentaliziran.

Pojašnjavajući pojam zakona, rekao je kako on može biti ili moralan ili nemoralan, nadodavši kako nemoralan zakon ne obvezuje i protivni se temeljnim zasadama humanosti i ljudskih prava pa u tom slučaju postaje "ozakonjenje bezakonja", iako bi svima trebala biti zajamčena ista prava, osobito njegov minimum, a to je pravo na život. /*Željka Zelić*/

Csaba Kovács komentator i organizator prijensa sa Bunarića za Radio Mariju

Mons. dr. Valentin Pozaić rođen je 15. rujna 1945. godine u Mariji Bistrici u brojnoj obitelji Janka i Agate rođene Salar. Nakon završene osnovne škole, koju je pohađao u Selnici i Bedekovčini, sjemenišnu gimnaziju upisuje na zagrebačkoj Šalati. Po završetku drugoga razreda stupa u Družbu Isusovu. Filozofsko-teološki studij pohađa na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 24. lipnja 1973. godine, a nakon ređenja studij nastavlja u Rimu na Papinskom sveučilištu Gregorijani gdje je 1975. godine postigao bakalaureat iz moralne teologije, a 1984. godine na istome je sveučilištu i doktorirao. Od 1977. do 1979. godine član je uredništva Hrvatskoga programa Radio Vatikana. Nakon završenoga studija vraća se u Zagreb i preuzima službu profesora moralne teologije na FTI-u Družbe Isusove. Od 1990. do 1994. godine predavao je na Papinskom sveučilištu Gregorijani u Rimu. Profesor je kršćanske etike na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu.

U znanstvenom se radu osobito ističe na području bioetike te je na FTI-u Družbe Isusove osnovao i Centar za bioetiku, a istraživanja je vršio i usavršavao se u svojoj specijalizaciji u Americi i Europi: na "Joseph and Rose Kennedy Institute of Ethics" u Washingtonu, na "Linacre Centre for Health Care Ethics" u Londonu te na "Instituto Borja de Bioetica" u Barceloni.

Od 1990. godine član je Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za nauk vjere, a također je i član Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za obitelj te duhovni asistent Udruženja katoličkih liječnika. Od 1994. do 2000. godine bio je rektor Kolegija Družbe Isusove na Jordanovcu. Objavio je mnogo znanstvenih članaka u stručnim časopisima, a autor je i više knjiga s područja moralne teologije. Za pomoćnog zagrebačkog biskupa po rukama kardinala Josipa Bozanića, posvećen je u zagrebačkoj katedrali 19. ožujka 2005. godine.

Susret s Bogom u Irigu

Veći broj vjernika iz Iriga hodočastio je početkom kolovoza Gospi Tekijskoj. Za nas je posebno važno da je program Tekija pod motom "Marija i Euharistija - Marija i duhovna zvanja" pripremao i vodio liturgiju naš župnik preč. Blaž Zmaić, začasni kanonik.

Župnik Zmaić je 6. 08. prisustvovao proslavi rudara u Vrdniku.

Radostan je događaj bio u nedjelju 7. 08. u Irigu. Bio je to susret s Isusom u tri krštenja: krštena su dva starija brata iz Vrdnika Siniša (26) i Miroslav (23) Meh, a njima se pridružilo i malo dijete Mariela Đevelekaj. Bila je puna crkva svijeta u šest nacija.

U utorak 9. 08. slijedilo je još jedno odraslo krštenje. Kršten je Vojkan Užvar (33) bez roditelja koji je od 6 mjeseci usvojila katolička obitelj Horvat. Svoje krštenje je doživio kao nešto izvanredno kroz veličinu najmanjih.

Uz uobičajenu večernju misu 10. 08. sjetili smo se župnikove 30. obljetnice Mlade mise.

Posljednji rastanak od Katice Mulaj i novi susret s Bogom nakon teške bolesti bio je 13. 08. Teško je kad se vidi i zna da čovjek umire, nestaje, a još teže kad nam uzmanjka vjera i pouzdanje u Boga, naglasio je župnik.

Istoga dana navečer slavili smo sv. misu za pravoslavnog oca i sina: Milivoja, crkvenog odbornika, i Sašu Vasića, vojnika. Svetoj misi je nazočio i sin Radivoj iz Slovenije, koji je dao osobni prilog za našu crkvu. U tome smo našli odgovor na ono što je Bog rekao ili učinio - to je priznanje jednog i jedinog Boga. U tome je naša veličina, naglasio je župnik.

Na blagdan Velike Gospe, 15. 08. slavili smo sv. misu, na dan sahrane, za mladu Irižanku Julku Kranec (54), koja je preminula nakon teške bolesti i sahranjena u Nürnbergu. Na misi se okupio velik broj vjernika. Napominjemo da je sv. misa služena i na sam dan sprovoda u Nürnbergu, gdje se okupilo mnogo poznanika uz tri svećenika.

Veliko slavlje bilo je 20. 08. u Šatrincima, sv. Stjepan Kralj. Uz veliko mnoštvo vjernika sv. misu je predvodio župnik Blaž Zmaić uz poruku: i danas narod štuje Istvána, svoga apostola, zaštitnika i ideala Ugarske. S njime se u jedinstvo sjediniše mađarska kruna, kraljevina i nacija. Neka i dalje bdije nad Mađarskom i Mađarima i svima nama koji ovdje živimo s njima. Nakon sv. mise naša djeca iz KUD "Petőfi Sándor" u tri grupe izveli su splet mađarskih igara i plesova. Program na oba jezika vodili su Ana Özvegy i Ivana Jurčan. Istoga dana navečer slavili smo sv. misu za pokojnog Josipa Nađa.

Veliki oproštaj bio je 24. 08. u Dobrodolu, od Marije Greč, majke petero žive djece. Tiho i mirno je živjela - tiho i mirno je završila u službi kao majka u zauzimanju za djecu.

Posljednje nedjelje u mjesecu, 28. 08. još jedna radost za župu. Grupi ovogodišnjih prvopričesnika pridružila se i Ružica Černiček, dijete nastanjeno u dječjem selu u Sr. Kamenici zajedno sa svojim bratom Mišom (djeca rastavljenih roditelja). Uvijek se rado vraćaju baki u Irig i u svoju crkvu.

Kakva je tvoja nedjelja, takva će ti biti i smrt!, kaže mudrost života. Nakon nedjeljne sv. mise župnik je pohodio svoju domaćicu Ilonku Vizmeg u Irigu. On je ovu tešku bolesnicu okrijepio svetim sakramentima ispovijedi i pričesti te bolesničkim pomazanjem i tako ju pripravo za odlazak š ovoga svijeta, kojega je napustila na spomendan Mučeništva Ivana Krstitelja. Sahranjena sljedećega dana uz veliki broj vjernika, familije i poštovalaca, čak iz Hrvatske. Na žalost, i njezin suprug Jožika je u teškom stanju. Osim što je punih 24 godine kuhala za župnika, Ilonka je bila najvjernija župniku i crkvi: u čišćenju, pranju i spremanju u crkvi i crkvenoj porti. Prije 3 godine supružnici su proslavili 50. obljetnicu braka i primili papinski blagoslov. Ilonka je pohodila Lurd i Svetu Zemlju. Župnik se oprostio od nje biranim riječima, a u ime zajednice zaključio: Zato odlazi Bogu u koga je vjerovala, kome se ufanjem i nadom obraćala, preko koga nas je sve voljela i ljubila. Zato ti svi kličemo u ime crkve: Hvala! /f. f./

MINISTRANTI NA LJETOVANJU

Od 1. do 7. rujna ove godine, nekolicina starijih ministranata iz župe Isusova Uskrsnuća, predvođeni vlč. dr. Marinkom Stantićem, ljetovalo u Lokvi Rogoznici kraj Omiša. No, prije nego li se i stiglo do odredišta, prethodilo je jutarnje umivanje na izvoru rijeke Bune. Ondje je uslijedilo sjećanje na svoje pretke, te molitva za svoj rod. Samo ljetovanje bilo je prelijepo za što je najzaslužniji župnik Lokve

Rogoznice vlč. Ivan Babić. Lijepo vrijeme pratilo je Božjim blagoslovom te dane. Oni najhrabriji, osim uživanja u moru, planinarili su na vrh obližnje Dinare. Po povratku za Suboticu, ova mala skupina navratila je u Međugorje, u zajednicu bivših ovisnika - Cenacolo (gdje su čuli svjedočenje bivšeg ovisnika), te posjetila Majčino selo u kojem se nalaze djeca bez roditeljske brige, kao i djevojke i mladići odbačeni od svojih najbližih. Nije se moglo proći kraj Sarajeva a da se ne kušaju "famozni čevapi s Baš Čaršije". Svih 10 sretnih i zadovoljnih putnika zahvaljuju Bogu na ovoj milosti, a isti blagoslov žele i domaćinu, tamošnjim župniku, vlč. Babiću. Kod ovakvih provoda srce mora reći ono iskreno: Daj nam, Bože, još ovakvih susreta!

M. S.

RIJEKE MILOSTI IZ GOSPINOG SVETIŠTA

Župa sv. Mihovila Arkandela iz Bačkog Brega i ove je godine organizirala hodočašće u svetište Kraljice Mira u Međugorje, na koje su se uputili hodočasnici iz Bačkog Brega, Bačkog Monoštora i nekoliko vjernika iz Sombora predvođeni vlč. Davorom Kovačevićem. Na ovaj put hodočasnici su krenuli u nedjelju 21. kolovoza iz Berega, nakon večernje svete mise, a na odredište su stigli u ponedjeljak ujutro. Prvi dan je iskorišten za molitvu krunice na Brdu ukazanja, a vjernicima iz Bačke su se u molitvi pridružili i mnogi drugi vjernici hrvatskog govornog područja. Navečer od 18 do 19 sati hodočasnici su se uključili u molitvu krunice u crkvi sv. Jakova, a bila je to i prigoda za svetu ispovijed. Drugoga je dana na programu bilo i penjanje na brdo Križevac uz molitvu Križnog puta do velikoga betonskog križa na vrhu brda, podignutog 1933. godine. U srijedu ujutro su hodočasnici nakon jutarnje svete mise, koju je predvodio vlč. Davor Kovačević, u crkvi-kapeli koja pripada sestrama Misionarki ranjene obitelji, pošli svojim domovima, moleći i pjevajući, dakle, slaveći Boga. Na ovom hodočašću osobito dojmljiv bio je susret s vidjelicom Vickom, koja je nekoliko

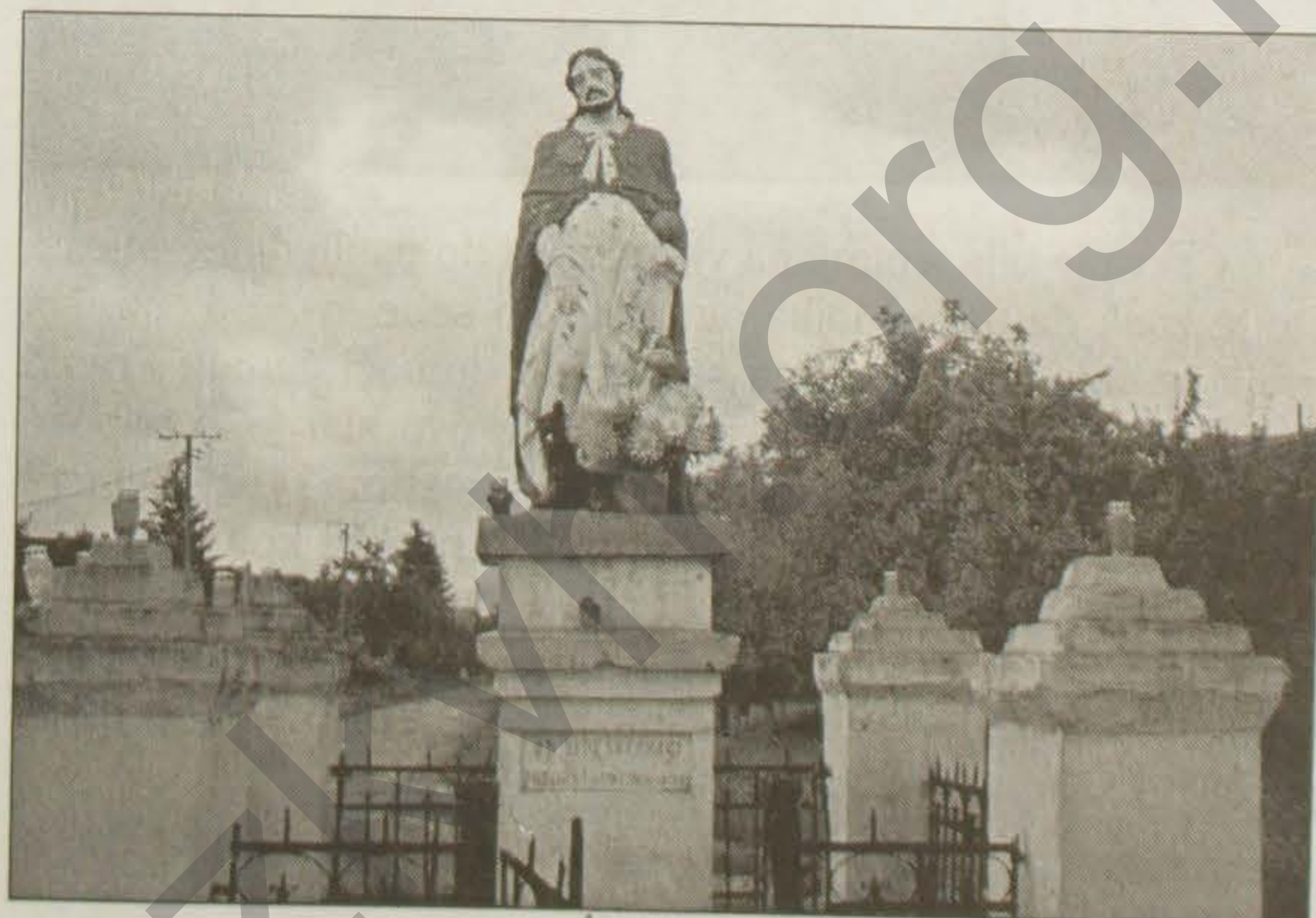

minuta odvojila za hodočasnike iz Bačke, te pozvala na molitvu, post, pokoru, svakodnevno čitanje Biblije i življenje pročitano, a osobito je pozvala da molimo za mlade, koji su danas u veoma teškoj situaciji. Rekla je i da je sotona veoma jak i zato je potrebno moliti i uvijek kod sebe imati neki blagoslovljen predmet; križić, medaljicu i slično. Uz zajedničku molitvu Vicka je na kraju uputila pozdrav vjernicima cijele Bačke.

Zlatko Gorjanac

ŠTOVANJE SVETOG ROKA KROZ TRI STOLJEĆA

Davne 1873. godine u Beregu je prestala epidemija kolere, koja je u ovom selu uzela 275 duša. Po usmenoj predaji posljednji je od ove opake bolesti umro seoski župnik, vršeći sprovod na groblju. Uspomenu na te nesretne dane čuva spomenik podignut iste godine, koji se nalazi na raskršću Ive Lole Ribara i Glavne ulice. Na postolju spomenika na staroslavenskom piše: "Od bereških oci poroznih duša podignut." Od tog vremena, dakle od kraja 19. stoljeća, pa sve do današnjih dana Berešci štiju svetog Roka kao suzaštitnika sela, a njegov blagdan slave kao "zavitni dan" i tog dana ne rade. Dan prije, na blagdan Velike Gospe, Berešci se u predvečernjim satima okupe oko spomenika ovog sveca, mole, pjevaju i pale svijeće, a tako su se okupili i u ponedjeljak 15. kolovoza, bez obzira što je bila kišna večer i svome svecu dali hvalu. Sveti Rok se rodio 1295. u Montpellieru, starodrevnom gradu u južnoj Francuskoj. Za njega se vežu mnoge predaje i legende, a općenito je bio biran kao zaštitnik od kuge i drugih pošasti. Samo u Italiji podignuto mu je u čast 3.000 crkava,

Događanja u Subotičkoj biskupiji

kapela i oratorija. Štovanje sveca se proširilo praktično po cijeloj Europi, uključivši i cijelokupno hrvatsko jezično područje. Na selima su ga seljaci zazivali u pomoć protiv bolesti domaćih životinja i u raznim prirodnim katastrofama, a u vinorodnim krajevima zazivaju ga u pomoć protiv filoksera.

Zlatko Gorjanac

PROŠTENJE U TITELU

Vjernici župe Uznesenja Bl. Djevice Marije u Titelu svečano su 15. 08. proslavili blagdan Velike Gospe koja je ujedno i zaštitnica ove župe. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je svećenik salezijanac o. **Janez Jelen** iz Mužlje a s njim su suslavili župnik **Robert Erhard** iz Budisave i domaći župnik **Franjo Lulić**. U nadahnutoj propovijedi o. Janez Jelen je istaknuo važnost naše Nebeske Majke u životu i vjeri svakog kršćanina. Trebamo joj više prići i moliti je za naše potrebe jer njen zagovor i njena molitva približava svako srce vjernika srcu Isusa Krista. I tada se mogu dogoditi "čuda". Da bi nam to približio, propovjednik je podsjetio na život misionara o. Jamesa Manjackala, koji je još od djetinjstva imao nekoliko ozdravljenja, našem razumu nepojmljivih. Molitva njegova i njegove majke upućena Nebeskoj Majci, učinila je čudo ozdravljenja kada je još kao dječak prebrodio tešku infekciju rane koja je bez davanja tetanusa bila smrtonosna (njemu naravno injekcija nije bila dostupna, a molitva jest). Navodeći i druge primjere ozdravljenja u životu ovoga svećenika, propovjednik je upozorio da nam je i danas potrebna iskrena molitva za druge, napose za buduće svećenike jer "Žetva je velika, a radnika malo". Moć molitve po zagovoru Bl. Djevice Marije ili Isusu Kristu velika je i uvijek daje rezultate. Malo koristimo Nebeskog liječnika, kao da se više pouzdajemo u ovozemaljske liječnike, nesvjesni da je i njima Bog dao moć i znanje liječenja.

Crkva je bila ispunjena vjernicima do posljednjeg mjesta što je znak da naša Majka okuplja oko sebe svoju djecu. Na kraju sv. mise okupljenima se obratio domaći župnik Franjo Lulić zahvalivši svima koji su došli na ovo slavlje, a napose ženama koje su spremale crkvu, zatim gostima svećenicima i predsjedniku općine Titel **Milivoju Petroviću** koji je svojim prisustvom uvećao slavlje.

Na ovaj je blagdan počeo raditi i sat na zvoniku za što srdačno zahvaljujemo župljaninu **Pavlu Vukovu** koji ga je popravio nakon dvotjednog rada.

Radimir Hucki

DAN GRADA SUBOTICE

Podizanjem zastave i svečanom sjednicom Skupštine općine Subotica započelo je 1. rujna svečano obilježavanje Dana grada Subotice u znak sjećanja na 1. rujna 1779. godine kada je carica Marija Terezija uručila žiteljima grada povelju Slobodnoga kraljevskog grada. Nakon svečanih govora predsjednika SO Subotica Saše Vučinića i predsjednika Općine Géze Kucsere, dodijeljene su i najviša gradaka priznanja. Ovogodišnju titulu Počasni građanin dobili su diplomirani pravnik i vrhunski sportaš Josip Gabrić i skladatelj Kornelije Kovač. Dobitnici priznanja Pro urbe su: diplomirani pravnik i pravni povjesničar dr. Slaven Bačić, gospodarstvenik Milorad Bucalo, redatelj György Hernyák, profesorica dr. Éva Hózsa i fotograf Augustin Juriga.

Dan grada obilježen je nizom kulturnih priredbi među kojima je nezaobilazno otvorenje obnovljene palače Raichle, stogodišnje secesijske ljepotice. /K. Č./

VAĐENI I RUŠENI KRIŽEVI

Nepoznati počinitelji su u noći između 6. i 7. rujna na Senčanskom groblju u Subotici izvadili križeve i postavili ih naopako. Par dana kasnije srušen je na istom groblju i veliki drveni križ kod spomenika "Ptica slomljenih krila". Za počiniteljima se traga a nama ostaje ono ljudsko čuđenje i pitanje bez odgovora na koje je sve teže dati odgovor - kome to smetaju križevi? /K. Č./

PROSLAVA BLAGDANA SV. STJEPANA

U Subotici i na Paliću 20. kolovoza održana je središnja proslava blagdana sv. Stjepana, mađarskog kralja. Slavlje je započelo u subotičkoj katedrali-bazilici sv. Terezije svečanom sv. misom koju je predvodio mons. Istvan Koncz u zajedništvu s petnaestak svećenika subotičke i zrenjaninske biskupije. Poslije sv. mise slavlje je nastavljeno na Paliću gdje je ekumenskim bogoslužjem kruh od novog brašna blagoslovili su predstavnici Katoličke, Refomatske i Evangeličke crkve mons. József Miocs, Csaba Kis i Árpád Dolinski.

Slijedila je večer mađarskog folklora te umjetničko-književni program pod naslovom "Podigni glavu". Na koncu slavlja na sceni paličke Ljetne pozornice prikazana je komedija pod nazivom "Nikada nećemo umrijeti" glasovitog glumca i redatelja iz Budimpešte, **Roberta Koltaija.**/Zv/

III. Susreti KUD-ova "Matija Gubec"

Davne 1968. godine HKPD "Matija Gubec" iz Tavankuta je gostovalo u Gornjoj Stubici, simbolički pod krošnjom Gupčeve lipe, (koja čuva spomen na velikana hrvatske povijesti i na pokret čiji je predvoditelj bio) u mjestu gdje do danas djeluje istoimeno Društvo, kao simbolom seljačke bune i narodnog preporoda. Tada se rodila ideja o osnivanju manifestacije koja bi okupila sve udruge koje nose ime pučkog predvoditelja u želji očuvanja sjećanja na ovog velikana i borbu hrvatskog težaka za slobodu i bolji život.

Na inicijativu KUD-a "Matija Gubec" hrvatskih Zagoraca iz Zagreba te KUD-a "Matija Gubec" iz Gornje Stubice ideja je 2003. godine utjelovljena i našla svoje zapaženo mjesto.

Na ovogodišnjem susretu koji se održao u suorganizaciji Vukovarsko-srijemske županije, općine Tovarnik, ZAKUD-a iz Vinkovaca i domaćina KUD "Matija Gubec" iz Ilače, sudjelovalo je 9 društava. Sudionici su nakon pohoda i svečanog blagoslova na svetištu Gospe Ilačke prodefilirali centrom naselja, gdje su ih brojni okupljeni žitelji i gosti pozdravljali. Program održavanja III. "Susreta" se održao na nogometnom stadionu NK "Sremac", gdje su pred prepunim tribinama sudionici pokazali svoja umijeća. Na kraju svečanog programa nastupilo je HKPD "Matija Gubec" iz Tavankuta, koji su ujedno i proglašeni kao nositelji IV. "Susreta", koji će 2006. godine biti održani u Tavankutu. Gromoglasnim aplauzom sudionika i nazočnih gledatelja, nakon proglašenja organizatora IV. "Susreta", iskazana je velika podrška i zadovoljstvo što se ova manifestacija naredne godine seli u Vojvodinu. Kako su istaknuli predstavnici HKPD "Matija Gubec" iz Tavankuta, ne krijući svoje zadovoljstvo, bit će ovo i prvo održavanje susreta izvan Republike Hrvatske, a kao znak potpore Hrvatima u Vojvodini. Pozivajući sve okupljene da se naredne godine nanovo okupe u još većem broju u Tavankutu, predstavnici HKPD "Matija Gubec" iz Tavankuta su ponijeli stijeg novih predvoditelja u borbi za očuvanje hrvatske tradicije i kulture.

Ladislav Suknović

PROŠTENJE NA HRVATSKOM MAJURU

Sve veći broj vjernika, poglavito bivših stanovnika Hrvatskoga Majura, kao i onih koji još uvijek žive na salašima, okuplja se prve nedjelje u rujnu na proštenje sv. Marka Križevčanina, kako je to bilo i ove godine, 4. rujna.

Uz improvizirani oltar, pored "Gabrićevog križa", sv. misu je predvodio župnik Marije Majke Crkve **dr. Andrija Kopilović** a s njim su misu slavili i umirovljeni svećenik **Antun Gabrić**, župnik u Maloj Bosni **Ivan Prčić** te kapelan u župi Marija Majka Crkve **dr. Oskar Čizmar**. Za ispovijed je na raspolaganju bio župnik sv. Roka u Subotici **Andrija Anišić**.

Predslavitelj je u svojoj propovijedi govorio o čovjeku istine, naglasivši kako svakom kršćaninu istina mora biti mjerilo života.

Na misi je pjevanje predvodio zbor župe sv. Roka iz Subotice pod ravnanjem s. **Silvane Milan** uz pratnju **mr.**

Događanja u Subotičkoj biskupiji

Ervina Čelikovića na sintisajzeru.

Vlč. Ivica Prčić je na kraju zahvalio kolegama svećenicima na sudjelovanju u ovom proštenju kao i svim prisutnim vjernicima, što je, na žalost, bila i njegova posljednja misa s obzirom da je idućega dana sebi oduzeo život. /K. Č./

PROŠTENJE SV. ROKA

Župljani župe sv. Roka, 16. kolovoza, svečano su proslavili svog zaštitnika. Slavlje je počelo u 8 sati izlaganjem Presvetog sakramenta. Vjernici su u toku dana dolazili na klanjanje i molitvu koju su prikazivali kao zadovoljštinu za grijeh pobačaja. Na ulazu u crkvu mogli su se poslužiti raznim pisanim materijalima koji veličaju život i bore se protiv "kulture smrti". Od jedanaest do dvanaest sati bila je također i prigoda za sv. ispovijed kao i od 16,30 do kraja sv. mise.

Polu sata prije sv. mise župnik **Andrija Anišić** predvodio je s mladima meditaciju i molitvu pod geslom "Hvalospjev životu". Prigodne pjesme pjevali su mladi uz pratnju **Filipa Čelikovića** na sintisajzeru i **Marine Piuković** na flauti.

U 17, 30 sati bila je svečana koncertirana sv. misa proštenja koju je predvodio **preč. Franjo Ivanković**. On je održao prigodnu propovijed u kojoj, podsjećajući na život sv. Roka, istaknuo njegovu nesebičnu ljubav prema bližnjima, potičuću okupljene na isto tako djelotvornu ljubav koja se mora očitovati u našoj svakidašnjici.

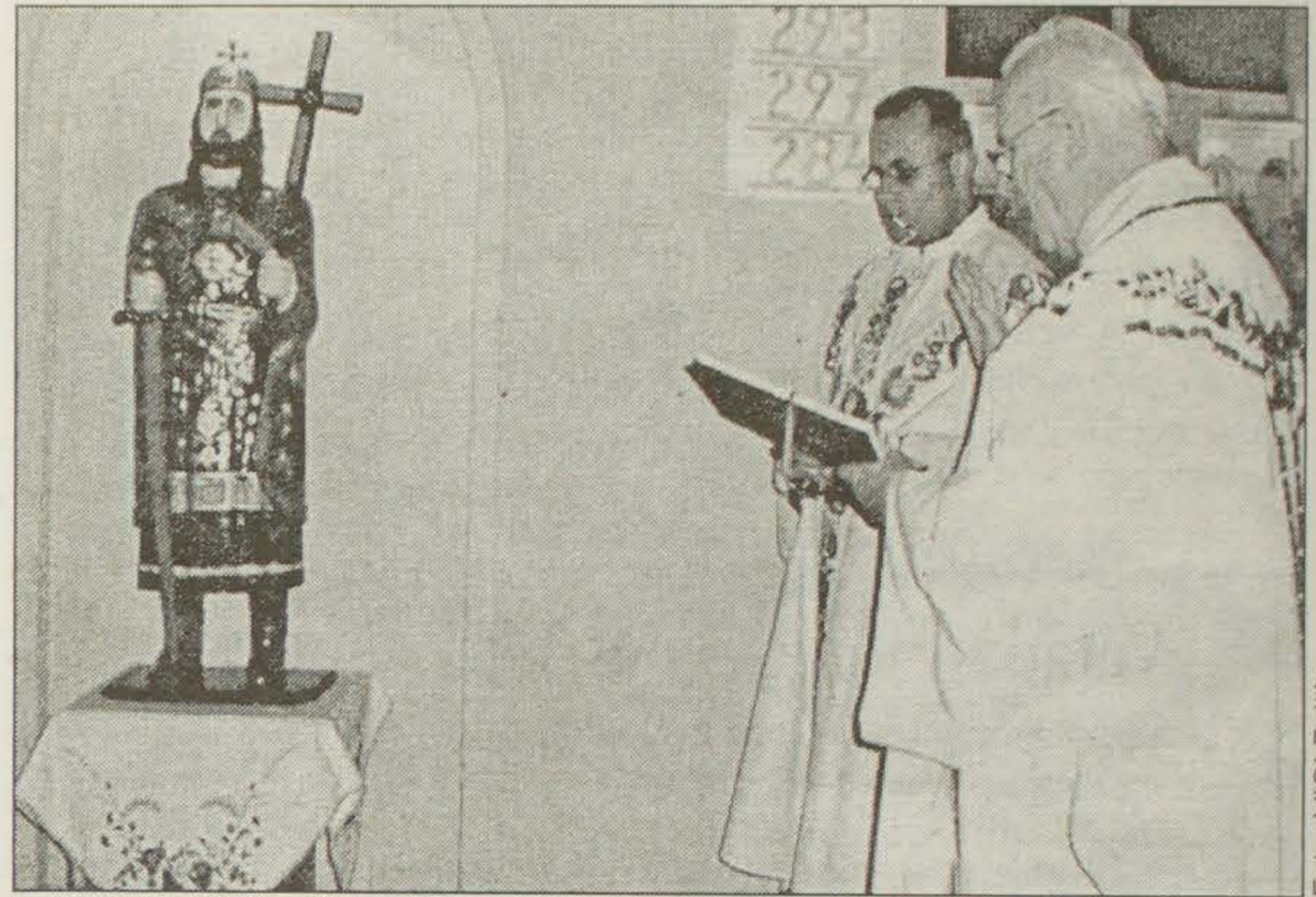
Na ovoj misi sudjelovalo je uz lijepi broj vjernika i petnaestak bračnih parova koji očekuju dijete te je tako sad već

postala tradicija da se proštenje sv. Roka slavi i kao "Dan trudnica". Na kraju sv. mise župnik **Andrija Anišić** svim trudnicama podijelio je poseban blagoslov kako to predviđa obrednik "Blagoslovi". /Zv/

BLAGOSLOV KIPOVA SV. STJEPANA NA KELEBIJI I SUBOTICI

O blagdanu sv. Stjepana ove godine na Kelebiji je **preč. Imre Ehmman**, blagoslovio 115 cm visok kip sv. Stjepana koji je izradio u drvetu drvorezac **István Mezei**. Kip je izrađen i postavljen zalaganjem župnika **preč. Károlya Szungyija**. Slavlje je uljepšao prigodnim programom glumac **Zoltán Mezei**.

U nedjelju, 11. rujna, u dvorištu župe sv. Marije na Halaškom putu **preč. Ehmman** također je blagoslovio je kip sv. Stjepana kralja, 190 cm visok, koji je izradio isti majstor od bagremovog drveta. Kip je postavljen ispod prigodnog baldahina pod vodstvom zidara **Jánosa Szalme**.

Dvorište crkve sv. Marije uvijek je otvoreno tako da se vjernici u svako vrijeme mogu doći ondje pomoliti. /Prema: Magyar Szó, od 23. 08./

PRVO VJENČANJE NA BUNARIČU

U subotu 10. rujna 2005. s odobrenjem biskupa **dr. Pénzesa** i upravitelja svetišta **dr. Kopilovića** u svetištu Gospe Bunaričke vjenčali su se **Zoran Marjanušić** iz župe sv. Roka i **Ana Lukač** sa Bikova uz prisustvo svećenika **Andrije Anišića**, **Marka Forgića** i **Andrije Kopilovića**. /Zv/

DEVETI SAZIV MEĐUNARODNE LIKOVNE KOLONIJE "BUNARIĆ"

Sada već tradicionalno okupljanje likovnih umjetnika u međunarodnoj likovnoj koloniji "Bunarić", deveti put po redu, okupilo je četrdesetak umjetnika na salašu Paje Đurasevića u neposrednoj blizini marijanskog svetišta "Bunarić".

Svečanost otvorenja, 17. kolovoza, i svečanost zatvaranja kolonije, 20. kolovoza, imaju vrijednost pravog kulturnog događaja a u nizu je priredbi u okviru subotičkih žetelačkih svečanosti "Dužijanica 2005".

Svoju "boju" prirodnom koloritu dali su mnogobrojni umjetnici riječi, igre, zvuka... Nastupili su recitatori, pjevači, tamburaši uz prisustvo velikog broja ljubitelja likovne i drugih umjetnosti u nazočnosti velikog broja uglednih gostiju, od gradonačelnika Géze Kucsere do generalnog konzula R. Hrvatske u Subotici Davora Vidiša i drugih. Koloniju je otvorila članica Izvršnog odbora Hrvatskoga nacionalnog vijeća Jelena Piuković a na zatvaranju je govorila ravnateljica Hrvatske čitaonice Katarina Čeliković. Na čelu organizacijskog odbora bio je ravnatelj Likovnog odjela HKC "Bunjevačko kolo" Josip Horvat a pomoć je imao u svojim subotičkim kolegama. Ova je kolonija obogatila likovni fundus HKC-a ali ponajviše ostavlja tragove prijateljstva među ljudima a onda i šire - među narodima. Kist i boja na papiru, a ljudi i prijateljstvo u životu.

K. Čeliković

TU OKO NAS

ZABILJEŽILI SMO SA ZADOVOLJSTVOM

SVJETLO IZ TAME

Svatko ima pravo živjeti svoju vjeru u regulama i kršćanskim pravilima i ovo što bilježimo nije nam ispričao nikakav religijski fanatik već jedna obična, ali bogoljubna vjernica.

U smiraj jednoga dana s jeseni, išla je običi svoju njivicu. Put ju je vodio uz seosko smetlište. Malo je okasnila jer je, s istoka mladi mjesec dopunjavao svjetlost prolazećeg dana. Nešto joj je sjajno na čas privuklo pogled na smetlište. Ne, nije očekivala tu naći odbačeno zlato. Ma gdje bi... Ali putem do njive kopkalo ju je što bi to moglo biti. I, kada se vraćala, ponovno je odonud, sa smetlišta njenom oku nešto zasjalo. Zaustavila je bicikl, ostavila ga na stazi i krenula k onome što je sjalo. Približila se i sagnula i drhteći primila u ruku. Bila je to nevelika knjižica o svetom Antunu koju je netko odbacio. Priča nam o tom sa suzama radosnicama. Kako je vjera silna. I našla je stan u pravom srcu... Knjižicu o sv. Antunu je otresla od prašine i donijela je svojem domu. Vjerujemo da je Netko htio da ne završi na smetlištu...

Joza

IVICA PRČIĆ

(1954.-2005.)

Redovito ja pišem nekrologe za pokojne svećenike. Napisao sam ih već dosta u 131 broju "Zvonika". Ovaj mi je bilo jako teško pisati. Ivicu sam dobro znao. Bio je dobričina. Volio sam ga. Studirali smo zajedno. Puno se družili kao bogoslovi i dok smo bili mlađi svećenici.

Bio sam na proštenju na Hrvatskom Majuru. Na njegovoj posljednjoj misi. Zahvalio mi je što sam bio i što sam ispovijedao. Bili smo na ručku zajedno. Šalili se. Oživljavali uspomene s Jordanovca. Uvijek sam se mogao s njim šaliti, razgovarati o svemu. Jedino nisam mogao o piću, o njegovoj slabosti. Nije htio, osim kad se vratio s prvog liječenja. Onda me je više puta, kad je vidio da pijem na našim susretima, pitao "što vidiš u tom alkoholu" i želio je pisati protiv alkoholizma u "Zvoniku". Svatko može pronaći te članke. Zbog toga sam kao urednik dobio i prigovor što sam to odobrio. Bio sam presretan tada što se "izvukao", što se opet vraćao peru, što ga zanimalo znanstveno istraživanje, osobito o biskupu Budanoviću. Ponešto smo i zajedno radili. Silno sam želio da opet pođe na liječenje, da bih opet imao suradnika. To se nije dogodilo. Dogodilo se eto ovo da moram pisati o njemu kao tragično preminulom.

Ivica se rodio u Subotici 22. lipnja 1954. Studij teologije završio je u Đakovu odnosno Zagrebu. Za svećenika je zaređen 4. srpnja 1982. godine. Kapelan je bio u katedralnoj župi u Subotici, a župnik u Bačkom Monoštoru, Maloj Bosni, Bajmoku i Pačiru pa ponovno u Maloj Bosni, do svog tragičnog završetka života, u ponedjeljak 5. rujna 2005. godine.

Njegovu smrt doživio sam kao opomenu i poticaj meni osobno i nama svećenicima da se još više zauzimamo za svećeničko bratstvo. Da češće posjećujemo one koji su usamljeni i da više molimo za one koji imaju slabosti te da im - po Isusovoj zapovijedi - upućujemo bratsku opomenu. Ivicinu smrt doživio sam kao opomenu vjernicima da se više mole i žrtvuju za svoje svećenike, osobito kad vide naše slabosti - da mole za našu svetost. Svećenik samo onda može biti sretan kad živi svetim životom. Ivicina smrt treba biti opomena vjernicima da budu "nemilosrdni" prema našim slabostima, da nam ne dopuste da živimo u grijehu, da nas stalno opominju, a ne da "imaju razumijevanja" ili se našim slabostima smiju i podruguju nam se. Napokon sam Ivicinu smrt doživio kao opomenu biskupu. Ovih dana se čuje kako je naš biskup Ivan kriv za njegovu smrt jer ga je premjestio iz Male Bosne. To je skroz krivo. On je bio i previše strpljiv s Ivicom. Dužnost biskupa je da bude dobar pastir prema svim svećenicima i vjernicima, ali i da upotrijebi "štap i palicu" kako bi doveo na pravi put zalutalu ovcu kako bi "zalutali" mogli na kraju klicati: "Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni". Biskup mora i kažnjavati, ako drugačije ne ide, jer za određene prekršaje, kako za vjernike, tako i za svećenike, crkveni Zakonik predviđa određene kaznene mjere.

Na kraju želim reći da ne sumnjam u Božje milosrđe prema Ivici, jer Bog je naš milosrdni i nježni Otac i uvjeren sam da se i naš brat Ivica u trenutku umiranja pokajao za svoje grijehe te će uživati radost vječnoga života, a ne da je svojim samoubojstvom sebi "osigurao vizu za pakao" kako je loše ustvrdio novinar "Blica". Uvjeren sam da je za sve kriv alkohol koji mu je "izjeo mozak i osjećaje". Daj Bože, da svi razumijemo opomenu, poruku i poticaj ove smrti!

Andrija Anišić

Uređuje: Franjo Ivanković

Marija Bistrica

ZAVJETNO HODOČAŠĆE GRADA ZAGREBA

Vjernici grada Zagreba 274. put hodočastili su Majci Božjoj Bistričkoj u nedjelju 11. rujna. U prijepodnevnim satima pobožnost križnog puta za sve hodočasnike na bistričkoj Kalvariji predvodio je zagrebački pomoćni biskup **Vlado Košić**, a mladi Zagrebačke nadbiskupije, koji sudjeluju u nadbiskupijskom hodočašću, animirali su križni put. U 11 sati uslijedila je svečana procesija od kapelice Ave Maria koju je, zajedno s pomoćnim zagrebačkim biskupima **Josipom Mrzljakom**, **Vladom Košićem** i **Valentinom Pozaićem**, biskupskim vikarom za grad Zagreb **Josipom Oslićem** te stotinjak svećenika, predvodio zagrebački nadbiskup kardinal **Josip Bozanić**. Kip Majke Božje Bistričke nosili mladi iz Brestja i Sesveta u narodnim nošnjama te su ga donijeli na prostor crkve na otvorenom Bl. Alojzija Stepinca, gdje je misno slavlje predvodio kardinal Bozanić.

Na početku misnog slavlja zagrebačke hodočasnike, njih oko 40.000, pozdravio je čuvar bistričkog svetišta **Zlatko Koren**. Prisjetio se 1935. godine kada je zagrebački nadbiskup **dr. Antun Bauer** okrunio zlatnim krunama lik Marije i Isusa. Zahvalio je Zagrepčanima što su proteklih dana inicijativom gradonačelnika **Milana Bandića** popločili stazu od prve pa do četrnaeste postaje križnog puta na bistričkoj Kalvariji. Hodočasnike je pozdravio i dr. Oslić, koji ih je pozvao da i dalje što revnije štuju Majku Božju Bistričku i njoj se utječu. /IKA/

Konferencija o ulozi Crkve i kršćana u budućnosti Europe

U poljskom gradu Krakovu održana je početkom rujna mjeseca višednevna konferencija o ulozi Crkve i kršćana u budućnosti Europe. "Kršćani mogu dati veliki prinos izgradnji Europe, ali se trebaju, međusobno sjedinjeni, ujediniti s ljudima dobre volje, i tako odbaciti pokušaje onih koji vjeru žele svesti na privatni čin", poruka je nadbiskupa **Giovannija Lajola**, tajnika Državnoga tajništva Svete Stolice za odnose s državama, s međunarodne konferencije o ulozi Crkve i kršćana u budućnosti Europe koja je proteklih dana održana u Krakovu.

"Bilo bi to političko krivotvorenje ako bi Europa htjela svesti Crkvu i kršćane na unutarne čovječje iskustvo, na privatni čin, beznačajan za javno djelovanje političke zajednice. U sadašnjoj Europskoj uniji od 456 milijuna stanovnika njih 368 milijuna su kršćani, a od toga ima 262 milijuna katolika. Kršćani su većina, ali samo na papiru, jer nisu u istoj mjeri zastupljeni u političkim tijelima, medijima i javnome mnijenju, kao ni u kulturnim institucijama. Ponekad su jedva prihvaćeni, ako ih suvremena sekularistička kultura potpuno ne odbaci kao politički nekorektne", ustvrdio je nadbiskup. Kršćanstvo je pridonijelo i nastavlja davati na svim područjima: od društvenoga do kulturnoga i umjetničkoga, od školstva do obitelji, od bolnica do zbrinjavanja siromaha. Kršćanstvo je jedini istinski ujedinjujući čimbenik različitosti europskih zemalja koje se razlikuju po narodnosti, jeziku i kulturi. Unatoč tim različitostima, posvuda susrećemo istovjetno poimanje čovjekove naravi, dostojanstva i njegove sudbine; iz kršćanskoga su poimanja potekla temeljna načela suvremene države: jednakost, sloboda i zajedništvo. Zbog svega toga Crkva poziva Europu na veću društveno-političku povezanost, ali i na disanje s oba pluća, čuvajući identitet svakoga pojedinog naroda. Da je Europa posvetila dužnu pozornost ovom temeljnom zahtjevu i osjetljivosti pojedinih naroda, možda ne bi doživjela odbacivanje Ustava, koji je potpisan 29. listopada 2004. godine u Rimu, kazao je nadbiskup Lajolo te podsjetio na Papinu homiliju na misi za izbor Pape, u kojoj je, tada kardinal **Ratzinger**, upozorio na diktaturu relativizma koji ništa ne priznaje sigurnim. /IKA/

Ludbreg

Vrhunac slavlja u godini Euharistije

U nedjelju 4. rujna u svetištu Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu Varaždinska biskupija slavila je vrhunsko slavlje u godini Euharistije. Misno slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup **Marin Barišić** u zajedništvu sa varaždinskim biskupom **Markom Culejom** i šezdesetak svećenika. U misnom slavlju sudjelovalo je oko 30 tisuća vjernika.

Proštenište u Ludbregu osnovano je 1512. godine i tako je odobreno javno štovanje relikvije Svete Krvi nastale 1411. godine nastale euharistijskim čudom. Hrvatski je sabor u Varaždinu 1739. godine donio odluku o podizanju kapele u čast Predragocjene Krvi Kristove, ali je to realizirano tek 1994. godine.

Na početku slavlja sve okupljene pozdravio je predsjednik Hrvatskog sabora **Vladimir Šeks**. Okupljenima se obratio i mjesni biskup **Marko Culej**. U svojoj propovijedi nadbiskup Barišić je, između ostalog, rekao: "Euharistijsko nedjeljno slavlje naj snažniji je izvor svake duhovnosti i temelj svake pretvorbe: osobne, obiteljske, društvene." /IKA/

Znak križa - temeljna gesta kršćanske molitve

*/Dio Papina nagovora uz molitvu Anđeo Gospodnji u Castel Gandolfu,
u nedjelju 11. rujna 2005./*

Draga braćo i sestre!

Sljedeće srijede, 14. rujna, proslavit ćemo liturgijski blagdan Uzvišenja sv. Križa. U godini posvećenoj euharistiji, taj dan dobiva sasvim posebno značenje: poziva nas na promišljanje o dubokoj i nerazdvojnoj vezi koja sjedinjuje euharistijsko slavlje i otajstvo križa. Doista, svaka sveta misa uprisutnjuje Kristovu otkupiteljsku žrtvu. Na Golgotu i u "čas" smrti na križu - piše ljubljani **Ivan Pavao II.** u enciklici Crkva iz Euharistije - "prenijet je u duhu svaki prezbiter koji slavi svetom misu, zajedno s kršćanskom zajednicom koja u njoj sudjeluje" Euharistija je, dakle, spomen-čin čitavoga vazmenog otajstva: muke, smrti, silaska nad podzemlje, uskrsnuća i uzašašća na nebo, a križ je upečatljiva objava čina beskrajne ljubavi kojom je Sin Božji spasio čovjeka i svijet od grijeha i smrti. Stoga je znak križa temeljna gesta kršćanske molitve. Označiti same sebe znakom križa znači izgovoriti vidljivi i javni "da" onome koji je umro za nas i koji je uskrsnuo, Bogu koji je u poniznosti i slabosti svoje ljubavi Svemogući, snažniji od sve sile i znanja svijeta.

Nakon posvetne molitve, zajednica vjernih, svjesna da se nalazi u stvarnoj prisutnosti Krista rassetoga i uskrsloga, ovako kliče: "Tvoju smrt, Gospodine, naviještamo, Tvoje uskrsnuće slavimo, Tvoj slavni dolazak iščekujemo". Očima vjere zajednica prepoznaje Isusa živoga sa znacima njegove muke te, zajedno s Tomom, puna divljenja, može ponoviti: "Gospodin moj i Bog moj!" (Iv 20,28). Euharistija je otajstvo smrti i slave poput križa, koji nije neki prolazni događaj, nego su to vrata na koja je Krist ušao u svoju slavu (usp. Lk 24,26) te je pomirio čitavo čovječarstvo, pobjeđujući svako neprijateljstvo. Zbog toga nas liturgija poziva da pouzdanom nadom molimo: Mane nobiscum, Domine! Ostani s nama, Gospodine, Ti koji si svojim križem otkupio svijet! /IKA/

Udbina

Blagoslovljen temeljni kamen za Crkvu hrvatskih mučenika

Za Crkvu hrvatskih mučenika, jedno od kapitalnih suvremenih djela katoličkoga spomena, kulture i duha, položen je u petak 9. rujna temeljni kamen i blagoslovljeno je gradilište, čime je započelo ostvarenjeavnog duga prema svima koji su u vjeri i nadi žrtvovali živote za boljitak i slobodu hrvatskoga naroda i svih ljudi dobre volje. Temeljni kamen blagoslovio je još papa **Ivan Pavao II.** 8. lipnja 2003. godine u Rijeci, akcija izgradnje započela je prije točno dvije godine, a svečano euharistijsko slavlje na 512. obljetnicu Krbavske bitke predvodio je predsjednik HBK zagrebački nadbiskup **Josip Bozanić** u zajedništvu s domaćinom gospičko-senjskim biskupom **Milom Bogovićem** i cjelokupnim hrvatskim episkopatom, najvišim predstavnicima BK BiH, provincijalima iz Hrvatske i BiH i tristotinjak svećenika. Na svečanosti su sudjelovali visoki predstavnici najvažnijih crkvenih, državnih, znanstvenih, kulturnih, vojnih i lokalnih tijela i vlasti te oko petnaest tisuća vjernika pristiglih iz svih krajeva Hrvatske i BiH.

“Nemamo pravo na lakomno trošenje darova koje smo primili i koje smo stvorili. Odgovorni smo i za one koji će nakon nas doći”, poručio je gospičko-senjski biskup.

Podsjetivši na Krista, temeljni kamen oko kojega se okupljaju katolički vjernici, kardinal Bozanić u propovijedi je istaknuo važnost tradicije koja nas povezuje s predcima u vjeri, čemu je zalog i temeljni kamen koji je uzet iz nekadašnje krbavske katedrale. Na tome temelju treba graditi sadašnjost i budućnost, istaknuo je kardinal, upitavši se postoji li razumski razlog za uništavanje sebe ili drugoga... Ljubav u sebi pronalazi neiscrpni izvor života koji dopušta darivanje života, pa čak i darivanje vlastita života kako bi živjeli oni koje ona ljubi”, rekao je predsjednik HBK, istaknuvši kako nikakva vlast ovoga svijeta, niti državna, niti narodna, niti krvne veze, niti pripadnost staležu ne mogu zamijeniti Apsolutno - Boga. Samo Bog čovjeku daje njegovo pravo dostojanstvo i jedino je uporište njegove neprolazne vrijednosti. Mučeništvo ima svoje korijene u Apsolutnome pa stoga pretpostavlja temeljnu vjeru u Boga.

“Dok promatramo našu povijest bremenitu križevima i križnim putovima, srcem punim zahvalne vjere s novim i dobrim nadama bacamo pogled u budućnost. Svi naši svjedoci i mučenici vjere širili su horizonte nade u mračnim vremenima kad se činilo da sile zla prevladavaju i prijete izvojevati konačnu pobjedu. Taj privid pobjede zla nad dobrim već dvije tisuće godina raspršuju oni koji se nadaju protiv svake nade. Oni su poticaj i nama danas da ne dopustimo širenje apatije i beznađa nego da obnovljenom vjerom u Boga svi zajedno porastemo u istinskoj ljudskosti koja prihvaća, pridiže i pomaže bližnjega”, rekao je kardinal Bozanić, istaknuvši kako je velika odgovornost ovoga naraštaja “koji je uspio dosanjati san i doživjeti ostvarenje onih težnji koje su plamtjele u hrvatskom čovjeku kroz mnoga stoljeća”. “Dobili smo slobodni okvir za čiji se kvalitetan sadržaj svi zajedno moramo izboriti. U tome nam baština prošlosti i primjer svetih likova može umnogome pomoći. Ne smijemo dopustiti da blago vjere, kulture i svih ljudskih vrijednosti koje nam naši stari namriješe propadne ili pak bude prepušteno zaboravu”, istaknuo je zagrebački nadbiskup, osvrćući se na suvremene zamke za religioznost, prije svega na prevladavajuću sebičnost, želju za užitkom i relativizam koji u pitanje dovode svaki ideal. No, ideali su nužni da bismo mogli ispravno živjeti.

Uslijedila je prigodna i skraćena akademija na kojoj su, među ostalima, sudjelovali pjesnik **Drago Štambuk** i s. **Cecilija Pleša**.

Prije samog misnog slavlja održan je križni put od crkve Sv. Marka, kojega je, prema tekstu **fra Vice Blekića**, predvodio senjski dekan **Mile Čančar**.

Uređuju: Robert Mađarić i Vinko Cvijin

POVRATAK U PAULINUMSKE KLUPE

Ljetni odmor donio nam je mnogo lijepoga: radost zajedništva u krugu obitelji, rodbine i starih poznanika, stjecanje novih iskustava i razvijanje talenta, putovanja i hodočašća i, što je najvažnije, rast u vjeri i aktivno sudjelovanje u životu naših župnih zajednica. Ljetne ferije su odlična prilika za odmor i druženje ali ne smijemo dopustiti da nam se odmor zaustavi samo na tome - treba iskoristiti svaku priliku za duhovno i intelektualno bogaćenje, te na taj način ljetni odmor učiniti ne samo ugodnim, nego i korisnim.

Nakon odmora vrijeme je za početak nove školske godine. Mnogi s nestrpljenjem očekuju svaki ponovni susret s Paulinumom, dok će prvoškolcima ovaj susret biti jedno novo iskustvo, kojem oni moraju odlučno prići. No, meni osobno, kao maturantu, nova školska godina na neki način predstavlja i novi početak. Kao najstarije u zajednici, nas maturante očekuje velika odgovornost da mlađim generacijama pružamo dobar primjer i uvijek budemo spremni priskočiti u pomoć kad god je zatrebaju. I sami se pripremamo za jedan novi početak, jer nakon ispita zrelosti - mature, pred nama stoji nova nepoznanica - fakultetsko školovanje.

Život neprekidno pred nas stavlja nove izazove, nove početke. Svaki početak je težak, ali ne smijemo pasti u očajanje i malodušnost. Jer uz samo malo vjere, upornosti i uz Božji blagoslov nakon početnih teškoća ukazat će se oaze sreće i zadovoljstva.

Robert Mađarić

POD OKRILJEM BUNARIČKE GOSPE

Već tradicionalno zadnje nedjelje u mjesecu kolovozu veliki broj vjernika hodočasti na Bunarić, svetište Gospe Bunaričke - Gospe od suza. Pored svećenika i velikog broja okupljenih vjernika, na Bunarić redovito hodočaste i naši bogoslovi i sjemeništarci. Marija je majka svih nas Kristovih vjernika, ali na poseban način je zaštitnica svećenika i svećeničkih kandidata. Stoga je vrlo važno da se mi koji smo krenuli stopama Krista, velikog svećenika, a u nadi da ćemo se pokazati dostojnima Njegova poziva, neprekidno utječemo Mariji i molimo za njezin moćni zagovor. Ojačani Marijinim zagovorom i zaštitom lakše ćemo pobijediti sve probleme, poteškoće i kušnje koje se često znaju ispriječiti na putu nasljeđivanja Krista Gospodina. Njezina majčinska ljubav i toplina pružit će nam utočište i utjehu kad god je zatrebamo, a u svakoj potrebi ona će posredovati za nas kod svoga Sina, Gospodina Isusa Krista. Razmislimo o tome kada hodočastimo Bunaričkoj Gospi - možda nas upravo njen zagovor doprati do svećeničkog poziva.

Robert Mađarić

Podimo naprijed s Kristom!

/Iz propovijedi pape Benedikta XVI. na zaključnom misnom slavlju XX. svjetskog dana mladih u Kölnu, u nedjelju 21. kolovoza 2005./

Dragi mladi!

Sinoć smo, pred svetom hostijom, u kojoj se Isus dao za naš kruh, koji naš život iznutra nosi i hrani, započeli unutarnji put poklonstva. U Euharistiji, pak, poklonstvo treba postati sjedinjenje. S euharistijskim slavljem nalazimo se u Isusovu "času", o kojemu govori i Ivanovo Evanđelje. Po Euharistiji taj njegov "čas" postaje naš čas, nazočnost među nama. /.../

Što se tu događa? Kako Isus može razdijeliti svoje tijelo i svoju krv? Time što kruh čini svojim tijelom i vino svojom krvi i dijeli ih, unaprijed je preuzeo svoju smrt, prihvatio ju je iznutra i preobrazio je u čin ljubavi. Ono što je izvana brutalno nasilje, iznutra je čin ljubavi koja razdaje sama sebe, posve i do kraja. To je ta stvarna pretvorba koja se dogodila u dvorani Posljednje večere i koja je bila određena da pokrene proces preobrazbi čiji je posljednji cilj preobrazba svijeta time što će Bog biti sve u svemu (usp. 1 Kor 15,28). Svi ljudi oduvijek u svome srcu nekako očekuju promjenu i preobrazbu svijeta. Ovo je taj središnji čin preobrazbe koji jedini može promijeniti svijet: Nasilje se preobražava u ljubav, a tako i smrt u život. Zbog toga što preoblikuje smrt u ljubav, smrt kao takva već je iznutra prevladana, a uskrsnuće je nazočno već i u njoj. Smrt je istodobno ranjena iznutra i više ne može imati posljednju riječ. To je, takoreći, cijepanje atoma u najdubljoj dubini postojanja - pobjeda ljubavi nad mržnjom, pobjeda ljubavi nad smrću. Samo tom najdubljom unutarnjom eksplozijom dobra, koje svladava zlo, može započeti lanac preobrazbi koji postupno preoblikuje svijet. Sve ostale promjene su površne i ne spašavaju. Zbog toga mi govorimo o spasenju: Ono krajnje nutarnje i nužno već se dogodilo te smijemo stupiti u to događanje. Isus svoje tijelo može razdijeliti, jer zaista daje sama sebe. /.../

Euharistija mora postati središte našega života. Nije pozitivizam i želja za moći kad nam Crkva kaže da nedjelji pripada Euharistija. U uskrsnoj zori najprije su Uskrsloga vidjele žene pa onda učenici. Tako su otad znali da je prvi dan u tjednu, nedjelja, njegov dan. Dan početka stvaranja postao je dan obnove stvaranja. Stvaranje i otkupljenje idu zajedno. Zbog toga je nedjelja tako važna. Lijepo je da je u mnogim kulturama nedjelja slobodan dan ili čak sa subotom čini takozvani vikend. No, to slobodno vrijeme ostaje prazno ako u njemu nema Boga. Dragi pri-

jatelji! Katkad na prvi pogled izgleda neugodno za nedjelju isplanirati i svetu misu. No, vidjet ćete da upravo to slobodnom vremenu daje pravo središte. Ne dajte se odvratiti od nedjeljne euharistije te pomozite drugima da je otkriju. Da bi iz nje proizišla radost koju tako trebamo, moramo je naravno sve više i više iznutra razumjeti i naučiti je ljubiti. Potrudimo se oko toga - isplati se. Otkrivajmo nutarnje bogatstvo bogoslužja Crkve i njegovu istinsku veličinu: da nismo mi ti koji sami slavimo, nego da nam sam živi Bog priređuje slavlje. S ljubavlju prema Euharistiji ponovno ćete otkriti i sakrament pomirenja kojim Božja praštajuća dobrota uvijek iznova u našem životu mogućim čini novi početak.

Tko je otkrio Krista mora druge voditi njemu. Velika se radost ne može zadržati za sebe. Mora se prenositi dalje. Danas u velikome dijelu svijeta postoji značajni zaborav Boga. Čini se kao da se može i bez njega. No, istodobno postoji i osjećaj frustracije, nezadovoljstva svime i u svemu: To ipak ne može biti život! Zaista ne može. Tako u isto vrijeme sa zaboravom Boga postoji i takvo nešto kao procvat religioznoga. Ne bih želio proglasiti lošim sve čega u tome ima. U tome može postojati i iskrena radost da se netko nađe. No, i nadalje religija postaje tržišni proizvod. Čovjek si izabere što mu se sviđa, a neki od toga vješto znadu izvući dobit. Samoizabrana nam religija u konačnici ne pomaže dalje. Ona je ugodna, no u časovima krize pušta nas same. Pomognite ljudima otkriti istinsku zvijezdu koja nam pokazuje put: Isusa Krista. Pokušajmo ga sami bolje upoznati kako bismo svjedočeci i druge mogli povesti njemu. Zbog toga je ljubav prema Svetom pismu tako važna i zbog toga je važno upoznavati učenje Crkve, koje nam otključava Pismo: To je Duh Sveti koji je Crkvu unjenoj rastućoj vjeri uvijek uvodio i uvodi u dubinu Istine

(usp. Iv 16,13). Papa Ivan Pavao II. darovao nam je prekrasno djelo u kojem je skupljena i predstavljena vjera stoljeća: Katekizam Katoličke crkve. Nedavno sam i osobno javnosti predstavio Sažetak toga Katekizma, koji je također izrađen po želji blagopokojnoga Pape. To su dvije temeljne knjige koje svima vama želim staviti na srce.

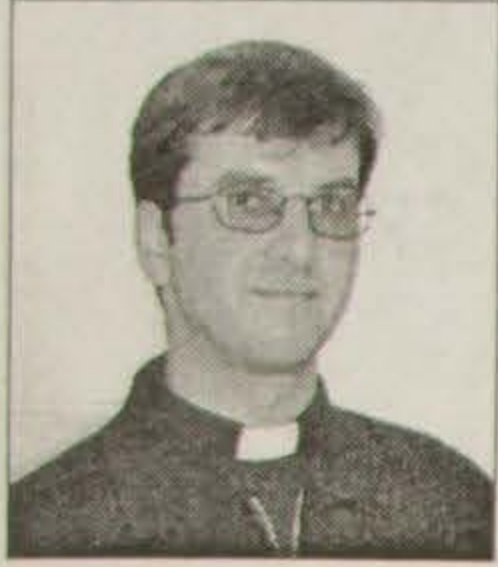

Naravno, same knjige nisu dovoljne. Stvarajte zajednice iz vjere. Posljednjih su desetljeća nastali pokreti i zajednice u kojima se može doživjeti snaga Evanđelja. Potražite zajedništvo u vjeri, suputnike koji zajedno nastavljaju onim velikim hodočasničkim putem koji su nam prvi pokazali Mudraci s Istoka. Spontanost novih zajednica je važna, ali je također važno očuvati zajedništvo s Papom i s biskupima koje nam jamči da ne tražimo privatne putove, nego u velikoj Božjoj obitelji koju je ustanovio Gospodin s dva-naestoricom apostola.

Još se jednom moram vratiti Euharistiji. "Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi" (1 Kor 10,17). On time želi reći: Budući da

primamo istoga Gospodina i on prima nas, unosi nas u sebe, i međusobno smo jedno. To se mora vidjeti i u životu. To se mora vidjeti u sposobnosti opraštanja. Mora se vidjeti u osjetljivosti za potrebe drugih. To se mora vidjeti u spremnosti na dijeljenje. Mora se vidjeti u zauzimanju za druge koji nas se, bili blizu bili ma kako daleko, tiču. Danas postoje oblici dragovoljstva i oblika međusobnog služenja koje upravo naše društvo nasušno treba. Mi, naprimjer, ne smijemo stare ljude prepustiti samoći ili proći kraj onoga tko je u boli. Ako mislimo na Krista i ako živimo s njim, tada nam se otvaraju oči i tada više ne živimo sami sebi već vidimo gdje i kako nas netko može zatrebati. Ako tako budemo živjeli i postupali ubrzo ćemo opaziti da je mnogo ljepše da nas netko treba i da smo tu za druge, nego da se stalno pitamo o ugodnostima koje nam se nude. Znam da kao mladi ljudi želite velike stvari i da se želite zauzeti za bolji svijet. Pokažite ljudima, pokažite svijetu koji od učenika Isusa Krista očekuje upravo to svjedočanstvo i koji po znaku vaše ljubavi najprije može otkriti zvijezdu koju slijedimo.

**Podimo naprijed s Kristom
i živimo svoj život
kao istinski klanjatelji Božji.
Amen.**

Piše i uređuje: dr. Marinko Stantić

PREKO DROGE DO EUHARISTIJE

Nalazimo se u godini euharistije, te sam u tu svrhu zamolio Oliveru Egete, majku čija se kćerka nalazi u zajednici bivših ovisnika o drogi - Cenacolo u Međugorju, da nam progovori o svom viđenju euharistije. Olivera je, kao i cijela njena obitelj, obraćenik, pa je vrlo zanimljivo vidjeti njen pogled na sv. misu. Evo njenoga svjedočanstva:

U godini smo euharistije i to je prilika da se zapitamo što nam ona znači u našim životima. Da li samo radi reda nedjeljom i blagdanima sudjelujemo na sv. misi ili nam ona i više znači, nešto više od obaveze. Nije li posjet sv. misi opasnost da se samo izvanjski pokažemo kako smo mi pravi kršćani?! Svjedoci smo da ima i onih koje euharistija uopće ne zanima. Takvi svjesno ne dolaze na sv. misu. Razlog tomu uočavam u neznanju pravog značenja i potrebe za euharistijom.

Euharistija sama po sebi znači priznanje, zahvalnost i slavljenje. Euharistija nam daje našega Isusa Krista, Spasitelja pod prilikama kruha i vina. Bog zna da smo mi grešni. On nam je poslao svoga Sina, Isusa Krista, da nas otkupi od grijeha. I sada, nakon 2000 godina Isus je među nama upravo pod euharistijskom prilikom. Najprisnije osjećamo Isusovu nazočnost među nama upravo u euharistiji.

Prinošenje kruha i vina za vrijeme sv. mise za mene ima veliko značenje. Nekada mi to nije ništa predstavljalo, a sada kada razumijem značenje euharistije, ne mogu bez nje. Kruh je nekada označavao ropstvo židovskog naroda u Egiptu i njegov izlazak, a upravo Isus tom kruhu daje novo značenje. "Ovo je moje Tijelo koje se za vas predaje" - reče Isus. On je za nas bio razapet i otrgnuo nas od ropstva grijeha, od smrti kao vječne propasti. Njegova smrt nas vodi u život. Kada se lomi kruh na našim oltarima, tu razumijem znak Isusove smrti za mene i sve nas, ali to kao doista pravi čin, a ne samo simbol ili kopiranje prijašnje Isusove geste. To je dokaz Isusove ljubavi prema nama.

A što znači vino? Izlazak iz egipatske zemlje označen je krvlju saveza koja je bila izvor spasenja za Izraelce. Isus, kasnije, prolijeva krv za spas čitavog čovječanstva. Kao savršena žrtva za naše spasenje, Isus jednom zauvijek zapečaćuje novi savez između Boga i ljudi. Kako onda ne sudjelovati na nedjeljnim sastancima euharistije kada nam je po toj žrtvi donijeto spasenje?! Tu mi potvrđujemo svoj savez s Gospodinom. Ovdje ističem veliku važnost pričestivanja. No, još je važnija

priprema za taj veličanstveni čin. Naša ispovijed mora biti iskrena, prava, te moramo istinski obećati Gospodinu da ćemo se truditi kloniti od grijeha. Trebamo mu svoja srca otvoriti da nas može ožariti svojom ljubavlju. Bez Njegove ljubavi ne možemo pravo živjeti. Ništa smo! Samo istinsko otvaranje srca vodi pravome otvaranju prostora Isusu u našem životu.

Isus od nas traži nasljedovanje Njegova načina života. To podrazumijeva ljubav prema bližnjima kao što nas je On ljubio. Dakle, do smrti. Trebamo se iz ljubavi prema Bogu i bližnjima svakodnevno žrtvovati, trpjeti za druge, za njihovo dobro. Isto tako, sve poteškoće koje nam se u životu namjeste, trebamo prepoznati kao naš križ kojega moramo ustrajno nositi kao i Isus. Sjedinjujući se s euharistijskim Isusom osjećam u sebi snagu za uspješniju borbu protiv grijeha. Svjesna sam da će mi Isus oprostiti padove koji će mi se dogoditi, ali vjerujem u Njegovu ljubav. On meni, kao i svima, prašta, ali i poziva da svoje slabosti jačamo u Njemu hraneći se euharistijskom, duhovnom hranom.

Jedan period mog života nisam odlazila na sv. misu. Nisam niti imala potrebu za Bogom, jer Ga nisam niti poznavala. Čak, što više, smatrala sam da me Bog kažnjava nevoljama i zašto da mu se ja klanjam kad je tako surov prema meni. Nisam Mu imala na čemu zahvaljivati. No, unatoč moje odvojenosti od Crkve, ipak sam priznavala da Bog postoji, makar sam Ga doživljavala u negativnom smislu. Unatoč tomu, On me je uvijek pozivao i nalazio načine kako da me privuče. Bog je tiho i nenametljivo djelovao u mom životu upravo preko tih nevolja, preko tih križeva. Ta, Bog je na križu potvrdio svoju ljubav prema ljudima! Bog je ušao u moj život (ne biste vjerovali) preko droge.

Moja kćerka se počela drogirati. Pokušavala sam joj pomoći, ali uvijek na krivi način. Nisam znala naći pravi način za rješavanje tog problema. Što sam se više trudila da joj pomognem osjećala sam se sve praznijom, bespomoćnom, bez izlaza. Bila sam poput židovskog naroda u pustinji, ali na putu ka Obećanoj zemlji. Moje majčinsko srce vapilo je pomoć. Nevolja me je natjerala da se obratim svećeniku. Tu sam Isusu prišla i osjetila sam da me Isus voli unatoč mojoj grešnosti i grijesima moje kćerke. Osjetila sam nevjerovatnu Isusovu ljubav unatoč mojoj nedostojnosti. Tada sam počela mijenjati

svoju sliku o Njemu. Otvorile su mi se oči kao slijepcu. Boga više nisam doživljavala kao tiranina. Čak sam Ga počela doživljavati kao Onoga koji donosi svjetlost u moju tamu. Ubrzo je i cijela obitelj prišla k Isusu. Kćerka je ušla u kršćansku zajednicu da bi se oslobodila droge, a u svom životu dozvolila je Kristu da se nastani. Droga je u nama ugušila sve ono što nas je odvajalo od Boga, te napravila mjesta za Njega.

Premda je put ka dozvoljavanju Isusu da dobije svoje mjesto u našim srcima bio trnovit, zahvalna sam Bogu da nam je ipak došao. Više ne razmišljam kojim nam je putem došao. Radujem se da mi je ipak tu. Zahvalna sam Mu da mi je pružio milost da Ga upoznam. Euharistija je zahvala. Tu Mu zahvaljujem što me voli, zove, spašava. Uočila sam da je s Bogom prekrasno živjeti! Presretna sam! Euharistijom dobivam snage za život, za nošenje svoga križa. Moje svakodnevne molitve su samo mrvice te hrane. Pravo se duhovno nahranim samo na sv. misi. Tu Bogu prinesem sve moje probleme, sve moje boli, sve ono što mi život donosi, a On mi daje Sebe, jer je za sebe rekao da je On Život (Put i Istina).

Zahvaljujući drogi promijenila sam svoje mišljenje o vjeri i Bogu. Kršćanstvo nije magija. To znači da me krize i problemi neće ostaviti. To su trenuci da uzmem duhovnu "medicinu", da s Gospodinom riješim sve ono što mi se čini nesavladivim. Bog mi daje to duhovno ozdravljenje, te tako bivam sve sretnija i sretnija, jer sam s Njim pobijedila i osvojila ono što mi se činilo neuništivim. Dok se pričestujem, radosna sam, jer se osjećam novorođenom. Gotovo da mi se suze radosnice pojave u očima što sam primila Spasitelja moje kćerke, kao i cijele moje obitelji. Euharistijom shvaćam da moram i ja umrijeti svojem starom načinu života, a uskrsnuti na nov, sretniji život. Svjesna sam da nije lagano odbaciti stari grešni način života, ali mi euharistijska snaga govori da sve mogu u Onome koji me jača.

Svjesna sam da još puno toga ne znam o euharistiji, kao niti o Bogu i vjeri. No, to me veseli, jer sve više upoznajem divne stvari o Bogu. Zvuči teško, ali ću reći: Hvala Ti, Bože, što si dozvolio da se moja kćerka drogira, jer si tako slomio moju tvrdoglavost i došao u moj život. Nevolja uči moliti!

8. rujna

Rođenje Blažene Djevice Marije - Mala Gospa

- Proštenje na vodici u Doroslavu • na Vodici kraj Bajе (Mađarska) •
- u Lemešu (Svetozar Miletić) • u Subotici na Halaškom putu •
- u Bačinu (Bátya) kod Kalače u Mađarskoj • u Gunarošu kod Bačke Topole •

Mala Gospa

Blagdan rođenja Blažene Djevice Marije nastao je na Istoku, a na Zapadu se slavi tek od konca 7. stoljeća. Rođenje Blažene Djevice Marije se od 5. stoljeća slavi na današnji dan zato što je 8. rujna dan posvete crkve svete Ane u Jeruzalemu. **Papa Inocent IV.** je uz ovaj blagdan uveo čak i osminu. (Blagdan se slavio 8. rujna i još u narednih osam dana. Takva je svetkovina danas još Božić.) Hrvati i Srbi tradicionalno zovu taj blagdan Mala Gospa. Sličan naziv blagdan ima u Mađara: Kisboldogasszony, kao i u Nijemaca u Alpama: Kleiner Frauentag.

Jakovljevo "evanđelje"

Jedan od izvora za poznavanje života Blažene Djevice Marije je sveto evanđelje po Luki. Ipak, osim evanđelja, izvori za poznavanje njezina života su i apokrifna evanđelja. Apokrifna evanđelja su knjige koje Crkva ne priznaje za Bogom nadahnute. Među tim evanđeljima se posebno ističe Jakovljevo evanđelje. Iz Jakovljeva evanđelja doznajemo da su Marijini roditelji bili Ana i Joakim. Živjeli su bez djece, a onda im se, u dubokoj starosti, ispunila želja za potomstvom. Tradicija znade da se Anina djevojčica Marija rodila u Jeruzalemu u blizini nekadašnjega kupališta Bethesda, na mjestu današnje crkve svete Ane.

Marija živjela u Hramu

U djetinjstvu je Marija služila u hramu. Zato se, prema toj predaji, i na Istoku i na Zapadu slavi poseban spomendan Prikazanja Blažene Djevice u Hramu. To je dan kad ju je njezina majka uvela u Hram i prikazala je Bogu. Taj se spomendan slavi 21. studenog. Istoga dana, ali prema Julijanskom kalendaru, taj događaj slave i istočni kršćani pod naslovom Vavedenje presvete Bogorodice.

Jedan zaboravljeni spomendan

Kao mlada djevojka Marija se zaručila s Josipom iz plemena kralja Davida. Taj se spomendan slavi od 15. stoljeća u Francuskoj. Jedan od kanonika katedrale u Chartresu, u želji da potakne veće štovanje svetoga Josipa, počeo je slaviti upravo zaruke Marijine s Josipom, a na temelju Lukina evanđelja 2,5. **Papa Pavao III.** je 1537. godine dopustio taj blagdan Franjevačkom redu, a **Benedikt XIII.** je 1725. godine uveo taj spomendan u čitavu Rimokatoličku Crkvu.

Vjerujemo

Ono što katolici vjeruju o Blaženoj Djevici Mariji dade se sažeti u sljedeće:

Marija je prava Majka Božja. Marija je Isusa djevičanski začela po Duhu Svetom. Marija je ostala djevica i u porodu i poslije poroda. Marija je proživjela svoj zemaljski život bez grijeha. Marija je začeta bez istočnoga grijeha. Marija je dušom i tijelom uznesena u nebo.

Marijinu rođenju u čast

Premda se blagdan Male Gospe ne slavi kao svetkovina, od starina je drag kršćanima. Kažu da znamenitu milansku katedralu zovu osmim svjetskim čudom. Nad glavnim vratima katedrale stoji tekst *Mariae nascenti* - Marijinu rođenju. Ta je velika katedrala posvećena Marijinu rođenju. Osim crkava i prošteništa posvećenih njezinu rođenju, postoje i veličanstvena umjetnička djela u slikarstvu, kiparstvu, glazbi, ali i među govorima velikih govornika. Tako sveti **Andrija Kretski** piše: "Neka, dakle, sve stvoreno pjeva i pleše, te pridonese štogod prikladno proslavi ovog dana. Danas neka je zajedničko slavlje za ono što je nebesko i što je zemaljsko i neka skupa slavi svečanost što god je povezano na svijetu i iznad njega. Na današnji dan je, naime, Stvoritelju svega sagrađen stvoreni hram. Neka stvorenje na nov i dostojan način pripremi Stvoritelju novo gostoljublje."

POD MAJČINIM SRCEM

Moja je kolijevka pod tvojim srcem,
Mama,

A tvoje je srce maleno zvonce što
meni zvoni.

Svaki je otkucaj glazba i čežnja
Jer, uskoro ću te vidjeti!

Živ sam, Mama, znaš li to?

Pa, iako malen ko zrna graška,

Nečujan ko najtiši lahor,

Živ sam i znam voljeti, znam te voljeti,
Mama.

U tvom krilu je toplo i mimo,
divno je u tvom krilu.

Znaš li da ću te grliti svojim ručicama
I privinuti svoju glavicu uz tebe,

Znaš li da ću se smiješiti na svaki
tvoj pogled i svaku tvoju riječ?

Oprosti mi što neću znati reći
da te volim,

Ali ću gugukati kao maleno ptiče
dok me budeš ljuljuškala.

A znaš li što će biti moja prva riječ?
"Mama!"

Oh, već sad spremam taj dar za tebe
I radujem se tvom izrazu lica
kad je budeš čula.

A znaš li da ću i ja biti čovjek
I da će moje crte lica biti kao tvoje?
Znaš li da ću te ja tješiti i ljuljuškati
u starosti

Kao što si ti mene kad sam bio dijete?
Znaš li da ću ti i tada šaputati
da te volim, Mama?

A, imaš li ime za mene?

Ja tvoje znam jer je ono
najnježnija glazba.

Ali i bojim se...

Mnogi umiru tu, u toploj kolijevci,
Tu, pod srcem,

Tu, pod malenim zvoncem...

Mama, jel da me voliš?

Malen sam, ali živ i znam voljeti!

Jel da me voliš, Mama?

Dopusti mi da se rodim i da ti
darujem svoju ljubav.

Ne daj da umrem sam ne vidjevši
tvoje lice...

Bojim se jer sam malen, a nema me
tko zaštititi...

Ne dopusti da tvoje srce promijeni
otkucaje u posmrtni ispraćaj,

Ne dopusti da ova kolijevka bude
moj grob.

Jel da me voliš, Mama?

Čuješ li me, Majčice?

Zlatko Gorjanac

GOVORI VAM SLUGA BOŽJI O. GERARD TOMO STANTIĆ

Utjelovljeni Božji Sin i duhovni život kršćanina

Piše: o. Ante Stantić, OCD

“Usađeni trn” u duši po istočnom grijehu može se “izvući” iz duše snagom Utjelovljenoga Sina Božjega Isusa Krista. “Neizmijerna Božja ljepota, piše o. Gerard, dodala je svojoj neizmijernoj ljepoti novu ljepotu kada je uzela na sebe čovječju narav, kako bi čovjek uvidio da ga Bog voli, da uvidi kako je čovjek lijep. (Pun ushita dodaje): Isuse, Ti si zaista ogledalo, ali takvo da drugoga posla nemamo osim neprestano na Tebe gledati, na Tebe paziti, jer kada na Tebe gledamo postajemo lijepi, zdravi, siti, i bogati.”(1) Postajemo lijepi, siti i bogati zato što se po krštenju iz duše briše istočni grijeh i u dušu se sije milost, snagom Kristova Utjelovljenja, koja je kao “Sjeme cvijeća, i kada to sjeme primimo, cvijeće iznikne, raste i cvata, tako da tim cvijećem Isusa kitimo, a kada ga dovoljno nakitimo, Isus nas prima u nebo. Isus nam postaje brat a braća imaju jednaki život, barem redovito, i isti kruh jedu”(2). U Isusovom Utjelovljenju kršćanin nalazi ne samo brisanje istočnoga grijeha, i ucjepljenje milosti, nego po tim novim bogatstvima njegov život dobiva i novi smisao. Gerard tu istinu, među brojnim zapisima, predočuje ovim: “Ti si Bog! Božju neizmijernost ne mogu dokučiti, ali o Tebi, kao čovjeku, mogu razmišljati, a to je da si najmoćniji, najbolji kralj. U Tvome kraljevstvu nema nevolje, nema nesreće, a ako ima, to je samo za tijelo, ali za dušu to je slava i početak nebeske slasti. Pokaži mi u svakom teretu Tvoje čovječje junaštvo kako bi ovladala u meni poniznost, da uvidim da bez Tebe ništa ne mogu, da u svemu ljubim Tvoju ruku... Ta je ruka svemoguća jer je Božja”(3).

Po Utjelovljenju kršćanin je povezan s Bogom i otvoren mu je put dubljeg povezivanja s Bogom pod uvjetom da čovjek ima: “Najbolje želje po kojima želi Isusu sličan biti i s njim se sjediniti... a sjedinjenje se događa kada se kršćaninove želje pretaču u djela. Onda u duši Isus kraljuje”(4).

Sljedećom slikom naš SB opisuje želje koje trebaju biti u srcu kršćanina kako bi dozvolio da Isus u njegovom srcu kraljuje: “Domaćin je veseo kad mu ptica u kavezu pjeva. Mi budimo Isusu kavez. Neka se Njegov mili glas čuje iz Njegovih usta ili neka Njegovo nadahnuće bude naša pjesma i melodija”(5).

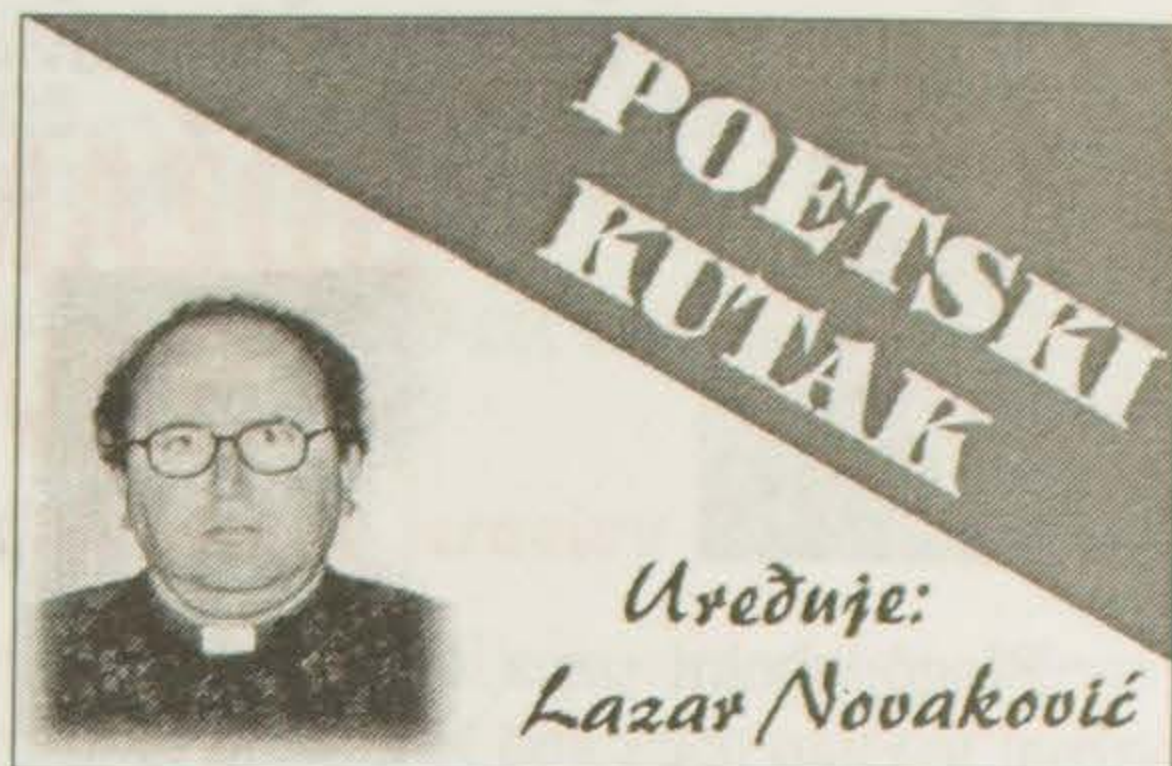
Kako bi se ostvarilo takvo raspoloženje, potrebno je imati na umu da bez Isusa ništa ne možemo na putu milosnog života: “Prije nego što je Isus sv. Petru

zadao najdivniju zadaću da ljude lovi, piše o. Gerard, pokazao mu je da bez njega ništa ne može. Ako hoćemo da nam Isus dušu ulovi, budimo kao mreža s kojom je sv. Petar mnoge ribe ulovio na Isusovu zapovijed... Sve što vidimo neka nam bude kao mreža, po kojoj nas Isus u svoju mrežu hvata... ali budimo i mi mreža da svakoga, okom, uhom i svom dušom za Isusa ulovimo”(6). Ovom općem raspoloženju, kako bi Isus Krist, po svojem Utjelovljenju, postao smisao našega života, o. Gerard drži da je vrlo važno odlučno opredjeljenje za Isusa i povjerenje u Njega: “Ako smo odlučni onda smo sigurni, ako mi ne povučemo natrag našu ruku, Ti ćeš zacijelo pružiti svoju ruku, a Sotona se boji odlučne duše. Odlučan ne stoji nego dukate milosti broji. Dokle brojim milosti siguran sam od propasti. Dok brojim milosti, milost se umnožava... Med će biti svaki čas jer samo od Tebe čekam spas. Ti si mi Spasitelj kojeg je poslao Stvoritelj, da sve stvoreno bude milo opskrbjeno... Ako neću prekinuti odluke, Ti ćeš držati moju ruku”(7).

O temi Utjelovljenja moglo bi se navesti još mnoga toga iz Gerardove pismene ostavštine, ali ako vjerujemo u značenje Kristova Utjelovljenja za vjerski život, onda se ne smijemo oglušiti na ovaj Gerardov apel: “Čuj čovječe, Bog svemogući postaje čovjekom, to je takvo poniženje, takva ljubav, da bi trebao kleknuti, oči zatvoriti, i dokle god možeš disati da na drugo ne misliš nego na poniznog, dobrog i velikog Sina Božjeg koji je tako malen postao...”(8).

Istaknimo na kraju da su ova razmišljanja o Utjelovljenoj Riječi vrlo aktualna... Kao potvrda neka nam posluže riječi Uredbe II. vatikanskog koncila koja nosi naziv “Radost i Nada”: “... sam je Gospodin došao da oslobodi čovjeka i da ga ojača, obnavljajući ga iznutra izbacujući van ‘kneza ovog svijeta’ (Iv 12,31), koji ga je držao u ropstvu grijeha. A grijeh umanjuje samoga čovjeka sprečavajući ga da postigne svoju puninu.”(9)

1. Duh. vižbe, 004448-49
2. Korizmena propovijed, 007087-88
3. Razg. s Isusom, 003898
4. Biser mišljenja, 004467
5. Ondje
6. Th. pastoralis, 003150
7. Duh. vižbe, 004917-18
8. Ondje, 004848-49
9. GS., 13

Uređuje:
Lazar Novaković

SANJA PILIĆ

Rođena je 1954. u Splitu. Osnovnu školu i Školu primijenjene umjetnosti završila je u Zagrebu.

Objavila je više knjiga proze i stručnih tekstova. Objavljivala je u brojnim časopisima za književnost. Dobitnica je nagrada “Grigor Vitez” i “Ivana Brlić Mažuranić”.

Njezina knjiga poezije “Ženske pjesme” doživjela je za sad dva izdanja.

- Vi imate svoje mišljenje
a ja svoje.
- Vi imate svoje priče
a ja svoje.
- Vi imate svoju istinu
a ja svoju.
- Vi imate svoje iskustvo
a ja svoje.
- Vi imate svoju pamet
a ja svoju.
- Vi imate svoju zemlju
a ja svoju.
- Vi imate svoje najbolje rješenje
a ja svoje.
- Vi imate svoju slobodu
a ja svoju.

Vi biste se svađali.
Ne dolazi u obzir.
Vama vaše, meni moje.

Sanja Pilić

Piše: Mirko Štefković

BOŽANSKI UČITELJ SAVRŠENSTVA

- prikaz dokumenta -

Blagopokojni papa Ivan Pavao II., poznat je i kao papa koji je na čast oltara uzdigao najviše svetaca i blaženika. Naime, tijekom njegovog dvadesetšestogodišnjeg pontifikata Crkva je postala bogatija za čak 482 sveca i više od 1100 blaženika. Ukoliko promatramo samo bližu Crkvenu povijest, vidimo da se radi o značajnom "skoku" u proglašavanjima blaženih i svetih. Tome je uvelike pridonijela i gore naslovljena Apostolska konstitucija, objelodanjena 25. siječnja 1983. Iako je ona puna pravila i propisa, nama ipak može biti zanimljiva, i to radi same činjenice njezinog djelotvornog učinka.

Prvi dio dokumenta je više teološko-povijesne prirode. Isus, Božanski učitelj i uzor savršenstva i svetosti, poslao je Duha Svetoga, koji krštenike iznutra pokreće na svetost. Opravdani u Kristu, po krštenju smo istinski postali djecom Božjom, koja sudjeluju u Božanskoj naravi, te su stvarno sveta. Zato smo svi i pozvani na svetost, tj. primili smo zapovijed savršenstva (usp. Mt 5,48; Lk 6,36). Ipak, Bog u svojoj velikoj slobodi izabira one koji će izbližeg slijediti Kristov primjer svetosti po herojskom življenju kreposti, pa značilo ono i prolijevanje vlastite krvi.

Od svoje najranije povijesti Crkva časti Blaženu Djevicu Mariju, Apostole i mučenike, te im se utječe u zagovor. Ovom skupu su se ubrzo pridružili i toliki, koji su Krista predano slijedili u siromaštvu i djevičanskoj čistoći, te još mnogi, koje je Crkva preporučila vjerničkom pobožnom čašćenju i nasljeđovanju. Promatranje njihovih života potiče na traženje nebeske Domovine, te nas uči sigurnom putu k sjedinjenju s Kristom, tj. svetosti dostupnoj svom staležu i položaju (usp. LG 50). "Apostolska Stolica s najvećim strahopoštovanjem i poslušnošću, prihvaćajući znakove i glas svoga Gospodina, od davnina, snagom povjerene joj zadaće da poučava, posvećuje i upravlja Božji Narod, nudi vjernicima za nasljeđovanje, čašćenje i zazivanje muževe i žene, uzvišene zbog blistavog sjaja ljubavi i svih ostalih evanđeoskih kreposti, te nakon što je provela neophodne provjere, svečanim ih činom kanonizacije proglašava Svetima i Svecama."

Krajem XVI. stoljeća papa Siksto V. osnovao je Kongregaciju za Sveto Bogoštovlje, te joj je povjerio i skrb o provođenju kauza za proglašavanje svetih. Promjene u djelovanju Kongregacije koje je u sljedećem stoljeću donio papa Urban VIII., ostaju važiti sve do XX. stoljeća, kada je papa Pio XI. oformio njezin Povijesni odjel. Tek je papa Pavao VI. 1969. godine osnovao Kongregaciju za proglašavanje svetih i blaženih, i značajno pojednostavio njezin rad, ujedinjujući proces prikupljanja materijala na biskupijskoj i kongregacijskoj razini. Tako je i papa Ivan Pavao II. htio još pojednostaviti rad kongregacije, što je i učinio ovim svojim spisom, u kojem je odredio sljedeće:

Dijecezanskim biskupima i onima koji uživaju njihova prava pripada pravo istraživanja o životu, krepostima ili mučeništvu, te o glasu svetosti i čudima unutar granica njihove jurisdikcije. Ukoliko odluči pokrenuti proces s ciljem uzdizanja na čast oltara jednog pokojnog člana svoga stada, biskup imenuje promotora i postulatora, koji prikupljaju i proučavaju sve o životu i radu te osobe. Posebna pažnja se posvećuje objavljenim i neobjavljenim spisima, te ispitivanjima svjedoka i svjedočanstava. Pretrage o potvrđenim čudima se vrše odvojeno od onih o krepostima i mučeništvu. Nakon zaključivanja procesa na biskupijskoj razini, obrađeni materijal se dostavlja kongregaciji. Pojedina kauza tada biva povjerena jednom relatoru, koji je uz pomoć suradnika detaljno studira, i o njoj sastavlja svoj "Stav", koji se kasnije razmatra u okviru raznih stručnih komisija. Ovdje se također posebna pažnja posvećuje čudima, koja ispituje tim eksperata. Složeni pismeni zaključci svih ovih komisija se prosljeđuju zajedničkom sudu kardinala i biskupa. Na koncu se njihovo mišljenje prenosi Svetom Ocu, koji na osnovu toga jedini ima pravo odlučiti o javnom crkvenom štovanju Slugu Božjih.

Zanimljiva je i činjenica da je aktualni papa Benedikt XVI. donio novinu u proglašenju blaženih i svetih, tj. da tom svečanom činu ne mora predsjedati sam Sveti Otac, kao što je to doskora bilo, nego to može učiniti i njegov delegat.

Hrvatske katoličke
internet stranice (43.)

Franjevački samostan u Zemunu

<http://solair.eunet.yu/~frazemun/>

O nekada širokoj prisutnosti franjevaca u Podunavlju svjedoči i današnji Franjevački samostan u Zemunu. Internet prezentacija ovoga samostana jest jedna od prvih hrvatskih internet stranica u Vojvodini, vjerojatno je i prva katoličkoga sadržaja u Pokrajini: utemeljena je još 1997. godine! Zainteresirani je mogu naći na adresi:

<http://solair.eunet.yu/~frazemun/>

Osnovna karakteristika ove stranice jest da sadrži samo stalne rubrike. Na početnoj se stranici nalaze informacije o povijesti franjevačkoga samostana u Zemunu (prvi podatci o franjevcima u ovome gradu datiraju još iz XIII. stoljeća) i njegovim gvardijanima u XX. stoljeću. Osim ovoga, nekoliko podlinkova upućuju na tekstove o osnivaču reda sv. Franji Asiškome, s osnovnim podacima o franjevačkome redu i redovima u Katoličkoj crkvi uopće, a tu je i dio s katehetskima sadržajima (Vjeronauk Katoličke crkve i Veliki katekizam Katoličke crkve), koji ima daljnje podlinkove.

Osim ove matične stranice, podatke o franjevačkom samostanu u Zemunu zainteresirani mogu i naći na adresi Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, kojoj zemunski franjevci danas pripadaju:

[www.ofm.hr/samostan/
svi_samostani/zemun.html](http://www.ofm.hr/samostan/svi_samostani/zemun.html)

s. b.

Piše: dr. Andrija Kopilović

18. 09. 2005. - DVADESET I PETA NEDJELJA KROZ GODINU

*Iz 55,6-9; Ps 145,2-3.8-9.17-18; Fil 1,20c-24.27a
Mt 20,1-16a*

Blizu je Gospodin svima kojima ga prizivlju!

Trajna je opasnost u duhovnom životu uspoređivati se s ljudima. Čudno je, a i istinito da je u duhovnom životu "opasno" uspoređivati se i sa svetima. Za nas su sveci nadahnuće i poziv, ali na vlastiti put. Bog ne stvara kopije, nego u život poziva "originale". Stoga je u mnogim psalmima na sebi vlastiti način ova istina izražena tako da je zapravo za duhovni rast potrebno trajno divljenje Bogu jer nas to promatranje djela Božjih i napose Božje djelo prema nama ispunja osjećajem divljenja. Divljenje rađa zahvalnost, a zahvalnost je već povezanost s onim kome se divimo i čije djelo u svom životu otkrivamo. Psalmist to divljenje "doziva sebi u pamet" i to mu postaje dnevna molitva. Iz toga se rađa pohvala i zahvala velikom Gospodinu jer se divimo njegovim djelima, ne samo oko nas, nego i u nama. Ponovno se susrećemo u ovom kratkom odlomku u nekoliko redaka s najčudesnijom Božjom vlastitošću, a to je milost i milosrđe. Bogoslužje današnje nedjelje upravo nas želi potaći na tu spoznaju milosti i milosrđa za one koji ga iskreno traže, prizivlju i nalaze. Bog nije ni daleko, ni "iznad" za one koji znaju gledati u svom životu ona djela koja Bog u njima i za njih čini.

25. 09. 2005. - DVADESET I ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU

*Ez 18,25-28; Ps 25,4-5b.6-7b-9; Fil 2,1-11
Mt 21,28-32*

Spomeni se, Gospodine, svoje nježnosti!

Bogoslužje ove nedjelje bavi se temom "vraćanja na pravi put". Svi smo mi svjesni da smo na zemlji često lutalice i tražitelji. Prođe puno vremena našega života, a da tek tražimo i "pipamo u mraku", pa čak i ono što je vidljivo i očito. Za vjernika je i vidljivo i očito da je Bog pravedan i dobrostiv. U današnjoj pjesmi kojom se povezuje prvo čitanje i evanđelje, ističe se upravo to traženje Gospodina. Njegovi putovi su nama spasenje i njegove staze naš zadatak. Ono što je najdirljivije na tom putu i na tim stazama, jest objava istine. Bez istine čovjek ne može živjeti puninom života, jer je ona zapravo najvažnija u ljudskom životu. I to ne istina bilo koja, nego ona istina o Bogu koji je spasitelj i o čovjeku koji je pozvan na spasenje. Psalmist se poziva na to svoje "pravo" spasenje, jer Boga "podsjeća" na nježnost i ljubav, na dobrotu i milosrđe. No, to nije puki podsjećaj nego žarka molitva jer je vjernik nebrojeno puta iskustio u svom životu i tu Božju nježnost, ljubav i dobrotu. Dapače, on se Bogu obraća pokajničkim raspoloženjem grešnika, jer zna da je u Istini sadržana i ta istina da je grešnik, a ponizno priznanje grešnosti je prvi korak k obraćenju i milost spasenja. Kako je današnja nedjelja "okrenuta" prema pozivu na obraćenje, onda je jasna ljepota ovih nekoliko redaka 25. psalma koja bi ovoga tjedna često mogla biti i naša molitva.

2. 10. 2005. - DVADESET I SEDMA NEDJELJA KROZ GODINU

*Iz 5,1-7; Ps 80,9.12-16.19-20; Fil 4,6-9
Mt 21,33-43*

Vinograd Gospodnji dom je Izraelov

Odlomak psalma današnje nedjelje je okrenut "povijesti spasenja". Naime, poznato je da je Gospodin "stekao" sebi narod tako da ga je iz ništavila propasti, iz ropstva i bezizlaznosti pozvao u život. Tako spašeni i oslobođeni Božji narod iz egipatskog ropstva "ni u snu" ne bi smio pomisliti da ima bilo kakve zasluge u stjecanju slobode i u izgradnji vlastitoga identiteta. To je djelo Božje. Kako je na Istoku vinograd jedna od najdražih slika koja se pojavljuje kao znak svojine, ali i radosti, tako se izabrani narod uspoređuje s vinogradom Gospodnjim. No, današnje bogoslužje upućuje na nevjernost izabranoga naroda, te onda i nas poziva na razmišljanje o našim nevjernostima i poziva na obraćenje. Pisac psalma 80. je pun pouzdanja u Boga i zna da je pokajanje i vapaj način kako uspostaviti ponovno povjerenje prema Onome koga si povrijedio. Samo spoznaja krivice i odgovornosti nije dosta. Čak nije dosta ni samo pokajanje. To često zaboravljamo. Pokajanje je samo onda iskreno ako postoji osuda prema onome što smo učinili i ako postoji odluka da više to nećemo činiti. Dakle, pravo kajanje je okrenuti se od jedne stvarnosti ali se okrenuti prema drugoj stvarnosti i poći na put boljega. "Statično" pokajanje nije pravo. Žalosno je što je ono kod nas često. I konačno, treba biti svjestan da naše pokajanje, pa i odluka da krenemo novim putem, nije u našoj moći, nego u moći onoga kojem se povjeravamo - Gospodaru vinograda!

9. 10. 2005. - DVADESET I OSMIA NEDJELJA KROZ GODINU

*Iz 25,6-10a; Ps 23,1-6; Fil 4,12-14.19-20
Mt 22,1-14*

U Gospodnjem ću domu prebivati kroz dane mnoge

Na Istoku je gozba osobito znakovita. To je znak zajedništva i prijateljstva. To je znak radosti i slavlja. Kako je ondašnje pučanstvo većinom bilo nomadsko, gozba je bila rijetkost. Tako je gozba postala simbol i znak mesijanskog vremena i vječnog zajedništva s Bogom. Današnja čitanja govore o gozbi. No, evanđelje nas upozorava da na gozbu uzvanici nisu došli. Uzvanici su Izabrani narod. Stoga se dvorana "napunja ljudima s ulice". Radi činjenice te evanđeoske poruke, Crkva u današnjem bogoslužju pjeva jedan od najljepših psalama, a to je psalam 23.: "Gospodin je pastir moj". Slika pastira je na Istoku omiljena. Predstavlja čovjeka koji se brine za svoje stado, ljubi ga i raduje se. Psalam ističe da su dobri pastir, obilne paše i izvori bistre vode znak osobitog dobročinstva Božjega. "Stado" se ne boji poći i dolinom smrti jer ako je pastir s njima, ne može ih zadesiti nikakvo zlo. Konačno ovaj psalam nas vodi i k spoznaji poziva na vječnu gozbu u nebu, zato je "prostrta trpeza" onaj stol Gospodnji koji on sprema onima koji su se odazvali i koji su ustrajali u milosti te su dostojni Njegove gozbe. Ovaj psalam je psalam utjehe i nade. Nije utjeha samo u tome što obećava, nego je utjeha u tome što daje, a nada je u tome što prelazi granice ovoga puta i dovodi nas i u vječnost.

XX. SVJETSKI DAN MLADIH U KÖLNNU

XX.
Weltjugendtag
Köln 2005

Dugo pripravljeni i očekivani XX. svjetski susret mladih službeno je započeo u 16. kolovoza u tri različita njemačka grada: Kölnu, Düsseldorfu i Bonnu. S pristiglom mladeži u Düsseldorfu slavio je predsjednik NjBK kardinal **Karl Lehmann**, a s onom u Bonnu biskup za mlade **Franz-Josef Bode**.

Nakon službenih pozdrava i dobrodošlice mladi su različitim programima nastavili svoje okupljanje popraćeno molitvom i pjesmom. Obratio im se i generalni tajnik UN-a **Kofi Annan**, poručivši im da se zalažu za više pravde u svijetu.

Benedikt XVI. u Njemačkoj

Papa Benedikt XVI. stigao je 18. kolovoza u zračnu luku Köln-Bonn u Njemačkoj. Četiri mjeseca nakon izbora za papu, Benedikt XVI. svoje prvo putovanje izvan Italije poduzeo je u svoju domovinu. U zračnoj luci dočekali su ga njemački predsjednik **Horst Köhler** i kancelar **Gerhard Schröder** sa suprugama te

brojnom državnom i pokrajinskom delegacijom, dok su na čelu crkvenog izaslanstva bili predsjednik Njemačke biskupske konferencije kardinal **Karl Lehmann** i domaćin kölnski nadbiskup kardinal **Joachim Meisner**, zatim biskup za mlade **Franz-Josef Bode**, nuncij u Njemačkoj nadbiskup **Erwin Ender**, predsjednik Papinskog vijeća za laike nadbiskup **Stanislaw Rylko**, tajnici Odbora za organizaciju XX. svjetskog dana mladih i NjBK prelat **Heiner Koch** i **Pater Hans Langendörfer**.

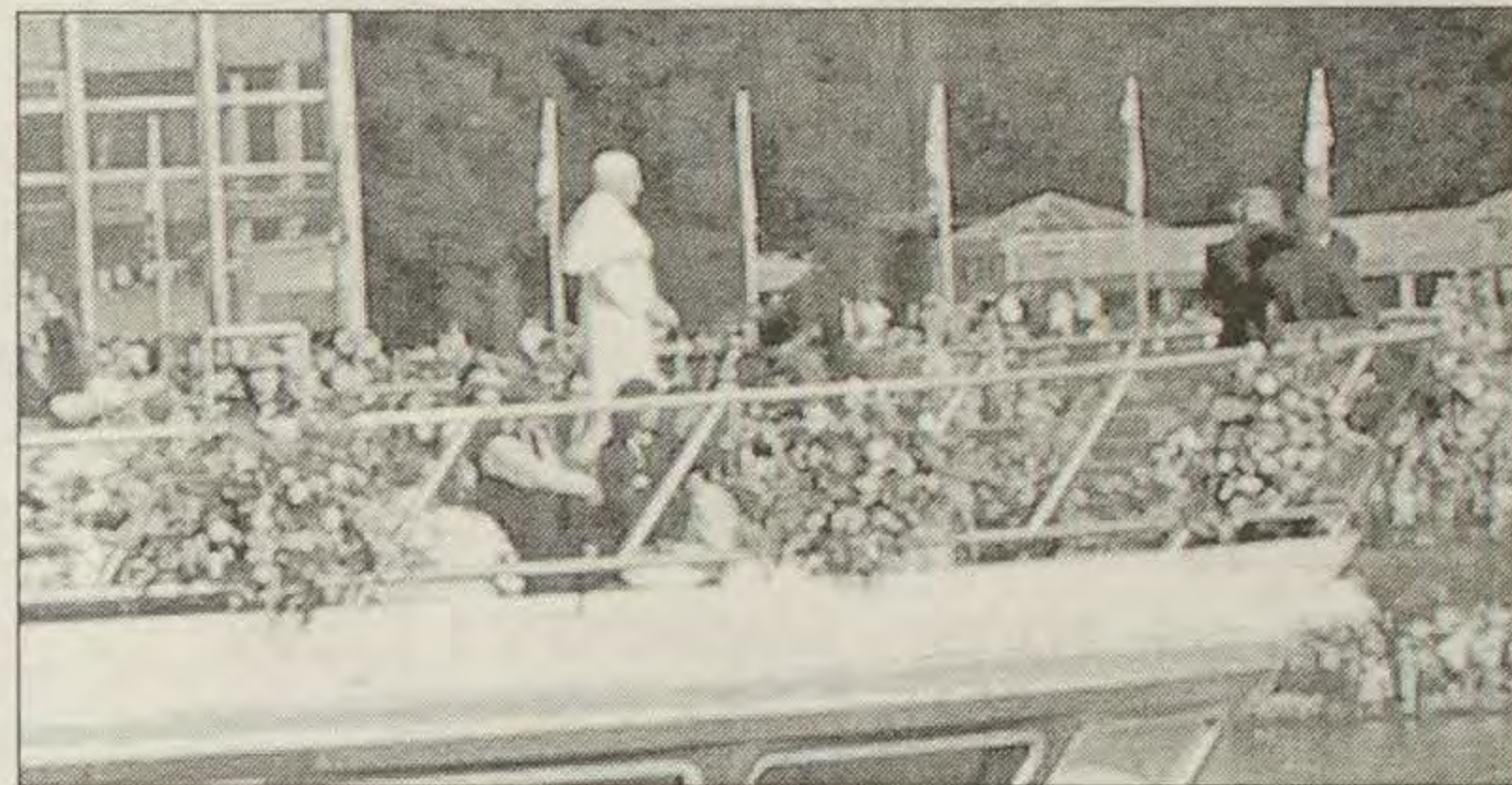
Papa pred kölnskom katedralom

Papa Benedikt XVI. oko 18.30 sati došao je pred kölnsku katedralu gdje ga je dočekalo mnoštvo mladih kao i građana Kölna. Na ulasku u katedralu pozdravio ga je predstavnik kanoničkoga zbora, podsjetio ga na njegove dane provedene na teološkome učilištu u Bonnu, gdje su njegovi studenti bili mnogi današnji svećenici Kölnske nadbiskupije, i zaželio mu dobrodošlicu. Pomolivši se pred svetohraništem i znamenitim relikvijarom Triju kraljeva, Papa se vratio pred katedralu gdje ga je kratko pozdravio kölnski nadbiskup kardinal **Joachim Meisner**.

Papa s mladima na Rajni

Draga mladeži, radujem se što vas susrećem ovdje na obali Rajne! Kao hodočasnici slijedeći sveta Tri kralja došli ste iz različitih dijelova Njemačke, Europe i svijeta kako bi otkrili Isusa. Bili ste spremni krenuti na put kako bi osobno i u zajedništvu promatrali lice Božje. Zajedno ćemo razmišljati o temi ovoga Svjetskog dana mladih "Dođosmo mu se pokloniti", kazao je papa Benedikt XVI. na njemačkom jeziku na početku svoga prvog obraćanja mladima s broda "Rhein-Energie". Na obalama Rajne okupilo se 170.000 mladih iz gotovo 200 zemalja svijeta na svečanosti dobrodošlice Papi. Papa ih je pozvao da se prepuste Kristu, jer samo On daje puninu životu. Tko mu dopusti ući u svoj život ne gubi apsolutno ništa od onoga što život čini slobodnim, lijepim i velikim. Mladi se moraju odlučiti hoće li izabrati život društva zabave usmjerenog na užitak ili put savjesti. Papa je mladima govorio i na engleskom, francuskom, španjolskom i talijanskom jeziku, posebno se obrativši i onima koji "nisu kršteni".

Papa je prvoga dana svoga posjeta Kölnu nakon svečanosti dočeka ručao u Nadbiskupskim dvorima, odakle se u 16.30 sati papamobilom uputio kölnskim ulicama na kojima ga je oduševljeno pozdravljalo mnoštvo mladih hodočasnika. Na pristaništu Rodenkirchener Brücke započeo je svoju plovidbu Rajnom. Praćen kölnskim nadbiskupom kardinalom **Joachimom Meisnerom** (na slici desno), Papa je stigao na palubu, gdje mu je šef Rhein-Energie **Helmus Haumann** simbolično darovao rimski krčag za vodu, kazavši kako njegovo poduzeće želi napraviti zdenac na mjestu koje Papa odredi. Za glazbeni ugođaj na brodu brinuo je zbor XX. svjetskog dana mladih.

Kardinal Bozanić s mladim Hrvatima u Kölnu

U crkvi Sv. Maksimilijana Kolbea u Kölnu u četvrtak 18. kolovoza zagrebački nadbiskup kardinal **Josip Bozanić** susreo se s mladim Hrvatima koji su smješteni u tom dijelu grada, a sudjeluju u proslavi XX. Svjetskog dana mladih. Nakon predstavljanja skupina koje borave na području župe sv. Maksimilijana Kolbea, kardinal Bozanić održao je prigodnu katehezu na temu "Susresti Krista u euharistiji".

Papa ručao s mladima

Drugoga dana svoga posjetu Kölnu papa Benedikt XVI. ručao je 19. kolovoza u Bogoslovnom sjemeništu s dvanaest sudionika XX. svjetskog dana mladih i njemačkim biskupom za mlade **Franz-Josefom Bodeom**. Svi su se oni složili da je to bio "lijepi susret u opuštenu ozračju".

Benedikt XVI. u kölnskoj sinagogi

Papa Benedikt XVI. posjetio je 19. kolovoza oko podne kölnsku sinagogu, najstariju na njemačkome tlu. U Papinoj pratnji bili su državni tajnik Svete Stolice kardinal **Angelo Sodano**, predsjednik NjBK kardinal **Karl Lehmann**, te kardinali

Joachim Meisner i **Walter Kasper**, kao i ostali biskupi i svećenici iz organizacijskoga odbora XX. Svjetskog dana mladih. Papu je dočekaao glavni rabin kölnske sinagoge **Nathanael Teitelbaum**, a nakon

uvodno otpjevanih odlomaka iz Knjige Postanka i psalama, pozdravio ga je predstavnik židovske zajednice **Abraham Lehrer**, čija majka, nazočna u sinagogi, još uvijek nosi tetoviran broj iz koncentracijskoga logora te je živi svjedok i simbol židovskih stradanja u tijeku nacističkih progona.

“Moramo se međusobno još mnogo više i mnogo bolje upoznati. Potičem stoga na iskreni dijalog pun povjerenja između židova i kršćana”, rekao je Papa, ističući kako mu je osobito bilo važno da se, u prigodi svoga pohoda Njemačkoj, kao Petrov nasljednik sretne s tri židovske zajednice u Kölnu. Pritom je podsjetio na povijesne nesporazume i teškoće koje su pratile odnos kršćana i židova te je jasno i oštro osudio antisemitizam i podsjetio na strahote koje su proživjeli Židovi.

Na žalost postoje novi znakovi antisemitizma i oblici mržnje prema strancima. “Oni su razlog za zabrinutost i za budnost”, rekao je Sveti Otac, ustvrdivši kako se Katolička crkva zalaže za toleranciju, uvažavanje, prijateljstvo i mir među narodima, kulturama i religijama. Podcrtao je važnost vođenja dijaloga između kršćanstva i židovstva u duhu onoga što im je zajedničko u vjeri, a po čemu se međusobno trebaju “tolerirati i ljubiti”.

Papin govor popratilo je oduševljen pljesak nazočnih u sinagogi, nakon čega je uslijedilo pozdravljanje s istaknutim članovima židovskih zajednica u Kölnu.

Ekumenski susret u Kölnu

Papa Benedikt XVI. pozvao je na susretu s predstavnicima ostalih Crkava i vjerskih zajednica u Njemačkoj u petak 19. kolovoza u Kölnu na nastavak ekumenskoga dijaloga, ukazujući istodobno na potrebu strpljivosti. Spomenuvši pozitivne korake u ekumenizmu, Papa je istaknuo kako mnogi kršćani u Njemačkoj i diljem svijeta, kao i on sam, očekuju daljnje konkretne korake, no oni moraju biti u skladu s realnošću, praćeni strpljenjem i u vjernosti glasu vlastite savjesti. Dijalog se ne smije odvijati po cijenu istine, upozorio je Papa.

Leverkusen: Druga kateheza kardinala Bozanića s mladim Hrvatima

S mladim Hrvatima koji sudjeluju u proslavi XX. Svjetskog dana mladih, njih više od 3000, u petak 19. kolovoza u Leverkusenu susreo se zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić te im je održao prigodnu katehezu na temu “Živjeti u svijetu kao istinski klanjatelj Bogu”. Na početku susreta mlade su pozdravili i nadbiskupi zadarski **Ivan Pređa** i riječki **Ivan Devčić**, koji također sudjeluju u proslavi Dana mladih.

Benedikt XVI. s njemačkim političarima

Papa Benedikt XVI. susreo se u subotu 20. kolovoza s vodećim njemačkim političarima. Osim kandidata za njemačkoga kancelara iz SPD-a i CDU-a, **Gerharda Schrödera** i **Angele Merkel**, on se susreo i s predsjednikom Bundestaga **Wolfgangom Thiersom**, te pokrajinskim premijerom **Juergenom Ruettersom** (CDU) te predsjednikom Središnjega odbora njemačkih katolika (ZdK) **Hansom Joachimom Meyerom**.

S političarima je Papa razgovarao o europskim pitanjima, o budućnosti Njemačke, ekumenizmu te problemima vezanim uz savjetovanje trudnica. S Papom se susreo i **Pele**.

Papa pozvao muslimane na zajedničku borbu protiv terorizma

Na susretu s izaslanstvom muslimanskih zajednica u Njemačkoj u subotu 20. kolovoza u Nadbiskupskom dvoru u Kölnu papa Benedikt XVI. pozvao je kršćane i muslimane na zajedničku borbu protiv terorizma.

Na samom početku svoga govora Papa je izrazio zabrinutost zbog sve prisutnijeg terorizma, napomenuvši kako je siguran da time izražava i mišljenje muslimana. Terorističke akcije neprestano se opetuju u različitim dijelovima svijeta, šireći smrt i razaranje. Oni koji ih kreiraju i planiraju očito žele zatrovati naše odnose. Služe se svakim sredstvom, čak i religijom, kako bi se suprotstavili svakom nastojanju za mirni, pravedni i spokojni zajednički život. Terorizam, bez obzira otkuda dolazi, je perverzna i okrutna odluka koja prezire pravo na život i razara same temelje društva, upozorio je Benedikt XVI. Ako nam zajedno uspije iskorijeniti mržnju iz srca, suprotstaviti se svakom obliku netolerancije i činu nasilja, zaustavit ćemo val okrutnog fanatizma koji ugrožava život mnogih i onemogućuje napredak mira u svijetu, poručio je Papa muslimanima.

U ime muslimana na susretu je govorio predsjednik Tursko-islamske unije (DITIB) **Ridvan Cakir**, također istaknuvši važnost međureligijskog dijaloga, koji opovrgava tezu o “sukobu kultura”. Dodao je kako Turska ima iskustvo mirnog suživota različitih religija i kultura te istaknuo kako bi u tom svjetlu trebalo promatrati i pristupne pregovore Turske s Europskom unijom.

Mladi s invaliditetom na XX. Svjetskom danu mladih

Na XX. Svjetskom danu mladih sudjeluje i oko 16.000 mladih s invaliditetom. Dio njih je doputovao je s posebnim prijevozom i pratiteljima, dok je većina njih došla u sklopu različitih skupina mladih hodočasnika. U tim se skupinama osjeća posebna solidarnost te je istaknuta i ostvarena prava integracija osoba s invaliditetom.

Veličanstveno bdjenje mladih s Papom

Papa Benedikt XVI. jasno je odbacio ideologije i totalitarizam. Apsolutiziranjem relativnog ljudi sami sebe bacaju u okove, poručio je Sveti Otac u propovijedi na veličanstvenom bdjenju s gotovo 800.000 mladih iz cijeloga svijeta, među njima i više od tri tisuće hodočasnika iz Hrvatske, okupljenih u subotu 20. kolovoza na Marienfeldu kod Frechena. Svijet ne spašavaju ideologije već samo predanje živom Bogu, koji je pravednost i istodobno vječna ljubav. Već su sveta Tri kralja prepoznali da je moć Božja drugačija od moći svjetovnih moćnika. Samo od Boga dolazi istinska revolucija, temeljita promjena svijeta, poručio je mladima Benedikt XVI.

Pozvao je mlade da nasuprot nekom “privatnom Isusu” vjeruju u biblijskog Isusa koji je životan u Crkvi. Papa je priznao da i u Crkvi ima mnogo toga što se može kritizirati. Ona je mreža

s dobrim i lošim ribama, njiva s pšenicom i kukoljem. No, to je ujedno i utješno, jer se sa svim svojim pogreškama ljudi mogu nadati biti nasljednici Kristovi, koji je pozvao k sebi upravo grješnike. Crkva je i velika obitelj s braćom i sestrama iz cijeloga svijeta, što očito pokazuje i ovaj susret mladih, kazao je Papa.

Prije početka bdjenja izviđači su na polje zatvorenog rudnika pokraj Frechena donijeli Betlehemske svjetlo iz Svete zemlje s kojega je po Papinu dolasku na liturgijski prostor zapaljeno mnoštvo baklji i svijeća koje su Marijino polje pretvorile u more svjetla pod noćnim nebom, 27 baklji za njemačke biskupije, više od 12.000 svijeća oko "Papina brežuljka" i stotine tisuća u rukama hodočasnika.

Nakon psalma i osobnih svjedočanstava mladih pročitano je Matejevo evanđelje iz kojega je uzeto geslo XX. svjetskog dana mladih "Dođosmo mu se pokloniti". Mladi su u više navrata otpjevali pjesmu Svjetskog dana "Venimus adorare eum", pjevane su i pjesme Brata Rogera, ubijenog 16. kolovoza.

Na početku slavlja na oltar su u procesiji proneseni križ Svjetskog dana mladih, kojeg su baštinili od pape Ivana Pavla II., a koji je u proteklih 17 mjeseci prošao put od 100.000 kilometara kroz njemačke biskupije; kao i Marijina ikona. Papa je blagoslovio zvono u čast pape Ivana Pavla II., posebno izliveno za "katedralu na jedan dan" na Marienfeldu.

Milijun mladih s Papom na središnjoj proslavi Svjetskog dana mladih

Oko milijun mladih i ostalih hodočasnika okupilo se u nedjelju 21. kolovoza na Marienfeldu kraj Kölna s papom Benediktom XVI. na središnjoj proslavi XX. Svjetskog dana mladih. Praćen velikim odobravanjem i usklicima, Papa se po maglovitu vremenu, ali ipak bez kiše, proveo kroz milijunsko mnoštvo vjernika svojim papamobilom gdje je, u koncelecijaciji sa šezdesetak kardinala, osamstotinjak biskupa i oko deset tisuća svećenika, predvodio svečano koncelebrirano euharistijsko slavlje.

Na početku ga je pozdravio domaćin susreta kardinal Joachim Meisner, ističući kako Papa pripada mladeži, a mladež njemu, što potvrđuju Svjetski dani mladih koji se svake druge godine slave na različitim stranama svijeta. Potom je istaknuo kako je brežuljak na kojem se nalaze oltar i glavni koncelebranti napravljen od zemlje iz svih zemalja sudionica toga slavlja, tako da on simbolično predstavlja čitavi svijet. "Ovo je brijeg kojega su mladi napravili za Gospodina", rekao je kölnski nadbiskup, ustvrdivši da su upravo mladi koji vjeruju Kristu nada našem umornome svijetu.

Nakon propovijedi (koju objavljujemo na 14. stranici) slijedio je uobičajeni tijek euharistijskoga slavlja u kojem se razigrano pjevalo i molilo na raznim svjetskim jezicima, a prineseni su i raznovrsni darovi koji će dijelom biti upotrijebljeni karitativno. Na središnjoj proslavi XX. svjetskog dana mladih bili su nazočni i vodeći njemački političari, s kojima se Papa susreo proteklih dana, te uglednici iz kulturnoga i društvenog života Njemačke.

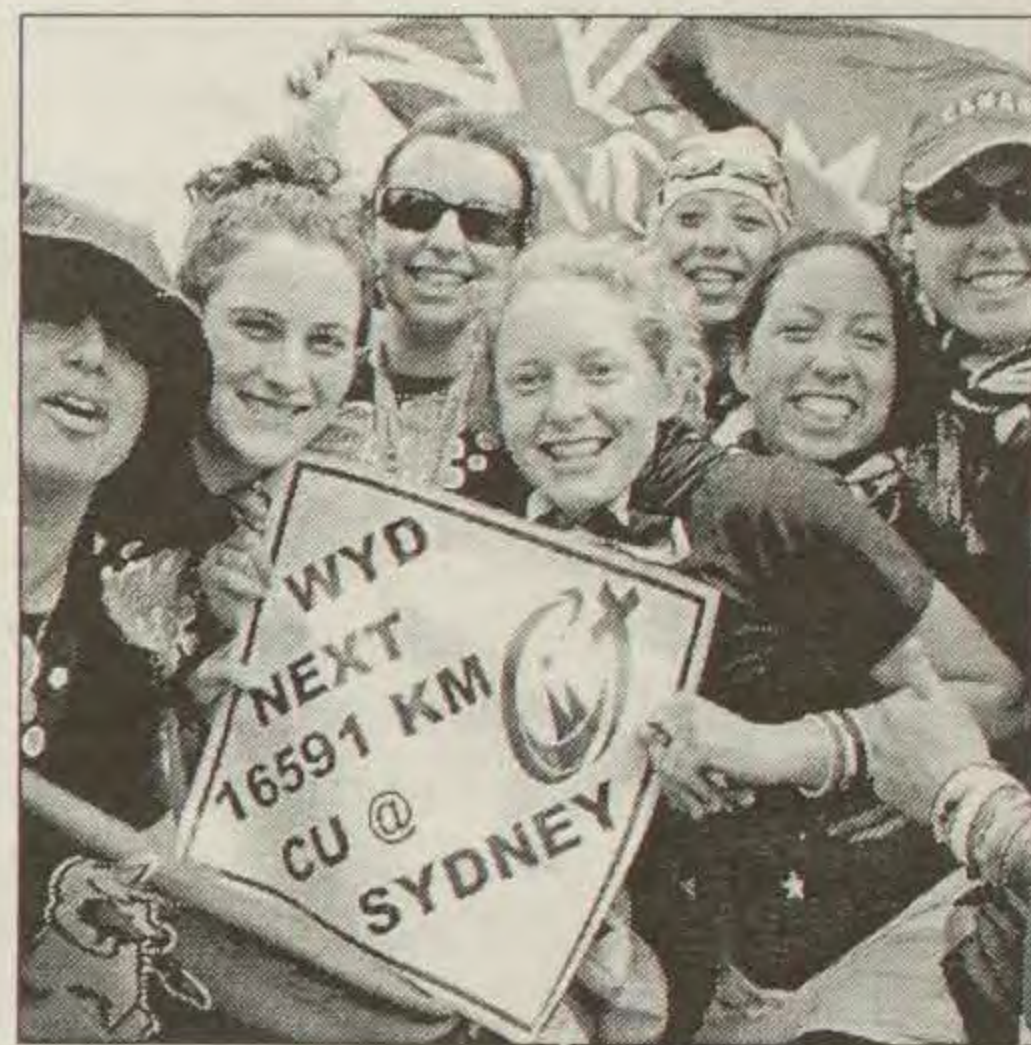
Kardinal Meisner prije blagoslova je predstavnicima mladih s pet kontinenata podijelio dijelove loga XX. svjetskog dana mladih.

Prije samog apostolskog blagoslova i molitve Anđeo Gospodnji Papa se ponovno obratio nazočnicima zahvalivši prije svega organizatorima Svjetskoga dana mladih u Kölnu, a posebice domaćinu kardinalu Meisneru, zatim predsjedniku Papinskoga vijeća za laike nadbiskupu Stanislavu Rylku, koji ga je neposredno prije pozdravio i zahvalio mu za vođenje ovoga slavlja, kao i tajniku toga vijeća mons. Josefu Clemensu.

Vidimo se 2008. u Sydneyu

Papa je najavio da će se sljedeći Svjetski dan mladih 2008. godine održati u Sydneyu u Australiji, što su nazočni popratili glasnim odobravanjem i pljeskom. Nakon toga uslijedila je tradicionalna molitva Anđeo Gospodnji, potom je apostolskim blagoslovom Benedikt XVI. zaključio XX. svjetski dan mladih u Kölnu, nakon čega je na raznim jezicima pozdravio nazočne, a onda se papamobilom provozao kroz razdragano vjerničko mnoštvo.

Mladi su "zdrava provokacija"

Nakon veličanstvenog zaključnog slavlja XX. svjetskog dana mladih s milijun hodočasnika u Marienfeldu, papa Benedikt XVI. susreo se u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu s njemačkim biskupima. Istaknuo je kako je providnost proteklih dana ohrabrila ne samo njega, Petrova nasljednika već i Crkvi u Njemačkoj i njezinim pastirima željela podariti nadu.

Mladi su "zdrava provokacija" nama pastirima, jer očekuju od nas da budemo "na crti", jedinstveni i hrabri. Mi ih zauzvrat moramo odgajati za strpljenje, razboritost i zdrav realizam, ali bez loših kompromisa, poručio je Papa. Događanja Svjetskog dana mladih u Kölnu Benedikt XVI. ocijenio je zamolbom mladih odgovornima u Crkvi, koja bi, prema njegovim riječima, otprilike glasila: Došli smo Njemu se pokloniti, Njega častiti. Susreli smo Njega. Pomozite nam sada biti Njegovim sljedbenicima i svjedocima.

Završeno prvo inozemno putovanje Benedikta XVI.

Dani koje smo proveli zajedno omogućili su mladima iz cijeloga svijeta bolje upoznati Njemačku. Znamo kakvo je zlo u 20. stoljeću proizašlo iz naše domovine i priznajemo ga uz sram i bol. No, protekli su dani nadaleko učinili vidljivim da je postojala i postoji i drugačija Njemačka - zemlja jedinstvenih ljudskih, kulturnih i duhovnih vrednota, istaknuo je papa Benedikt XVI. na oproštajnoj svečanosti 21. kolovoza.

Prema IKI priredila: K. Čeliković

Uređuje i piše: s. Blaženka Rudić

SAMUZATAJA i SVETOST

Kršćanska duhovnost poznaje napor oko duhovnog savršenstva ili svetosti koji se naziva askeza, pokora, odricanje ili samozataja. Ništa se ne postiže lako i jednostavno. Svetost iziskuje borbu. Bog daje dar svetosti, ali se traži čovjekovo zalaganje da je ostvari. Dakle, samozataja, pokora ili askeza jest jedan od puteva i sredstava do ostvarivanja cilja: svetosti. Svrha joj je ostati budan i pažljiv, otvoren onome što dolazi od Duha Božjega. Duh ovoga svijeta uvelike vlada i u kršćanstvu, te se mnogima čini da je tako "normalno" i "razumno" ono što on nadahnjuje, pa prema tome prihvatljivo i za vjernike. "Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati" (1 Kor 2,14).

Potreba trajnog obraćanja

Na drugom mjestu sv. Pavao nas opominje: "Ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da mognete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno" (Rim 12,2). Kršćanin koji je pozvan na svetost i koji teži biti u Bogu i biti s Bogom morao bi svoj život usporediti s evanđeoskim mjerilima, s Isusovim životom, a ne s onim što nudi javno mišljenje, mediji i reklame. Stoga je kršćanin trajno na putu obraćanja, povratka sa svojih putova na put Božji. To je ono kad čovjek shvati da ne treba mijenjati svijet i druge, nego ponaprije sebe. Papa je poručio mladima u Kölnu: "Svijet ne spašavaju ideologije, već samo obraćanje živomu Bogu, Stvoritelju, jamcu naše slobode, jamcu zaista dobrog i istinitog. Prava revolucija samo je u radikalnom obraćanju Bogu..."

Prepoznati zamke đavla

Kršćanin mora znati da mu je đavao neprijatelj broj jedan. On čini sve kako bi čovjeka odvratilo od Boga. On se obavlja u anonimnost i pretvara se da ga nema. Ako nema neprijatelja čovjek se nema protiv koga boriti i može se uljuljati u lažnu sigurnost. Kad danas čitamo živote svetica, osobito onih iz starije kršćanske prošlosti, ne razumijemo njihov život, njihove teške pokore, postove, bdjenja. Međutim, što netko više shvaća Božju svetost toliko više shvaća i suprotstavljanje onomu što je sveto, a to su đavolske zamke koje se ponekad čine samo sitnicama. Pored Krista koji je sama svetost đavao se nije mogao sakriti, morao se razotkriti. Isto tako i u "dušama, posebno onima koje

ozbiljno uzimaju Boga, ili bolje koje je Bog izabrao za svoje otajstvene planove, đavao je prisiljen da se razotkrije. Najjači dokaz postojanja Sotone ne nalazimo u grešnicima, nego u svecima" (R. Cantalamessa, Duh Sveti u Isusovu životu, str. 34).

Život kao pokora

Život sam po sebi ima određenu težinu s kojom se mora suočiti svaki čovjek. To su problemi odrastanja, učenja, posla, braka, obitelji, zdravlja, jednostavno svakodnevnog života. Čovjek ne zna što će se naći na njegovu životnom putu, ali zna da se mora suočiti s tim, reklo bi se, redovitim životnim tijekom. Pitanje je kako će se nositi sa svojim životom. Život je prilika za rast u čovječnosti, u vjeri, u svetosti. Ako se život prihvati punim srcem i zahvalno kao dar Božji on može postati mjesto dubokog susreta s Bogom.

Međutim, ima još bezbroj momenata koje čovjek niti priželjkuje, niti planira, a oni se događaju samo tako. Tako Bog prokušava čovjeka. Kad sve mirno teče u životu nemamo prilike iskušati svoju vjeru, dobrotu, vjernost, strpljivost i sve druge kreposti. Možemo pomisliti da smo mi zaslužni što ide sve tako glatko. U tim trenucima obistinjuje se ona izreka: Prilike ne čine čovjeka, nego pokazuju kakav je. Nekome Bog daje da u malim stvarima postigne svetost, a on to ne prepoznaje, nego želi velika djela.

Izabrana pokora

Crkva je uvijek preporučivala različite oblike pokore svojim vjernicima. Osobito su jaka liturgijska vremena. Mnogi stariji će reći da je nakon Koncila uvelike ublažena stroga pokora. No to ne znači da je ona posve izbačena iz kršćanskog života i da nije potrebna. Post, odricanje od jela, pića, sna i drugih dobara koja nisu po sebi loša svjedoče o našoj usmjerenosti prema iščekivanju Krista koji dolazi. Sve nas to čini budnima za njegov dolazak. Sve to govori da mi čeznemo za nekim drugim dobrima koja su trajna i vječna. U ovakve pokore uključeno je naše tijelo, jer je potrebno naći i tjelesni vid pokore. No, često puta čovjek se više mora potruditi oko duhovne pokore: svladavati svoju oholost, svoj jezik, svoju sebičnost i druge oblike duhovnih mana koje se očituju u odnosu prema Bogu i prema ljudima. U konačnici, prihvatiti askezu i samozataju u svom životu znači prihvatiti križ kakav god on bio.

Svaki je čovjek nosio križ,
svaki je podnio muku, i nas to čeka.
Očekujemo to svjesno,
znamo da mora doći i - razumije se -
želja nam je za taj čas skupiti što više
snage.

Čekamo kad će kucnuti čas naše
životne žrtve.

Da kao panj u ognju budemo spaljeni.
Da kao škarama isječene niti budemo
raskomadani.

Čekamo svoju muku, čekamo, a ona
ne dolazi.

Sve što nas snalazi tek su prilike koje
traže našu strpljivost.

O, te vježbe strpljivosti, ti djelići muka,
privikavaju nas da se žrtvujemo tiho,
tebi na čast,

da umiremo neupadljivo!

Snalaze nas već od ranog jutra:

živci za svaku sitnicu popuste,

autobus je baš sada prepun,

mlijeko, eno, prekipjelo,

dimnjačar banuo na vrata,

djeca sve isprevtala,

nenadano došli gosti,

prijatelji koje čekam ne dolaze,

telefon neprestano zvoni,

naši najdraži žive u svađi;

čovjek bi šutio, a mora govoriti,

rekao bi, a mora stisnuti zube,

izašao bi, a mora ostati kod kuće,

nikud mu se ne da, a mora na put,

izjadao bi se drugom, a i on je slab;

svagdanji posao je sve dosadniji,

u nama gori toliko želja, a malo od

toga možemo ostvariti.

Tako se nižu vježbe strpljivosti,
jedna za drugom ili sve najednom,
a nama ni ne pada na pamet:
upravo to je mučeništvo predviđeno
za nas.

Na sve to gledamo s prezirom
i čekamo priliku da žrtvujemo svoj
život, priliku vrijednu muke.

Zaboravili smo međutim:

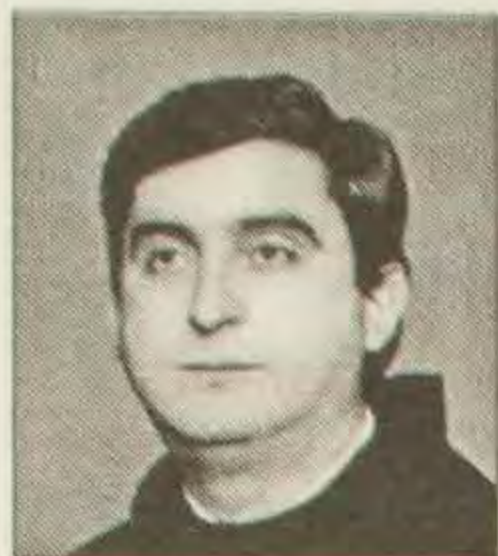
jedno se drvo baca u vatru da izgori,
a drugo se reže u daske,
po njima se gazi dok se polako ne
istroše.

Zaboravili smo: jedne se niti
presijecaju škarama,
a od drugih je otkana naša odjeća
i njezine se niti stanjuju pomalo,
nošenjem iz dana u dan.

Ostvariti spasenje znači podnijeti
mučeništvo,

ali za to ne treba uvijek prolići krv.
Život je najčešće niz malih trpljenja.
Za nas - žrtvovati se znači donijeti
plodove strpljivošću.

(Dolazim ti reći, str. 153 -155)

Piše: mr. Mato Miloš, OCD

ESHATOLOŠKI ZNAČAJ PUTUJUĆE CRKVE (11)

**Ostvarenje
zajedništva
između
putujuće
i
nebeske
Crkve**

Dobro poznavajući tu zajednicu cijeloga Mističnoga Tijela Isusa Krista, Crkva putnika je već od prvih vremena kršćanske vjere s velikim pijetetom častila uspomenu mrtvih, i budući da je "sveta i pobožna misao moliti za umrle da se odriješe od grijeha" (2 Mak 12,46), za njih je prinostila i molitve. Za apostole pak i za Kristove mučenike koji su prolili krv i tako dali najveće svjedočanstvo vjere i ljubavi, Crkva je uvijek vjerovala da su u Kristu s nama bliže povezani; ujedno ih je s blaženom Djevicom Marijom i sa svetim anđelima s osobitim osjećajem štivala, te pobožno molila za pomoć njihova zagovora.

(LG 50,1)

1. Uspomena pokojnika

Kod kršćana, uspomena na pokojnike temelji se na sigurnosti da u povezanosti s Kristom u jednom jedinom otajstvenom Tijelu, ostajemo sjedinjeni s njima također i nakon njihove smrti. To se sjedinjenje izražava ljubavlju i molitvom za pokojnike. Sveto pismo jasno ističe kako pravednici na zemlji mogu s uspjehom moliti za svoje još žive suvremenike. Tako na primjer, Abraham se borio i zauzimao za nevine koji su se još mogli naći u Sodomi (usp. Post 18,16); Job moli za svoje nepametne prijatelje i za njih prinosi žrtve (usp. Job 42,8); "Mnogo može molitva pravednika, ako je žarka" (Jak 5,16). Pobožna uspomena na pokojnike u SZ, potakla je Judu Makabejca na žrtve i molitve, "da bi bili oslobođeni od grijeha" vojnici koji su pali za svetu stvar. Smrt ne ograničava povezanost koja postoji među udovima Crkve. Stoga je i naša pobožna misao misliti i moliti za naše pokojnike, za njih prikazivati žrtvu svete mise da im se otpuste grijesi i da mogu, ako su još u čistilištu, što prije gledati lice Božje u zajedništvu Boga ljubavi. U ovom pitanju Konstitucija LG se ograničava na glavnu vezu koja sjedinjuje sve udove "općinstva svetih", žive i mrtve.

2. Uspomena apostola i mučenika

Dok je Crkva od najstarijih vremena pa dalje, u molitvi pobožno spominjala pokojnike i za njih prinosila molitve i svetu misu, Sabor ističe kako je prvotna Crkva iz takve molitve ubrzo izuzimala apostole i mučenike. Kršćani su najprije štivali apostole, jer su apostoli bili prvi Kristovi svjedoci. Mučenik je "svjedok" umrlog i uskrslog Krista, jer je prolijevanjem vlastite krvi izvršio najveće djelo ljubavi prema Kristu. Postao je na osobit način Kristov prijatelj, jer se najsavršenije suobličio Kristu koji je dao svoj život za prijatelje (usp. Iv 15,13). Prvi kršćani su mučeničku smrt smatrali najtješnjim vezom s Kristovom smrću i uskrsnućem, mučeništvo im je značilo čišćenje od svake krivice i kazne, te neposredno stupanje u nebo, u sigurnost vječnog blaženstva u neprolaznom sjedinjenju s Kristom. To štovanje mučenika nije nikada zamrlo. Kršćani su skupljali njihove relikvije, na njima postavljali oltare, slavili godišnjicu njihove mučeničke smrti. Štovanje apostola i mučenika, a kasnije i drugih svetaca, svojim je sjajem i svečanošću s vremenom zasjenilo obično vjersko poštivanje prema svakom umrlom kršćaninu. Ipak, odnos poštivanja prema pokojnicima kao Kristovim udovima i članovima "općinstva svetih" nikada nije potpuno nestalo. Kršćansko štovanje svetaca ne izvire iz mnogoboštva i poganskog štovanja božanskih heroja. Prva i najstarija do sada poznata vijest o izričitom štovanju mučenika kod kršćana jest

pismo iz Smirne, napisano godinu dana poslije smrti biskupa Polikarpa, koji je bio biskup Smirne 23. veljače 155. ili 156., a umro je mučeničkom smrću na lomači. U tom pismu nailazimo na nedvosmisleno razlikovanje između štovanja svetaca i štovanja koje pripada samo Bogu. Nigdje se ne nalazi ni traga o tome da bi im sveci značili nešto poput bogova ili čak bogova. Nigdje nema traga da bi kršćani svece stavljali na istu, ili gotovo istu razinu kao jedinog Spasitelja Krista. Prvi su kršćani u mučenicima gledali ostvaren najviši ideal svetosti, najizrazitije suobličjenje Kristu i sjedinjenje s njime u njegovoj pobjedi nad moćima grijeha i smrti, u njegovu pashalnom prijelazu u proslavljeni život kod Oca. Nadalje, kršćani su poštivali i "confesores-priznavaoce", koji su poslije mučenja zbog vjere u Krista ipak još ostali živi.

3. Spomen Djevice Marije i anđela

Kršćani su djevičansku Majku Isusa Krista štivali prije nego apostole i mučenike. To su oni učinili u vezi sa slavljenjem Gospodinovih blagdana, osobito Gospodinova rođenja na Božić i Bogojavljenje, te kod svih onih otajstava kod kojih prema evanđeljima nastupa Marija zajedno sa svojim Sinom. O štovanju Marije govorit ćemo u posebnom, 8. poglavlju Konstitucije LG. Recimo nešto i o anđelima. Crkva nikada nije sumnjala u njihovu opstojnost i njihovu ulogu u Božjem planu spasenja. Najstariji spisi Sv. pisma SZ pružaju nam malo podataka o anđelima, duhovnim bićima koje nazivamo "poslanici" Božji, no oni se ipak pojavljuju u čitavom Sv. pismu kao oni koji hvale Boga (usp. Ps 103,20; 148,2). Anđeli doduše ne čine središte kršćanske Objave i naviještanja, ali u vezi s bitnim predmetom Božje objave ipak nam se daje jamstvo da postoje nevidljivi svijet anđela pridruženih djelu Božjega stvaranja, koje se nastavlja u Kristovu djelu spasenja. U svome izvoru i svojim djelovanjem anđeli potpuno ovise o Bogu Stvoritelju i o jedinom Spasitelju Kristu, koji im daje opstojnost i nad njima ostvaruje svu moć i vlast. Anđeli su od Boga stvoreni i o njemu posve ovisni duhovi. Oni imaju određenu službu i poslani su u pomoć onima koji su po Sinu baštinici blaženstva (usp. Heb 1,14; 1Pt 3,22). Knjiga Otkrivenja često prikazuje anđele u nekoj djelatnosti, osobito u viđenjima nebeske liturgije. U najsvečanijem trenutku slavljenja Euharistije, pri koncu predslavlja, svećenik poziva prisutne da zajedno s anđelima pjevaju i kliču: Svet, Svet, Svet, tripot svetom Bogu (usp. Iz 6,1). Time se osobito jasno izražava jedinstvo zemaljske i nebeske liturgije. Crkveni oci napominju da će anđeli dovršiti svoju službu na korist izabranih prilikom Isusova drugog dolaska. Anđeli su nevidljivi duhovi koje nam Bog daje za čuvare. Njima se utječemo i molimo njihov zagovor da nas prate i čuvaju na našem životnom putu sve do ostvarenja potpunog gledanja Boga licem u lice u nebeskoj domovini. U ikonografiji prikazivanje anđelčića sladunjavih i slabašnih nije u skladu s veličinom i moći tih duhova.

Piše: dr. Tadej Vojnović, OFM

Sanjar tumači sne

Sjetimo se ovog trenutka Josipovog sna o snopovima a pogotovo onog o suncu, mjesecu i zvijezdama. Bilo je to - sada već davno - dok je još bio u kući svojega oca zajedno sa svojom braćom. Njegova ga braća zbog toga još više zamrziše. Kad ga je, nakon toga, otac poslao do braće koja su pasla njegova stada, rekoše Josipova braća, ugledavši ga izdaleka: "Evo stiže onaj sanjar!"

Sni u Bibliji nisu rijetki, posebno u Starom zavjetu. To je bio jedan od načina na koji se Bog javljao ljudima (Abimeleku, Jakovu, faraonu, prorocima). Sam Bog to potvrđuje: "Saslušajte riječi moje: Nađe li se među vama prorok, u viđenju njemu ja se javljam, u snu njemu progovaram" (Br 12,6). Po svemu se čini da je Josip na poseban način bio obdaren ne samo Božjim snima već i tumačenjem značenja snova kod drugih. No, vratimo se našem junaku Josipu!

Istražni postupak

Josip je dospio u istražni zatvor (hebr. bet sohar tj. "ograđeni prostor koji se posebno čuva) i to nije tamnica u smislu izdržavanja kazne. Bio je to u pravom smislu istražni zatvor gdje su osumnjičeni čekali da budu dovedeni pred faraona koji će izreći konačnu presudu.

Već sam prošli puta istaknuo da Josipov gospodar Potifar (ime se u Bibliji spominje samo dva puta i to iz dva različita pripovijedanja!) nije bio sasvim uvjeren u Josipovu krivnju. To zaključujemo iz njegovog postupka. Josip je bio njegov rob kojega je on kupio i mogao ga je pogubiti. Pripovjedač, doduše, ističe da se "razgnjevio" ali ne kaže na koga (hebr. vajihar apo znači samo "jako se razljuti"). Čitava mu je ta situacija bila neprilična, imao je povjerenja u Josipa ali je morao na suprugin iskaz reagirati već i zato što su bili uzbunjeni svi ukućani. Nije izrekao kaznu (a mogao ga je ne samo ubiti već i prodati dalje u roblje!) nego je donio najbolje rješenje: istražni zatvor.

U društvu faraonovih ljudi

Josip će dospjeti u društvo "boljih" ljudi. Bit će to faraonu najbliži i naj-

odaniji, ljudi kraljevog povjerenja. I oni će tu u istražnom zatvoru čekati da budu predvedeni pred faraona i da on donese presudu. Upravo po tome možemo zaključiti da je to bio "bolji" istražni zatvor gdje se s osumnjičenima ljudskije postupalo i gdje su oni imali bolji tretman. Sigurno je da se taj tretman još više poboljšao kad im je došao Josip kojemu je šef zatvora povjerio brigu za njih. Pisac posebno ističe, kako smo prošli puta spomenuli, da je "Jahve bio s njim" i da je - premda ponižen i lišen slobode - Bog vodio njegove putove. Bilo mu je povjereno sve i "ništa se nije radi- lo bez njega".

Dolazak kraljevih ljudi

Evo novih pritvorenika! To su nitko drugi već oni najbliži faraonu. Oni su se, kako pisac ističe, "ogriješili o svoga gospodara, kralja egipatskog". Bili su to glavom faraonov glavni peharnik i glavni pekar. Ne znamo što su počinili da su se "ogriješili" ali znamo da se faraon "razljutio na svoja dva dvoranina" (ovdje se izričito kaže da se na njih razljutio, a i glagol u hebrejskom je drukčiji, to je qacaf!). Sada nas pisac pobliže izvještava i o zgradi istražnog zatvora, to je bio "zatvor u zgradi zapovjednika tjelesne straže - dakle, istražni zatvor!).

I jedan i drugi, peharnik i pekar, tu su zajedno s Josipom i ostalim pritvorenicima čekali faraonovu presudu. Ova dvojica dvoranina bili su također povjereni Josipu na brigu jer je šef zatvora koji je bio zapovjednik tjelesne straže sve povjerio Josipu a on je imao druga posla i odgovornosti. Je li Josip u njima gledao šansu svojega oslobođenja? Sigurno da jest! Slušavši njihovu priču, a u zatvoru svatko priča o sebi, vjerojatno je zaključio da bi oni mogli biti oslobođeni.

Dvorani sanjaju

Dogodilo se to jedne te iste noći. Obojica su imali čudan san, čije značenje nisu mogli odgonetnuti. Kako su drugoga jutra bili potišteni, Josip ih upita za razlog. A razlog potištenosti je čudan san svakoga od njih kojemu ne

znaju značenje. Josip im odgovara: "Zar tumačenje ne spada na Boga?" Ako je san od Boga, tada će Bog dati i da on bude protumačen. I dao je Josipu da im protumači.

I san peharnika, čiji je zadatak bio da proba vino iz pehara (da nije otrovano!) a onda da pehar stavi u faraonovu ruku, kao i san pekarev, događaju se u znaku broja tri, što Josip tumači kao tri dana koliko preostaje da ih faraon pozove preda se. Peharnik sanja tri mladice na trsu sa sazrelim groždem kojega on rukom tješti u pehar i dodaje u ruke faraonu. Josip tumači: "Poslije tri dana faraon će te pomilovati i vratiti na tvoje mjesto" da bi pri tome dodao i preporuku za sebe: "Kada ti opet bude dobro, sjeti se da sam i ja bio s tobom pa mi učini ovu uslugu: spomeni me faraonu."

San pekara sluti na zlo. Sanjao je kako je tri košare držao na glavi a iz najgornje, gdje su bila svakovrsna peciva koja pekar priprema za faraona, ptice su dolazile i jele iz te košare. Neće biti dobro! Josip tumači pekaru: "Poslije tri dana faraon će uzdići tvoju glavu i o drvo te objesiti te će ptice jesti meso s tebe!"

Rođendanska gozba

Tri dana su brzo prošla. Dan faraonovog rođendana svečano se slavio i bili su pozvani svi dvorani. Na toj gozbi bili su faraonu predvedeni i njegov glavni peharnik i glavni pekar. Sve se dogodilo kako je Josip rekao. Faraon "vрати glavnog peharnika u peharničku službu te je i dalje stavljaio pehar u faraonovu ruku, a glavnog pekara objesi" (usp. Post 40,21-22).

A što je bilo s Josipom? Je li ga se glavni faraonov peharnik sjetio dok je svakog dana faraonu pružao u ruku pehar? Nije ga se sjetio. Takva je ljudska zahvalnost. Kad nešto trebamo spremni smo moliti i zaklinjati za pomoć, ali kad nam netko iskaže dobročinstvo, tada to brzo zaboravimo. Josip je i dalje zatvoren i zaboravljen. Kušnja: je li Jahve Bog još uvijek s njim? Čudni su putovi Božji!

(U sljedećem nastavku:
Faraon sanja snove)

Uređuje: Katarina Čeliković

POZOVITE ANĐELE ČUVARE

U ranom djetinjstvu učimo moliti. Najčešće to rade naše majke navečer prije spavanja; u početku one prekriže svoje dijete a kasnije dijete znak križa čini samo i onda nastave molitvu. Sjećam se da sam kao sasvim mala najradije izgovarala molitvu Anđelu čuvaru. Sigurna sam da je svi vi koji ovo čitate znate i da je često molite. I dan danas volim ovog anđela moliti da me čuva noću, danju. Kad krenem na put i onda zamolim anđele čuvare da mi budu blizu. Molim anđele čuvare za sve članove moje obitelji, često tijekom dana a pozivam ih u pomoć i svojim prijateljima. Dogodilo mi se da sam naknadno čula kako mi prijatelji kažu - sigurna sam da je netko bio sa mnom i da me netko čuava. Znala sam da je to bio pozvani anđeo.

Podsjećam vas, dragi Zvončići, na drage anđele koji dežuraju kad smo u opasnosti. Također vam želim reći da je važno ZNATI da su oni uvijek blizu nas i da ih treba često zvati u pomoć. Uskoro će biti blagdan Anđela čuvara te vam preporučam da dobro pročitate tekst o njima i ovdje u Zvoniku, ali još bolje ako to učinite u Svetom pismu - Bibliji.

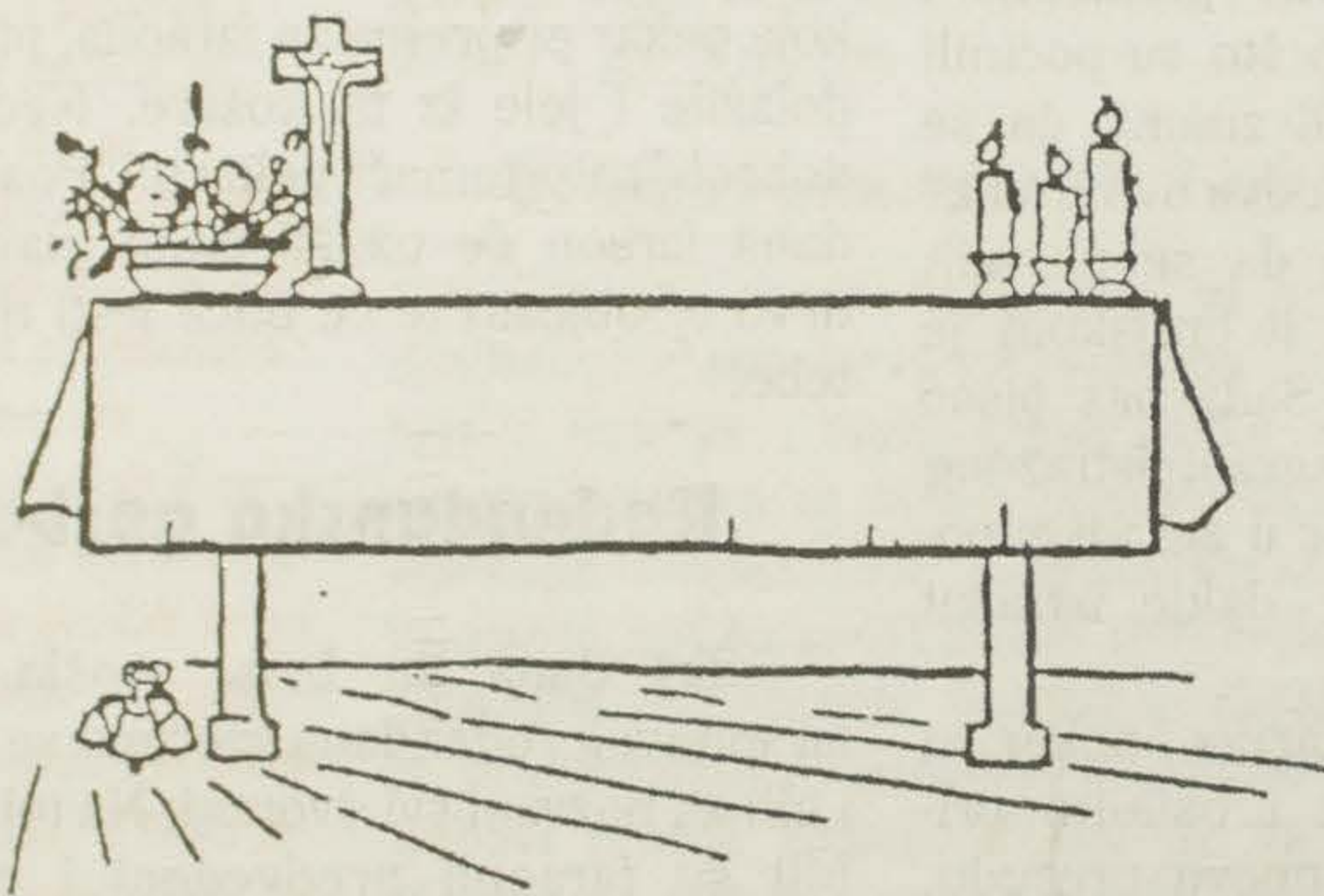
Vaša Zvončica

POBOŽNO NA SVETOJ MISI...

I ove godine proštenje na Bunariću uljepšale su "Kraljice" iz župe Marija Majka Crkve pod vodstvom s. Eleonore Merković

Mali vjeronauk

OLTAR I BOGOSLUŽNI PREDMETI

Oltar je mjesto gdje se uprisutnjuje žrtva Isusa Krista. Raspelo nas podsjeća da je Isus umro za naše spasenje. Cvijeće je znak naše ljubavi i zahvalnosti Isusu. Zvonce podsjeća vjernike na najsvetije trenutke u misi.

Mali bonton

Moda je lijepa, ali u granicama. Ne idite u crkvu u neprikladnoj odjeći, pazite da ne pokazujete više nego što je pristojno. Ni moda nije uvijek u modi!

Malo se šalimo matematički

REKORD

Poznati atletičar se razbolio i otišao k liječniku. On ga cijelog pregleda i na kraju mu izmjeri temperaturu.

- Oho, 39.4! - iznenadi se liječnik.
- A koliki je rekord, doktore? - brzo ga upita atletičar.

ŠLJIVE

Na satu matematike učiteljica pita Ivicu:

- Koliko je 5-5?
- Ne znam.
- Pa, ako imaš 5 šljiva i 5 šljiva pojedeš, koliko ti ostane?
- Pa, pet koštica.

DŽEPARAC

Otac je htio provjeriti znanje svojih sinova iz matematike pa ih je upitao: - Dečki, ako svakome od vas dam mjesečno 30 eura, koliko ćete imati nakon četvrtog mjeseca?

- Dečki odgovore u jedan glas: - Ništa!!!
- Kako ništa, pa vi uopće ne znate matematiku! kaže otac.
- Znamo mi matematiku tata, ali još bolje poznajemo sebe!

2. 10. - ANĐELI ČUVARI

“Anđeli su svjetla zapaljena na Svjetlu što nema početka” - piše o njima sv. Ivan Damašćanin. “Svjetlo bez početka” sam je beskonačni Bog. A svaki anđeo, pa tako i anđeo čuvar, svjetlo je duhovno, nebesko biće koje stalno gleda Božje lice uživajući u praiskonskoj Božjoj blizini i prisutnosti. I nije to samo neko pobožno razmišljanje o anđelima, već ozbiljan nauk koji se temelji na ugledu Svetoga pisma. Isus, govoreći o navođenju na grijeh, kaže: “Pazite da ne prezrete ni jednog od ovih malenih, jer anđeli njihovi, kažem vam, na nebesima neprestano gledaju lice Oca moga nebeskog” (Mt 18,10).

Anđeli su prvijenci Božjega stvaralačkog djela, obdareni pobjedonosnom snagom protiv svakoga zla u svijetu, a puni jedinstvene ljubavi prema nama ljudima. Oni nas mogu štiti, voditi, braniti od svakoga zla po dušu i tijelo, našoj duši davati spasonosne poticaje. Naš anđeo čuvar može nam biti vjeran životni prijatelj. To dokazuju toliki primjeri iz života svetaca i pobožnih kršćana. A na nama je da li ćemo taj dar, što ga nebo pruža, prihvatiti ili ne. Vjerujemo li u svog anđela čuvara, pouzdajemo li se u njega? O njemu je pisano: “Bog anđelima svojim - dakle i mome anđelu čuvaru - zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim” (Ps 91,11). Bog nas ne sili na vjeru u anđela čuvara, na pouzdanje u njegovu pomoć. On poštiva našu slobodnu volju. Mi možemo u njega vjerovati, zazivati ga ili ne. Mi možemo s njim prijateljevati kao što se prijateljuje s drugim prijateljem ili ga jednostavno zaobilaziti, ne znati za njega, kao da uopće ne bi postojao. Dobar kršćanin s radošću i zahvalnošću prihvaća sve Božje darove, pa tako i dar anđela čuvara.

Papa Pio IX. rado je i često pripovijedao o doživljaju što ga je kao dječak doživio, a koji dokazuje čudesnu pomoć njegova anđela čuvara. On je u očinskoj kućnoj kapelici kao dječak svaki dan imao dužnost posluživati kod svete mise. Dok je tako jednoga dana ministrirao, osjetio je u srcu neku neobičnu tjeskobu i strah. Nije znao zbog čega je to. Čak je osjetio kako mu srce u grudima snažno lupa. Stoga je i nehotice okrenuo pogled na drugu stranu oltara, kao da traži nečiju pomoć. Tamo je ugledao lijepa mladića koji ga je pogledom k sebi zvao. Zbunjen tim viđenjem, nije se usudio maći s mjesta. No ta ga je svjetla prilika zvala k sebi još jače i izrazitije. Dječak je tada skočio i prešao na drugu stranu. Prikaze nestade. No u isti čas pade s oltara teški svetački kip i to upravo na ono mjesto na kojem je mali ministrant netom klečao. Dječak, kasnije svećenik, biskup i papa, često je pripovijedao o tom nezaboravnom doživljaju svoga djetinjstva, slaveći ga kao zaštitu i vodstvo svoga anđela čuvara.

I s pravom, jer je jedno od nepojmljivih Božjih velikih djela to što je čovjeku dao vlastitog anđela da mu bude zaštitnik duše i tijela. Samo Sveto pismo kaže “da postoje službujući duhovi, poslani na službu onima koji žele postići spasenje”.

Anđeo je uz Isusa na Maslinskoj gori. On će kao konačni pobjednik opet doći s neba “sa svojim anđelima” (Mt 5,31). Prema tome, iz Božje objave jasno doznajemo o

stvarnosti svetih anđela. S tom stvarnošću ozbiljno računajmo u svome životu!

<http://www.zupa-vela-luka.hr/sveci-opis.asp?svetac=322>

TU OKO NAS

ZABILJEŽILI SMO SA ZADOVOLJSTVOM

MOLILA JE UČITELJICA

Ovih se godina zbrajaju drugim godinama godine, a tako je to bilo, čini se, uvijek. Obilježavaju se raznim prigodama godišnjice značajne i neznčajne, bitne i nebitne, sve s namjerom da se oni koji su nekada bili skupa - ponovno susretnu. Tako se u svim našim mjestima obilježavaju i godišnjice završetka osnovnog, srednjeg obrazovanja... Bilo je to prije neku subotu. Sastala se generacija koja je tamo neke godine završila osnovnu školu. Sada su već sve to ljudi, mnogi imaju odrasli djecu, pa čak i unuke. Nažalost, dosta ih je i umrlo. I lijep je običaj nas kršćana sjetiti se naših dragih, a umrlih... Tako je i spomenuta generacija učinila, poput drugih prije njih - odlučili su otići na mjesno počivalište mrtvih. Da ne bi obilazili svaki grob zbog vremena, i zbog neznanja gdje se točno čiji grob nalazi, odlučili su cvijeće položiti za svoje drugove iz generacije kod glavnog križa na mjesnom groblju. Cvijeće je položeno a onda je učiteljica njihova, koja je sada u mirovini, prijatno iznenadila sve prisutne - započela je OČENAS za sve mlie mrtve. Svi su joj se pridružili. Znano nam je da je toliko onih koji su samozatajni bili i, zbog prirode svojega posla, krili svoju vjeru. Sada su među nama poput spomenute učiteljice. Nema te velike svete mise na kojoj nije bila prisutna još davno i hrabro je stala uz nas. Učiteljice naša, Danice, imaš i lijepo, veliko ime, kako i dolikuje Danicamal

Joza

FAKTI:

What/što: XX. Svjetski dan mladih

Where/gdje: Köln - Njemačka

When/kad: 16.-21. kolovoza 2005.

Who/tko: više od 800.000 mladih
iz cijeloga svijeta

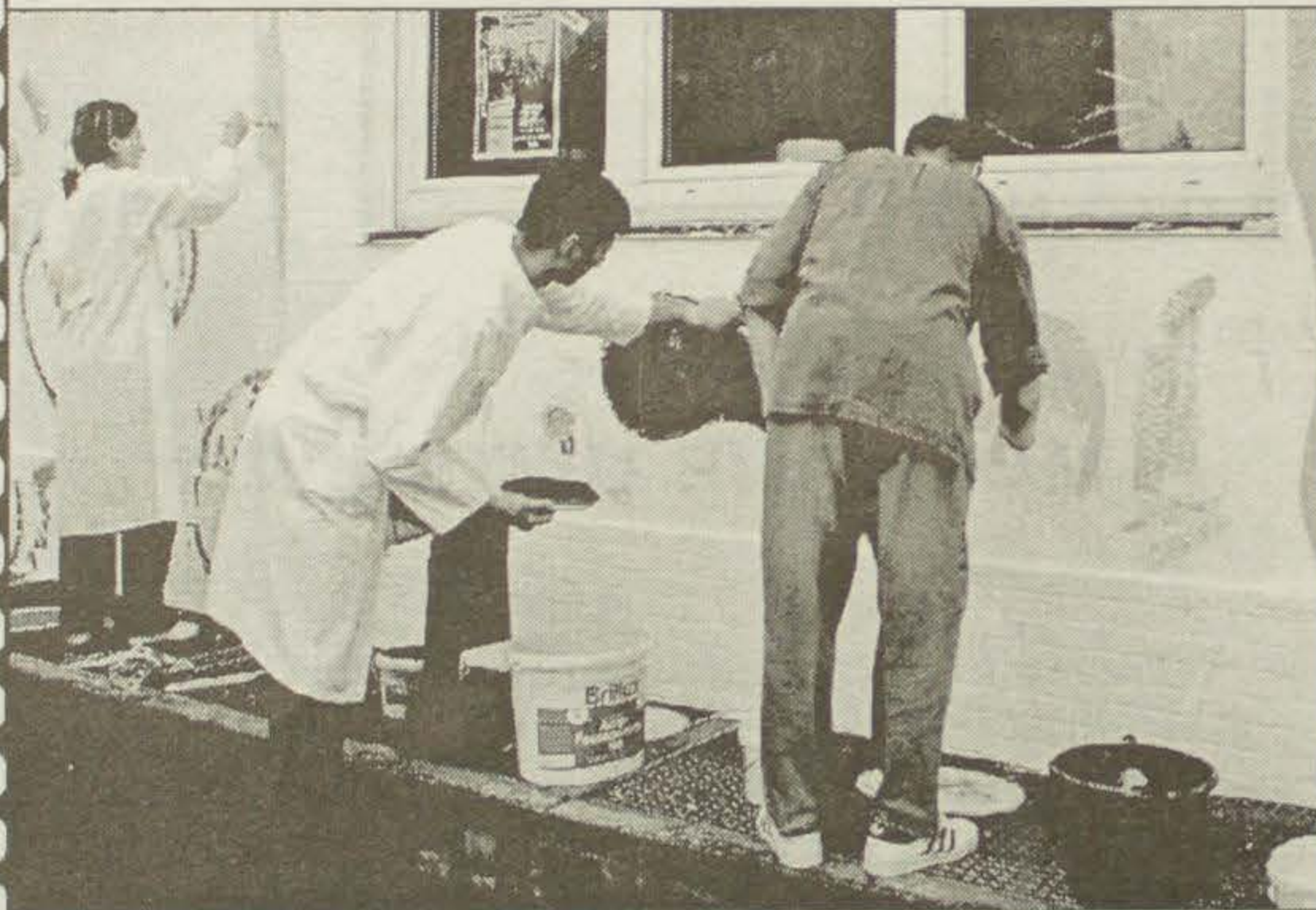
Why/zašto: "Dođosmo mu se pokloniti"

Oko 250 mladih iz Srbije i Crne Gore sudjelovalo je na ovom hodočašću u Kölnu, među kojima je bilo oko 100 mladih iz Subotičke biskupije. Prvi dio susreta od 11.-15. kolovoza bio je u Paderbornskoj biskupiji, a mladi su bili smješteni u malom naselju Marsberg. U drugom dijelu susreta mladi su imali prilike sudjelovati na katehezama, svatko na svom maternjem jeziku.

U centralnom dijelu susreta na Marienfeldu bilo je prisutno više od 800 tisuća mladih vjernika. U subotu navečer veličanstveno bdjenje s Papom, a u nedjelju sv. misa. Raspoloženje svih nas prenosimo u foto reportaži:

Pjesmom smo se predstavili svojim domaćinima u Marsbergu

Socijalni angažman - neki od nas su farbali (pravi umjetnici)

Gdje god išli, Papa je uvijek s nama

Subotičani svojim pjevanjem animirali mlade na katehezi

Kardinal Bozanić poručio mladima da se vrate svojim domovima drugim putem

Veseli mladi na katehezi s kardinalom Bozanićem

"Kad će već doći Papa?" Iščekivanje...

Mladi iz liturgijske grupe na brodu s Papom

Papa pozdravlja mlade kod katedrale

Krećemo prema Marienfeldu!!!

Okolo milijun mladih na Marienfeldu

Na bdjenju s Papom

Papa Benedikt XVI.

I zagovor Gospe Bunaričke pomogao da bude lijepo vrijeme u Kölnu - po povratku evn nas kod Gospe

WJT PROMATRAN S OLTARA!!!

Na Svjetskom danu mladih imao sam izvanrednu priliku vidjeti sve sa OLTARA! Tomislav Bašić i ja smo bili u grupi za liturgiju. Grupa za liturgiju, koju su činili po dva predstavnika iz više od 80 zemalja, imala je zadatak starati se o svemu što je bilo potrebno za svetu misu: čitači, ministranti, kadioničari, svijećonoše, prinositelji darova, itd. U samoj grupi nas je bilo oko 180, iz svih djelova svijeta!!! Imao sam čast biti ministrant na misi za otvaranje samog susreta, na stadionu Köln. Tomo je držao bakulum kardinalu Meisneru. Zatim

smo bili sa Svetim Ocem na brodu, ploveći rijekom Rajnom i po-zdravljajući veliko mnoštvo mladih uz obale rijeke. Slijedilo je bdijenje na kojem je Tomo bio svijećonoša. A na svetoj misi završnici veliku sam čast dobio i ja jer sam bio ministrant.

Mislim da mi nijedan trenutak nije bio draži nego upoznati druge narode, rase,... Stoga mi i nije bilo teško doći do zaključka da je Krist u stvari potpuno jednak u svakom čovjeku. I zaista sam to mogao osjetiti naročito na svetim misama, na molitvama, kad sam stvarno

osjetio što je sv. Pavao rekao u Poslanici Rimljanima: "tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu". Mislim da su svi u grupi doživjeli to divno iskustvo. A evo i nekoliko svjedočanstava:

* Teško mi je opisati kakvo mi je bilo ovo putovanje, ništa se nije ispunilo od onoga što sam očekivala, a srce mi je sada duplo veće, jer imam braće i sestara širom svijeta!!! - Carmel, Irska

* Na ovom susretu sam na različite načine upoznao i vidio Krista u svakom čovjeku!!! - Chris, Hawaii (SAD)

PeTaR

VI. Čikerijada

U malom vinogradarskom naselju "Čikerija" kraj Subotice, održan je u utorak 30. kolovoza, šesti susret mladih iz Subotice i okolice pod nazivom "Čikerijada" a pod geslom "Gle, kako je dobro i kako je mило kao braća zajedno živjeti!". Na susret se okupilo preko 200 mladih iz raznih župa, koji su na Čikeriju došli uglavnom na biciklima. Glavni cilj ovoga susreta jest okupljanje mladih katolika u prirodi, kroz druženje i molitvu. Inicijator ovoga susreta je svećenik, dr. Marinko Stantić, a ostvaruje ih u zajedništvu s drugim župnicima.

Većinu dana mladi su proveli u razgovorima, a neki od njih snage su odmjerili u nogometu i odbojci. Središnji događaj susreta bila je sv. misa u prirodi koju je predvodio Mirko Štefković, kapelan iz Horgoša, u zajedništvu s dr. Mrinkom Stantićem, mons. Markom Forgićem i preč. Andrijom Anišićem, dok su dr. Oskar Čizmar i preč. Franjo Ivanković bili na raspolaganju za ispovijed.

U prigodnoj propovijedi predvoditelj slavlja podsjetio je mlade na nedavno održani XX. Svjetski dan mladih na kojemu su bili i neki od sudionika ovoga susreta. On je ukazao na neke naglaske iz Papine propovijedi mladima u Kölnu. Osobito je naglasio važnost da mladi znaju vanjska obilježja hodočašća usmjeriti k unutarnjem hodočašću "koje mijenja čitav život". Važno je da takvo hodočašće završi klanjanjem kao što se hodočašće tri mudraca završilo klanjanjem

Djetetu u betlehemskejštalici. Klanjanje ima svoj sadržaj i uvijek podrazumijeva darivanje i otkriva nam pravo lice Božje i oslobađa nas od krivih "slika Boga" koje često stvaraju "privatnog Boga", istaknuo je propovjednik. Potom je ohrabrio mlade koji imaju svoje slabosti i grijehe da ne malakšu jer "u Crkvi postoji i kukolj" i stoga i možemo slijediti Krista usprkos našim nedostacima, jer Isus je došao "pozvati grešnike". "Sa svakog hodočašća, kući se treba vratiti 'drugim putem', tj. osnažen susretom s Kristom Gospodinom, osobito u svetoj pričesti", te trebamo svi postati drugačiji i bolji, zaključio je Štefković.

Na misi je pjevao zbor mladih "Proroci". Na kraju mise mještanka Katica Bačić pročitala je svoju pjesmu pod naslovom "Čikerija - nekad i sad" podsjećajući na bogatu prošlost ovoga mjesta, ističući njegovo "gašenje" i pozivajući mlade da ga "obnove". Nakon mise, mladi su nastavili druženje na zajedničkom ručku, zahvaljujući domaćinima Katici i Stipanu Petrekanić.

Da bi se ovaj susret mogao uspješno obaviti potpomogli su župnici sa župa s kojih su se mladi skupili, te brojni sponzori: Marinko Ivanković, Marinko i Marija Skenderović, Mirko Šokčić, Ana Antal, Svetlana Orban, Janoš Egete, Željko i Ruža Ivanković Radak, a posredstvom Ivice Bošnjaka mesara "29" darovala je dio pljeskavica. Pravi ugođaj začinile su razne vrste bunjevačkih pogača koje su priredile Anica Crnković, Mira Križan, Kata Antal, Jacinta Nimčević, Ruža Benčik, Stana Stantić, Jozefina Tokodi i Jozefina Stantić.

A. A.

Uređuje: obitelj Huska

situacije donose, osim radosti, puno i stresa. Želimo djeci najbolje, a katkada sami ne znamo što je to najbolje. Želimo ih zaštititi od svake patnje, a jasno je da je to nemoguće. Od prvog plača po rođenju, preko plača zbog ostajanja u vrtiću, do one suze krišom puštene kad ih vodimo na njihovo

Dragi čitatelji, pred nama

su novi počeci! Djeca nam kreću u vrtić, školu, na fakultet, netko svoju prati slavljem vjenčanja u novi život... Nije lako, jer smo svi nekako u gužvi, puni obaveza, a nove

vjenčanje i predajemo izabraniku /izabranici njihovog srca, ne možemo ih sačuvati. Svatko svoje suze mora otplakati - i Isus je plakao svoje! Samo neka budu blagoslovljene... I u ovom broju Vas podsjećamo na važne datume, ali nikako ne zaboravite one još važnije: rođendane, dane krštenja, imendane, dane mladih misa, vječnih zavjeta ili godišnjice braka naših bližnjih. Obilježimo ih najljepše: svetom misom! Sjećam se našeg vjenčanja: u predvečerje te subote smo skupa bili na misi mladih za mir, a ujutro na Anđele čuvare - na dan našeg vjenčanja - bila sam na misi. Tako je cio dan bio darovan Bogu i bližnjima i morao je biti prelijep! Što više takvih dana, što više početaka s Euharistijom želimo svima! Svim srcem svjedočimo da je tako moguće i u boli sretan biti!

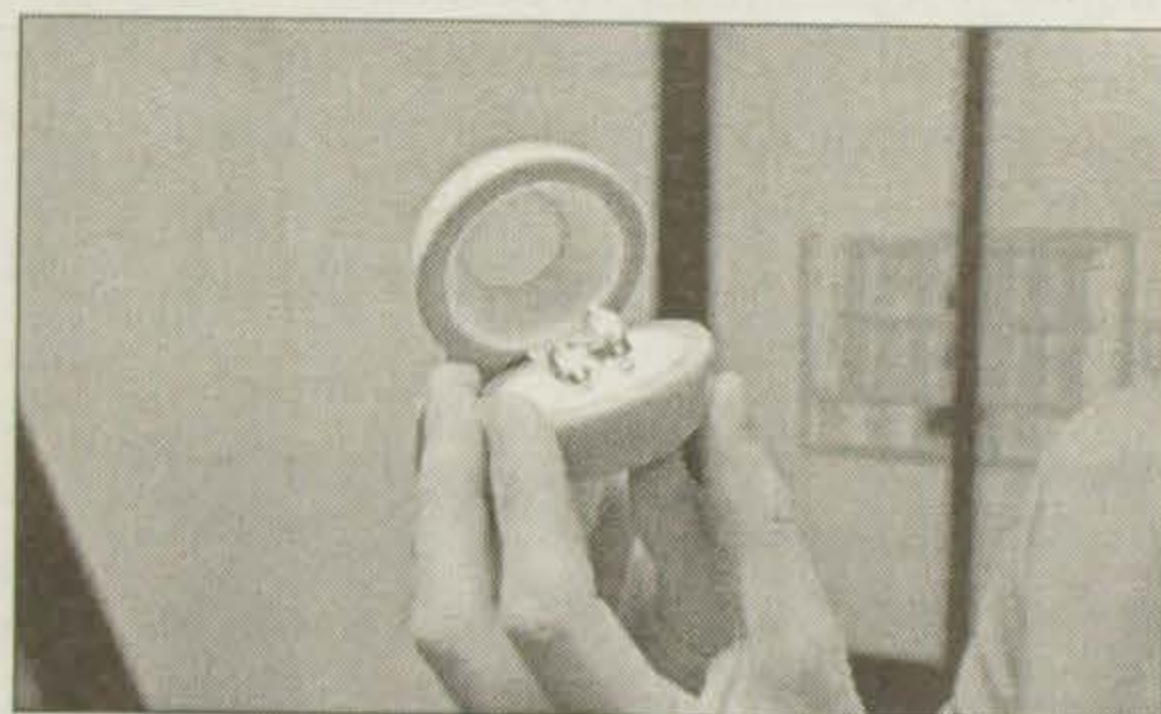
tu oko nas

TREND "KASNOG BRAKA"

Razgovaraju dvojica znanaca na tramvajskoj stanici. - Jesi li se oženio? - Nisam. - A što čekaš? - Tramvaj!

Sve je više "čekača tramvaja" ili nekih "uspavanih ljepotica" koji čekaju čaroban poljubac ljubavi među nama. Naravno, u svijetu je to odavno trend, a mi i u tome "pratimo modu". Kasni brak, ili čak bez braka - kao da to postaje običaj. Ova prva opcija nije loša ako ima opravdanog razloga (iako stara izreka kaže: "Što prija - manje grija (grijeha)" ☺). Neki godinama grade kuću, neki čekaju stalni posao, neki završavaju fakultet, neki štede za "redovne" svatove. Mnogi će potvrditi da ništa od ovoga nije obavezni uvjet za brak, jer se može i bez toga - ako se hoće, naravno. Ali, dobar izgovor zlata vrijedi!

Smijemo se curama koje žure udati se i čudimo momcima koji još za momačkih dana dižu kredite za veš mašine, jer ne žele da ih takvo što priječi oženiti se kad se "vrijeme ljubavi" dogodi. To danas više nije moderno! Dragi Bog zna što je za koga najbolje i istina je da ništa nije garancija za uspjeh braka. Čak ni Božji blagoslov i milost - ako s

Njim ne surađujemo - neće nam pomoći. Brak je sakrament, bračna ljubav - sveti čin. Nije nešto s čime se smije igrati! Ali, nije ni nešto čega se treba bojati. Oženjeni ne bi trebali plašiti mlade svojim lošim iskustvom i neuspjehom, a mladi bi trebali skupiti svu hrabrost svojih mladih godina i vjeru u ljubav i u Boga. Za uspjeh u karijeri katkad idemo i preko svojih snaga, a za

sretan brak - gdje su istina i ulog i rizik veći (ali i dobitak prekrasan!), nismo baš uvijek oduševljeni žrtvovati se. Osim toga, sve je prisutnija pojava "uspavanih ljepotana" - mladića koji preuzimaju do sada tradicionalno djevojačku ulogu i čekaju "princezu na bijelom konju" (što je, naravno, bolje nego da čekaju princa! ☺). Hoće li se ove uloge u našem mileniju zauvijek zamijeniti, a ovo je tek prijelazni period, ili je to jedan od načina za propast naroda (statistika govori da je sve veća neplodnost u parova koji kasnije stupaju u brak ☹), pokazat će vrijeme. Hrabrimo mlade, pomazimo koliko možemo i nemojmo biti loši primjeri! ☺

(fotografije: v. h. Adrijana F. i Zoran V.Š.)

25. rujna je svjetski dan čistih planina... **27. rujna** je Svjetski dan turizma... **28. rujna** je Dan gluhih... **30. rujna** je Svjetski dan srca... posljednja nedjelja je Svjetski dan radosti... **1. listopada** je Međunarodni dan starih, glazbe i vegetarijanstva... **3. listopada** je Međunarodni dan djeteta... **4. listopada** je Sv. Franjo Asiški, zaštitnik prijatelja prirode - Dan zaštite životinja... **5. listopada** je Svjetski dan učitelja... **9. listopada** je Međunarodni dan zbornog pjevanja i Svjetski poštanski dan (UPU) i Dan duševnog zdravlja... **12. listopada** je Dan zahvalnosti za plodove zemlje i Dan pronalazača... **15. listopada** je Međunarodni dan bijeloga štapa i Svjetski dan seoske žene - kreatorice i čuvarice okoliša

...malo se šalimo...malo se šalimo...malo se šalimo...malo se šalimo...malo se šalimo...

ŽENSKA MOLITVA

Molim Te, Bože, za... Mudrost - da razumijem svog muškarca, Ljubav - da mu opraštam, Strpljenje - za njegova raspoloženja... Jer, Bože, ako Te budem molila za snagu - prebit ću ga na mrtvo ime. Amen.

DJEČJI "BISERI"

Mama objašnjava dvogodišnjoj Sari da će ići u posjet prijateljima koji imaju četvero djece: - Tamo ima jedan mali Petar, Tomislav, pa Andrija, Ivan...

Sara je prekida začuđeno: "To je vitić?" (i=r)

Propovijed kardinala Kaspera
na misi zadušnici za Brata Rogera

“PROLJEĆE EKUMENIZMA JE OVDJE CVJETALO”

Uređuje: Jakob Pfeifer

Eminencije, ekscelencije, draga braćo zajednice Taizé, braćo i sestre; stojimo svi pod dojmom smrti Brata Rogera, jednom velikom duhovnom osobom i duhovnim ocem našega vremena. Ipak se naša žalost pretvara u radost.

Brat Roger se povjerio volji Božjoj i konačno se sav predao; i to je postalo kod njega izvorom nutarnjega mira, nade, da - sreće. Tko je mogao pomisliti da će ovo jednostavno samopredanje pod ovakvim okolnostima okončati. I dapače, uvijek, a pogotovo u ovom trenutku možemo ponoviti riječi koje je rado izgovarao Brat Roger: “Ti nas voliš, tvoje oprostjenje i tvoja blizina dopuštaju u nama jasnoću pohvale uznositi.”

Svjedočanstvom svojih prijatelja i svojih slugu vodi Bog svoju Crkvu neprestano i otvoreno u budućnost. Svojom nazočnošću, svojom riječi i svojim primjerom je Brat Roger širio zraku ljubavi i nade, daleko iznad granica i razdora ovoga svijeta. Kao čovjek zajednice budno je gajio u svome srcu u svojoj molitvi duboku čežnju za pomirenjem i za susretom. Skupa s braćom zajednice Taizé htio je u svijet položiti ukvasano tijesto jedinstva u Crkvi i svijetu.

Prvi lom, koji je nanosio bol bratu Rogeru je razjedinjenost među kršćanima. Od svoje mladosti se sjedinio s Kristovom molitvom, “da svi budu jedno, kao što si ti Oče u meni, i ja u tebi” (Iv 17,21). Htio je vjeru nepodijeljene Crkve živjeti, ni s kim prekinuti, biti u dubokom bratstvu. Vjerovao je najprije u svetost Ekumenizma, onu svetost, koja mijenja temelj duše i jedina vodi ka punom zajedništvu. Da, proljeće Ekumenizma je na brežuljku Taizéa cvjetalo, u ovoj crkvi Pomirenja, gdje se susreću članovi-udovi različitih kršćanskih tradicija u poštivanju i razgovoru, u molitvi i bratskom dijeljenju, inspirirani prisutnošću i primjerom Brata Rogera.

Drugi lom, koji je nanosio bol Bratu Rogeru, ticao se rascjepa između naroda i nacija, bogatih i siromašnih država. Svaki oblik nepravde ili nedostatka solidarnosti duboko ga je žalostio. Htio je da braća zajednice u više država žive s najsiromašnijima u malim bratstvima, kao jednostavan primjer ljubavi i zajedništva. Ovo jednostavno svjedočenje mu je bilo veoma važno kao jedan proročki znak kraljevstva Božjega u malom, kao klica prijateljstva i

pomirenja u ovom nesretno ravnodušnom svijetu. Za Brata Rogera postojao je nerascjepiv prijelaz od ljubavi Božje i ljubavi prema ljudima, između molitve i angažiranosti, akcije i kontemplacije.

Brat Roger je bio kontemplativan čovjek, čovjek molitve, kog je Gospodin pozvao na samotni i monaški život. Ipak je htio svoje monaško srce i zajednicu Taizé otvoriti mladima cijeloga svijeta, za njihovo traženje i nadanje, njihovu radost i patnje, za njihov svakidašnji i vjerski život. Zadnje riječi u njegovoj prije mjesec dana objavljenoj knjizi glase: “Išao bih do kraja svijeta, kada bih mogao, i uvijek iznova svoje povjerenje u mladu generaciju izražavao.” Brat Roger bio je više nego samo jedan prijatelj ili duhovni vođa, bio je za mnoge kao otac, jedan oblik odsjaja vječnoga Oca i njegove univerzalne ljubavi.

Mi nismo sada u ovoj crkvi zajedno da bismo pričali o jednom životu, već da slavimo i hvalimo Boga. Zahvalni smo za sve što je Crkva Kristova i čovječanstvo životom Brata Rogera i njegovim svjedočanstvom dobila, i povjeravamo ga danas vječnoj ljubavi Božjoj.

Gospodine, dopusti svome sluzi “da vidi otvoreno nebo i Isusa sa tvoje desne stajati” (Dj 7,55), Isusa, koga je cijeloga života ljubio i tražio. Dopusti mu da u Duhu Svetom, uđe u zajedništvo svih svetih i savršenu liturgiju, u ono zajedništvo, u Bogu, u kome je htio svaki dan živjeti, pjevati i moliti. Dopusti mu da neprestano gleda lice vječnoga Oca u svoj svojoj ljepoti, ono lice, u kome svaki pogled iz ljubavi nađe svoju puninu i na kome svijetli život, koji nema kraja. Daruj nama milost, da po njegovu primjeru i puni nade, možemo dalje ići putem pomirenja, zajedništva i mira, koje je predujam tvojega vječnoga kraljevstva.

Prema: Kathpress, 24. 08. 2005.
preveo J. Pfeifer

10.000 VJERNIKA NA POKOPU BRATA ROGERA

Brat Roger, utemeljitelj i prior ekumenske zajednice iz Taizéa, pokopan je 23. kolovoza uz sudjelovanje štovatelja iz cijeloga svijeta. Više od 10.000 vjernika, među njima mnoštvo mladih, okupilo se pred crkvom u francuskom gradiću na katoličkoj misi zadušnici koju je predvodio predsjednik Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana kardinal Walter Kasper, izvijestio je Kathpress. Protestantskog pastora iz Švicarske kardinal Kasper nazvao je “jednom od velikih duhovnih osoba našega vremena” i “duhovnim ocem”.

Kardinal Kasper istaknuo je kako je potpuno predanje volji Božjoj za Brata Rogera bio izvor unutrašnjeg mira, nade i sreće. Utemeljitelj zajednice iz Taizéa odaslao je zraku ljubavi i nade koja je nadišla granice i podjele u svijetu. Istaknuo je također koliko je Brata Rogera boljela podjela kršćana, podjela nacija na bogate i siromašne, kao i svaki oblik nepravde. Premda je bio čovjek molitve te tišine i samotnosti samostanskog života, istodobno je svoje srce i zajednicu iz Taizéa otvorio mladima iz cijeloga svijeta te je time za mnoge postao očinski lik, istaknuo je kardinal Kasper.

Na početku mise prior Alojzije molio je za oprostjenje Rumunjski koja je 16. kolovoza usmrtila Brata Rogera, riječima: S Kristom na križu kažemo: Oče, oprost joj, jer nije znala što čini. Uslijedila je i molitva za rumunjski narod i mlade Rumunje u Taizéu. Prije tjedan dana skupina rumunjske mladeži šokirana činom ubojstva, željela je, naime, otputovati, ali su ih braća iz Taizéa nagovorila da ostanu. Nakon mise Brat Roger pokopan je na obližnjem groblju na kojemu počiva i njegova majka, kao i braća iz Zajednice.

Generalni tajnik Ujedinjenih naroda Kofi Annan u poruci zajednici iz Taizéa nazvao je Brata Rogera “neumornim odvjetnikom vrednota kao što su poštovanje, tolerancija i solidarnost”, koji je život posvetio služenju za mir, dijalog i pomirenje. Njegova će poruka nade i povjerenja i nakon smrti biti izvor nadahnuća, istaknuo je Annan. U povodu tragične smrti Brata Rogera zajedničku izjavu uputili su i Konferencija europskih Crkava i Vijeće europskih biskupskih konferencija u kojoj su istaknuli zasluge utemeljitelja ekumenske zajednice u Taizéu, prenosi novi broj Glasa Koncila. Zajednica u Taizéu okupljala je mlade iz cijele Europe na molitvu i za to služenje trebaju biti zahvalni svi europski kršćani. Od II. svjetskog rata do danas zajednica iz Taizéa predstavlja most molitve i dijaloga na kontinentu. Parlamentarno zasjedanje Vijeća Europe istaknulo je Brata Rogera kao “čovjeka mira”. /IKA/

Piše: Alojzije Stantić

MIJOLJ

“Sveti Mihovil je borioc protiv svim tjelesnim i duševnim nevoljam.”

I. Antunović: Slavjan, Kaloča 1875.

Bunjevci spomendan arkanđela Mihaela, Gabriela i Rafaela zovu Mijolj, kojeg slavimo 29. rujna. Ovaj dan je jedan od važni u narodnom kalendaru, svako je znao kad pada, pa su često kazali da se što god desilo, el su uradili dva dana prid Mijolj, el pet dana posli Mijolja i sl. To su lako upamtili.

Bunjevci su ime Mihael najčešće spominjali ko Mijo, Miško, malo riđe ko Mihovil, Mišo, Milivoj el Milan, a kod žena: Milka, Jela i u novije vrime Mihaela i Milana. Gabriela kod muškaraca zovu: Gabor, Gavro, kadgod i Gajo (Alaga!) i ritko Gaga, a kod žena Gabrijela, Gabriška, katkad Gabi(ka). Bunjevci ime Rafael nisu nadili svojoj dci (barem o tom nisam našo podatak).

Kršćanska predaja veli da je prvi arkanđel Gabrijel navistio rođenje Ivana Krstitelja (Lk 1,11-16) i Isusa (Lk 1,26-38).

“Anđeo Gospodnji” el “Angelus” je pobožno zvonjenje u crkvi i molitva tri put na dan: ujutru, uvik u podne i uveče. Najpreg su “Anđeo Gospodnji” zvonili samo uveče, a od 13. vika dodali su zvonjenje ujutru i u podne, svaki put s tri “Zdravo Marije” prija koje se spominje anđelova poruka i Marijin odgovor dok se sluša zvono: “Anđeo Gospodnji navijestio Mariji...”

Kadgod na Mijolj

U našem kraju Mijolj je obaško važan, blizo njeg počima kalendarska jesen, kad su zemljodilci većinu roda s litine i voćaka obrali el će ji obrat, pa se računa da s Mijoljom svršava kraj tekuće, a oranjem i sijanem žita počima nova gospodarska godina.

S Mijoljom se salazilo, prikidalo s arendom (zakupom obradive zemlje) el se s tim danom ona počimala. Arendaš je dobio čistu njivu i po volji je radio, uzoro je pod žito i posijo ga, el ga uzoro i ostavio prolićno sijanje i sadnju.

Kadgod je do Mijolja svako mogo pokrenit stanara, arendaša, komencijaša (radnik koji živi u obaškom gazdinom salašu), el bilo kog ko je stojo pod tuđim krovom, al od Mijolja do Đurđeva (23. travnja) take nije bilo slobodno pokrenit s mista.

Jesenski poslovi

Posli risa (ručne žetve) zemljodilcima je najveći poso bio branje kuruza, počeli su ji brat oko Male Gospojine (8. IX.). Koristili su svaki dan da ga što prija oberu, sprema njivu i na vrime je uzoru pod žito. Ručnom branju kuruza jesen nije sklona, ne zna se kad ga gore brat, dal po suncu i vrućini, kad suvo lišće izgrebe oznojenu kožu, kad daždi, el kad je vrime njakavo i proladno, pa lišće sa stabaljike ovlaži odilo, onda čeljade katkad drće od ladnoće, pa i nazebe. Zato su kadgod poslove oko branja kuruza radili danjonom, uveče do kasno, pa još ako je misečina radili su dok su izdurali, a ranili su čim su malo odspavali, bolje reć odrimali. Onda su se skoro cile noći čuli ljudski glasovi u kuruzištima i ravnomirno udaranje sičivom u stabaljiku kuruza. Jedni su brali kuruze, a jači su posikli, svezali snopove da ji sadiju u klupe i sklone s njive, da orač što prija zabrazdi kuruzište, uzore ga pod žito.

Bunjevci su na glasu ko vinopije, tu su naviku doneli iz starog kraja, pa su i ode sadili vinograde. Skoro da nije bilo zemljodilca koji nije imo makar toliki vinograd, koliko da za se ima vina, da ga ne mora kupovat. Bilo je i veći gazda u pisku, od Kunbaje (Skenderovo) do Bucki koji su imali veći vinograd s kojekakim voćkama, kojeg su brali danima.

Gazde manji vinograda, najpreg ratari, zgađali su da vinograd oberu u jednom danu s mobom, da što manje trpe ratarski poslovi. Velike gazde, kojima je zemlja udarala (dodirivala) do (rit), blitvu (stočna ripa) su vadili posli Mijolja, dotleg je najbolje narasla u masnoj ritskoj zemlji blizo mlake dola.

Narodno virovanje i adeti o Mijolju

* Predaja nam kaže da ako oko Mijolja grmi onda će bit lipa i dugačka jesen, a i zima će bit lipa. (Sitimo se kako je grmilo u noć 12. rujna.)

* Kadgodašnja izreka: “Đurđev svlači - Mijolj oblači”, znači da su oko Mijolja pristali ić bosu, navlačili su papuče, opanke el stare cipele, većinom talovane od varošćana, oblačili deblje ruvo el odilo.

* Čobani i govedari (pastiri marve, stoke) su na Đurđev istirali josag (blago) na pašu, a oteleg ga vratili na Mijolj, al ako je “mijoljsko lito” bilo dulje, josag su i dalje napasivali u velikim atovima.

* Kadgod su se čobani med sobom pozdravljali: “Nek je blagoslovljen Đurđev, a proklet Mijolj”. To znači da su se radovali napasivanju josaga, šporovali su na rani, jel su ga posli paše morali spratit u staje i ranit skupljom ranom.

* Štovanje arkanđela Mihaela počelo je već u IV. viku, spominju ga ko vođu anđela s kojima je nadobio (pobidio) pobunjene anđele koje je pridvodio Lucifer (Sotona). Prema nikim tekstovima, Mihael je pridvoditelj duša u raj, a slikari su ga slikali ko pridnjaka nebeske vojske s plamenim mačom i kopljom. Tako je prikazan na kipu velikog oltara u našoj Staroj (Franjevačkoj) crkvi.

* Kad su počeli brat kuruze salašari su pristali praviti podne, odmarat se posli užne.

* Oko Mijolja su pristali ist malu užnu (ilo izmed užne i večere).

* Katkad su na Mijolj na po godine, na Đurđev, pogođena čeljad pristali radit, isteko njim je radni kontrakt (pogodba), kad je za nji manje posla u jesen i zimi: svinjari (pastiri svinja), ritko sluškinje, el biroši (najamni radnik koji živi i rani se kod gazde).

* Od Mijolja pa dalje zvonari zvona za razbijanje ledonosni oblakova obalazili su salašare i “naplaćivali” uslugu zvonjenja liti na priteće oblakove (Čikerija, Sveta Ana u Tavankutu, Jakopčićev salaš i drugi). Svaki salašar njim je darivo, na priliku: kuruza, žita, krumpira, pileža el već ko je šta tio dat, po tom koliki mu je doma-zluk. Izdašniji su bili u rodnijoj godini.

* Do Mijolja su salaš i staje umazali blatom i krečom, a ako je tribalo potkljukali (obnovili) su trščane krovove.

* Sveti Mihovil je patron (zaštitnik) gazda i sluga, zanatnika, čobana, govedara i druge pogođene čeljadi.

Sv. Mihael arkandeo, Zafre, Muzej Prado, Madrid.

Piše: Stjepan Beretić

Blagdani Blažene Djevice Marije

Kako istočna, tako i zapadna crkva, uvela je između 4. i 7. stoljeća niz blagdana Blažene Djevice Marije. Svaki se od tih dana odnosi na pojedine događaje iz Marijinog života. Dani marijanskih blagdana su za vrijeme II. vatikanskog sabora ili potvrđeni ili postavljeni na drugi datum.

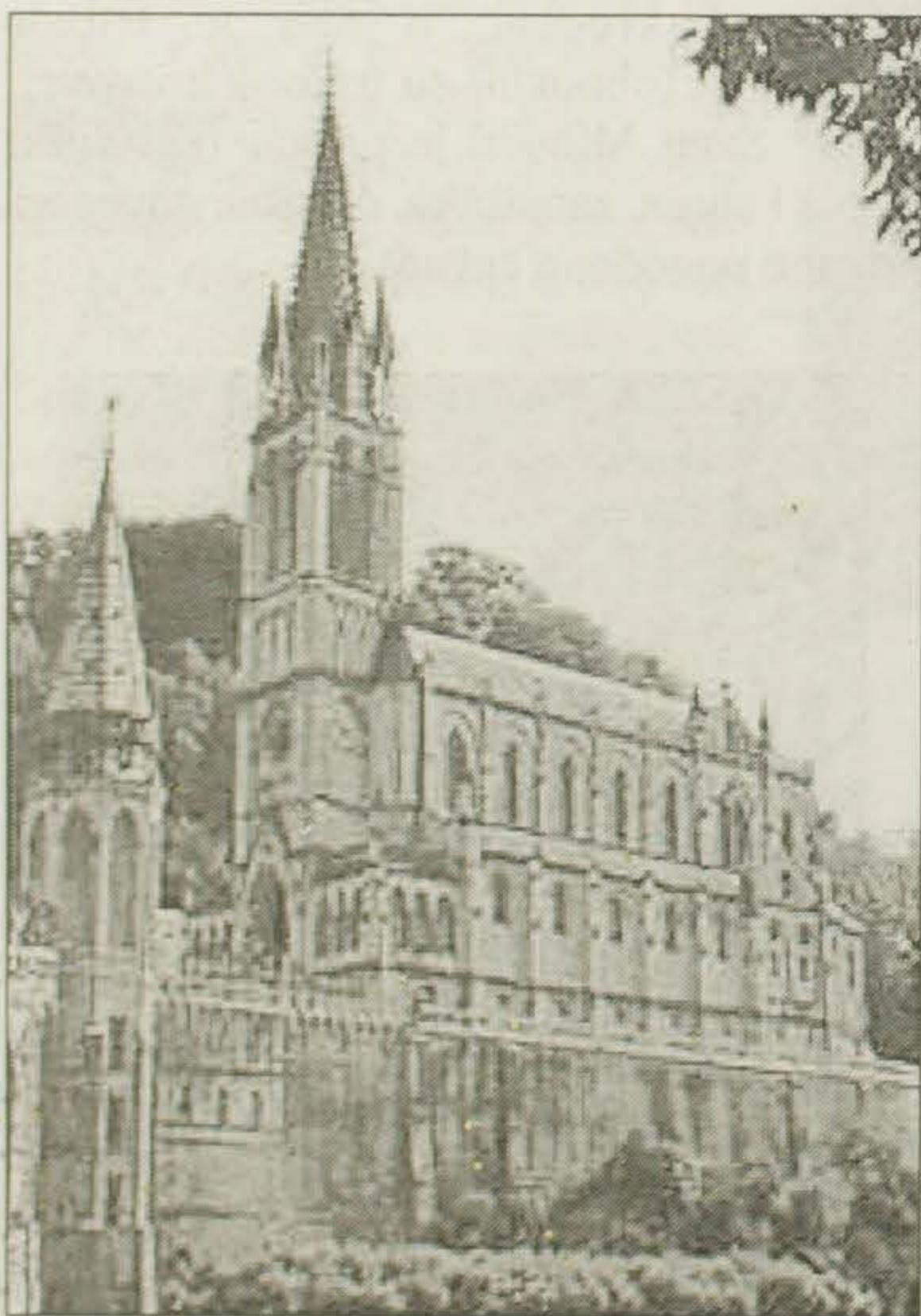
Spomendani, blagdani i svetkovine:

1. siječnja je 8. dan božićne svetkovine, te je to I. dan obrezanja Gospodnjeg. Toga se dana u Katoličkoj crkvi slavi svetkovina Svete Bogorodice.

23. siječnja se slave Zaruke Blažene Djevice Marije sa svetim Josipom.

2. veljače (četrdeset dana poslije Božića) se službeno slavi Gospodnji blagdan Prikazanja Gospodinovog u hramu. U narodu se taj blagdan zove Svijećnica, Marin, Marin-dan, negdje i Svitlo Marijino, te se slavi kao blagdan Blažene Djevice Marije.

11. veljače se slavi spomendan Ukazanja Blažene Djevice Marije u Lurdu.

Lurd

25. ožujka je svetkovina Navještenja Gospodinovog ili Blagovijest. U liturgijskom kalendaru je to Gospodnja svetkovina, a puk je doživljava i kao marijansku svetkovinu. Blagdan pada 9

mjeseci prije Božića. Na Blagovijest se slavi događaj kad je arkandeo Gabrijel navijestio Mariji Isusovo rođenje. Blagovijest se slavila u Carigradu već lovicom 6. stoljeća, a u 7. se stoljeću se počinje slaviti i u Rimu. Martin Luther je taj blagdan držao za jedan od najvažnijih blagdana, a u pravoslavnoj Crkvi spada među 12 najvećih svetkovina. U Katoličkoj crkvi se taj blagdan slavi kao svetkovina istom od liturgijske obnove 1969. godine. U nekim krajevima je na Blagovijest započinjala građanska godina.

26. travnja se od 17. stoljeća slavi spomendan Blažene Djevice Marije od dobroga savjeta.

24. svibnja se slavi Blažena djevica Marija - Pomoćnica kršćana.

31. svibnja se u čitavoj Katoličkoj crkvi slavi spomendan Pohoda Blažene Djevice Marije Elizabeti.

U subotu poslije Tijelova se slavi spomendan Bezgrešnog Srca Marijinog.

2. srpnja se u njemačkom govornom prostoru, kao i u Mađarskoj, slavi spomendan Pohoda Blažene Djevice Mariji Elizabeti.

13. srpnja Blagdan Majke Božje Bistričke.

16. srpnja je od početka 18. stoljeća spomendan "Blažene Djevice Marije od gore Karmela".

5. kolovoza je spomendan posvete rimske bazilike Svete Marije Velike, dok se u narodu taj spomendan zove Snježna Gospa.

15. kolovoza je najvažnija marijanska svetkovina kad se slavi Uznesenje Blažene Djevice Marije u nebo. U narodu se ta svetkovina zove Velika Gospa.

22. kolovoza se od II. vatikanskog sabora slavi Blažena Djevica Marija - kraljica.

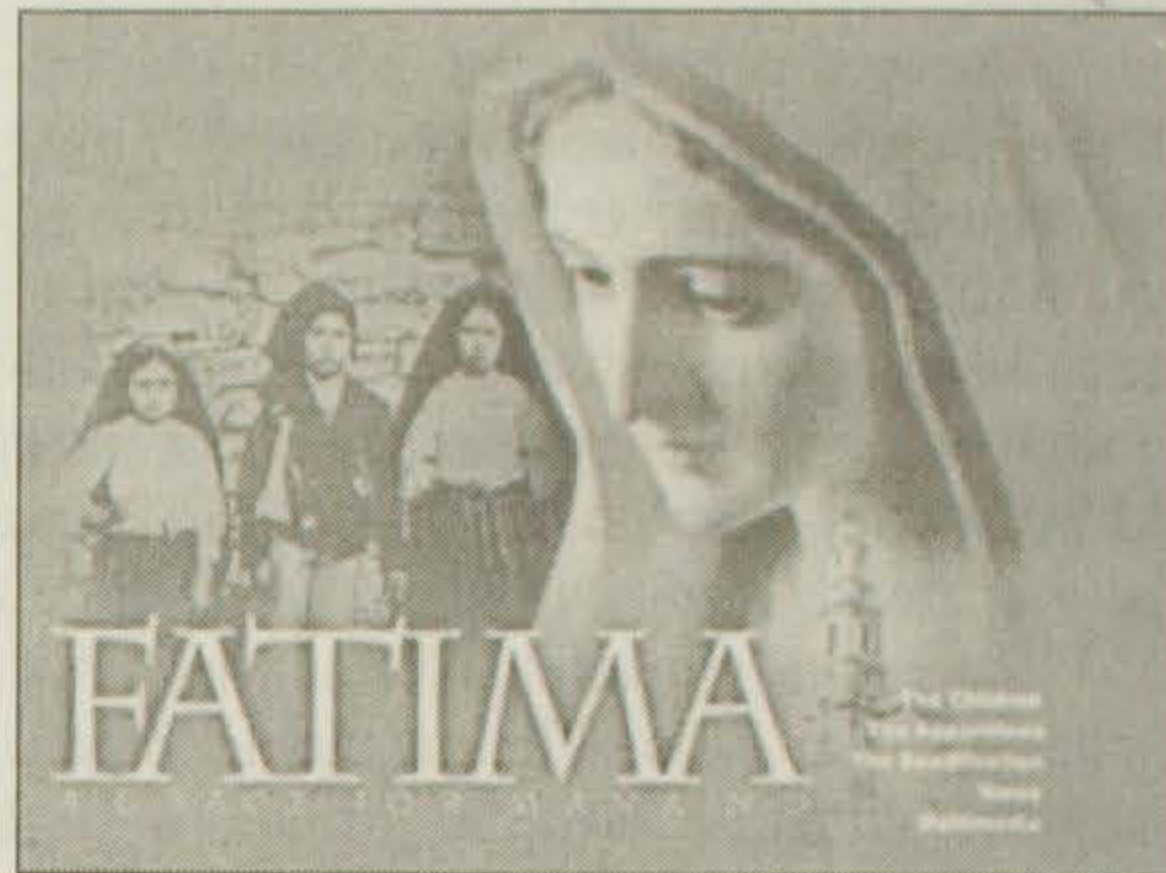
8. rujna slavi Katolička crkva blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije - Malu Gospu. Taj se blagdan već u 6. stoljeću počeo slaviti na Istoku, a od 10. stoljeća je postao obvezatnim i na Zapadu. Na Istoku se toga dana slavi i njezino čudesno začeće, i u apokrifnom Ivanovu evanđelju opisano rođenje, dok ga je na Zapadu uveo papa Sergej oko 700. godine, da bi se u 10./11. stoljeću proširio na cijelu zapadnu crkvu.

12. rujna se slavi spomendan Imena Marijinog. Toga dana se slavi i obljetnica pobjede nad Turcima pod Bečom 1683. godine.

15. rujna se slavi spomendan Blažene Djevice Marije Žalosne od 1814. godine kad ga je uveo Pio VII.

7. listopada se slavi Blažena Djevica Marija od krunice.

13. listopada spomendan ukazanja Blažene Djevice Marije u Fatimi.

21. studenog je spomendan Prikazanja Blažene Djevice Marije u hramu.

8. prosinca, devet mjeseci prije Rođenja Blažene Djevice Marije (Male Gospe), slavi se svetkovina Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije. Marija je naime začeta i rođena bez istočnog grijeha. Tu su svetkovinu slavili istočni kršćani na nekim mjestima već u 10. odnosno 12. stoljeću, dok se na Zapadu slavi od pape Siksta IV. Već 680. godine odlikovao je III. Carigradski sabor Mariju naslovom "sveta bezgrešna Djevica."

U mnogim su krajevima svijeta postojala prošteništa Blažene Djevice Marije. Postoje i danas. U pojedinim prošteništim postojе posebni spomendani, kad se slavi Blažena Djevica Marija. U španjolskom svetištu Montserrat štuje se Blažena Djevica Marija od 12. stoljeća kao Crna Gospa. I u Poljskoj u gradu Czestochowa sve od 14. stoljeća privlači Crna Madona brojne hodočasnike. Crne Gospe su i na drugim mjestima rijetko doživjele zatamnjenje od starosti, svijeća ili tamjana, nego su baš obojene tamnim bojama prema tekstu iz Pjesme nad pjesmama 1,5: "Crna sam, ali lijepa". Slika "Naše Gospe od Guadalupe" podsjeća na ukazanje koje se dogodilo 1531. godine. I u 19. stoljeću se dogodio cijeli niz takvih ukazanja, pa su se tamo razvila hodočašća. U Parizu od 1830., u Lurdu od 1858., u irskom mjestu Knock od 1879., u Fatimi u Portugalu od 1917. godine.

Odgovara: dr. Andrija Kopilović

DOGAĐAJ KOJI OPOMINJE I POTIČE

Jako nas je razočarala, ražalostila, pa i sablaznila smrt vlč. Ivica Prčića. Bili smo na sprovodu. Kakva je nauka Crkve o samoubojstvu, kada znamo da se ne tako davno samoubojice nisu ni sahranjivale crkvenim obredom?

Grupa vjernika

Sve nas je duboko potresla smrt našega svećenika. Potresla nas je smrt kao takva, a još više način na koji je ona uslijedila. Samoubojstvo. Imate pravo na razjašnjenje ovoga pitanja. Međutim, prije nego vam odgovorim, doslovno citiram ono što Katolička Crkva o samoubojstvu naučava u najvažnijoj knjizi koja je sada za nas mjerodavna, a to je Katekizam Katoličke Crkve, koji u brojevima od 2280. do 2283. donosi doslovno sljedeće: "Svatko je za svoj život odgovoran pred Bogom koji mu ga je darovao. On ostaje vrhovni gospodar života. Mi smo dužni prihvaćati život sa zahvalnošću i čuvati ga njemu na čast a sebi na spasenje. Upravitelji smo a ne vlasnici života koji nam je Bog povjerio. Njime ne raspolažemo. Samoubojstvo protuslovi naravnom čovjekovu nagnuću da čuva i trajno održi svoj život. Samoubojstvo se teško protivi ispravnoj ljubavi prema sebi. Ono istodobno vrijeđa ljubav prema bližnjemu jer nepravedno kida veze uzajamnosti sa zajednicom obiteljskom, narodnom i ljudskom, prema kojima imamo obveza. Samoubojstvo se protivi ljubavi živoga Boga. Ako je počinjeno s namjerom da posluži za primjer, osobito mladima, samoubojstvo se također opterećuje težinom sablazni. Dragovoljna suradnja pri samoubojstvu protivi se moralnom zakonu. Ozbiljni psihički poremećaji, tjeskoba ili težak strah od iskušenja, trpljenja ili mučenja mogu ublažiti samoubojičinu odgovornost. Ne treba očajavati glede vječnoga spasa osoba koje su same sebe usmratile. Bog im može, putovima koji su samo njemu znani, pružiti priliku spasonosnog kajanja. Crkva moli za one koji su si oduzeli život."

Kako vidite iz posljednje rečenice, Crkva sada ne uskraćuje sprovodne molitve samoubojicama. Nekada su to branili Kanonski propisi koji su na snazi na primjer u Pravoslavnoj Crkvi, a nakon Sabora je u Katoličkoj crkvi i u Kanonskom pravu to izmijenjeno. Nije izmijenjen stav o samoubojstvu, nije umanjena odgovornost samoubojica, ali je Crkva imajući mnoge dokaze suvremene znanosti, napose iz područja psihijatrije i psihologije, stekla saznanje da se redovito kod samoubojica radi o jednom teškom duševnom poremećaju u tome času, i zato im se umanjuje moralna odgovornost. Crkva, stoga, kao Majka ne uskraćuje molitvu u nadi, kako kaže Katekizam: "Bog im može, putovima koji su samo njemu znani, pružiti priliku spasonosnog kajanja." Dakle, ne možemo suditi, niti uvijek donijeti pravilnu prosudbu, makar nas sam čin duboko žalosti i čini koji puta suodgovornima.

Drugo što bih htio istaknuti je činjenica da je svećenik čovjek. Naime, svetim redom prima neizbrisivi pečat sudjelovanja na Isusovoj svećeničkoj službi. Bog mu daje tu sakramentalnu milost, ali mu s tom milošću ne mijenja narav. Svećenik ostaje i dalje krhko ljudsko biće. Izuzetnim naporima treba surađivati s tom nezasluženom milošću i nikada ne zna gdje ga i kakve napasti čekaju, gdje i kakve ga bolesti mogu zadesiti. Ostaje i grešan i smrtan čovjek.

Treće, svima nam je poznato da se vlč. Ivica u više navrata morao liječiti od teške ovisnosti alkoholizma. Nažalost, alkoholizam i samoubojstvo su redovito povezani. Kao i svaka bolest, i alkoholizam je bolest s teškim posljedicama. Ne možemo, jer ne znamo sve okolnosti, ući u prosudbu uzroka alkoholizma, a nikako nismo pozvani, pogotovo nakon njegove smrti, suditi i osuđivati. Ostaje nam spoznaja i poruka ovoga života i ove smrti. Jedno nam je svima jasno i zajedničko, da nas je taj način smrti potresao. Malo je čudno i za vjernike teško prihvatljivo da se na sprovodu u nekim momentima osjetila više prisutnost "izvanrednosti" (senzacije) negoli pijeteta i pobožnosti. Ne sudimo, da ne bismo bili suđeni, ali nam ostaje trajna poruka molitve i praštanja da bi mu bilo oprošteno. Dan prije smrti, više svećenika, među kojima sam bio i ja, u zajedništvu s njim, slavilo je misu proštenja na Hrvatskom Majuru. Govorio sam o mučeništvu. Propovijed se dojmila i pokojnog Ivica. Vjerojatno je stoga svojim željama rukom dopisao da ga "sahranim". Stoga sam u homiliji na sahrani, među ostalim, rekao:

"Ožalošćena obitelji, preuzvišeni oče Biskupe, braćo svećenici, dragi vjernici, braćo i sestre. Uvjeren sam da u ovom času rastanka osjećate težinu i bol sa mnom zajedno i da vam je posve razumljivo kako je teško išta progovoriti u ovom času, pogotovo kad me je sam pokojnik odredio da govorim, a tako bih šutnjom mogao reći puno više nego riječima. Da, šutnja je sada najjači govor jer nas je vlč. Ivica Prčić nenadano i na način koji nas silno žalosti okupio oko svoga odra da mu iskažemo posljednju počast ukopa. Kao kršćani-vjernici ne poznajemo nijednog trenutka našega života na kojega Bog ne bi bacio barem tračak svjetla i pouzdajući se u to Njegovo svjetlo molimo danas, dajući počast ukopa, za pokoj duše našega brata.

U knjizi Tužaljki proroka Jeremije čuli smo tekst "duši je mojoj oduzet mir i više ne znam što je sreća! Rekoh: dotrajao je život moj i nada koja mi od Gospodina dolazi" (Tuž 3, 17-18). Da, postoji u našem životu redovita izmjena svjetla i tame, kao što je dinamika dana i noći. No, čovjek poznaje i daleko dublju tamu i krizu svoje nutrine kada noć duše traje danima, dapače godinama. Postoji tama koja zahvaća srce, cijeloga čovjeka, pa i samu dušu. To su neopisive krize ljudske osobe i kroz tu "noć",

kako ju naziva sveti Ivan od Križa, mnogi prolaze. Ali kada tama zahvati dušu i više nema svjetla, onda tama postaje moć i u toj tami čovjek gubi orijentaciju svoga života i doživljava tragediju loma svoje osobe, te prestaje biti do kraja odgovoran za ono što se u toj tami događa. I nas je ovih dana zaboljela ta "noć" ali i ta "moć tame" u kojoj je naš brat izgubljen sebi i nama. Stoga smo duboko pogođeni ovom istinskom tragedijom... Još više nas tješi riječ iz evanđelja u kojoj nam danas Isus poručuje: "Sve što mi daje Otac, doći će k meni, i onoga tko dođe k meni, neću izbaciti." Osjećajem te nade stojimo ovdje kod ovoga odra i ujedinjujemo svoju bol s još jačom ljubavlju i svi kao jedan želimo žarko molitvom zamoliti Gospodina Isusa koji želi dovesti k Ocu svakoga tko u njega vjeruje, da razbije i tamu u koju je ušao naš brat te da i on može ugledati svjetlo koje spašava i vodi u život vječni. Molimo da razbije onu tamu snagom našeg zajedništva vjere i ljubavi, te da naš brat nađe onaj mir i ono svjetlo koje je u zemaljskom životu tražio ali ga nije našao u onoj mjeri koja bi ga spasila od ovoga trenutka.

Braćo i sestre, pozvani smo na ovo molitveno zajedništvo ponajprije zato da ne sudimo nego u nadi molimo, znajući da je naš Bog ljubav i da je naš Bog spasenje...

Zahvaljujemo Bogu za sve ono dobro što je u životu ovoga čovjeka i svećenika učinio i po njemu za one s kojima je živio, susretao se i radio. One njegove svećeničke životne korake koje je pratio neka blagoslovi i neka ih nagradi životom vječnim. On koji ne zaboravlja dobrotu učinjenu bližnjemu, neka nagradi našega brata za sve ono dobro koje je činio na svojim svećeničkim postajama u Subotici, Bačkom Monoštoru, Bajmoku, Maloj Bosni i u subotičkoj bolnici... Molimo da mu oprostí sve propuste, slabosti i grijeha. Ivan evanđelista nas podsjeća da kroz ovaj život ne možemo proći bez da nas dodirne ljudska grešnost i slabost, stoga i molimo za oprostjenje grijeha jer zajednica koja prašta i ljubi ima moć i poslije smrti izmoliti oprostjenje i mir. U toj nadi se opraštamo, molimo oprostjenje i molimo Boga da vlč. Ivici oprostí časove kada je drugačije vidio ishod svoga života. Neka Gospodin primi žrtvu njegove bolesti i neka ga nagradi za sve patnje duše i tijela. On, koji jedini poznaje dubinu ljudske duše, blagi je sudac i dobri Otac i stoga toj neizmjerne božanskoj dobroti predajemo dušu našega brata. Mi se od njega opraštamo molitvom i ljubavlju.

Naša je bol zajednička i velika. No, s osobitim poštovanjem i ljubavlju želimo podijeliti duboku bol majke udovice koja stoji pokraj odra svojega sina i poput one Velike Majke šuti, trpi, pati i ljubi. Naša je molitva i poruka: Budimo zajedno jači u nadi milosrđa i ljubavi. Vaša bol kao majke i tuga rastanka je žrtva ljubavi za pokoj njegove duše. Kršćanska sućut bratu i sestri s obiteljima, kao i mnogobrojnoj rodbini, prijateljima i štovateljima pokojnoga vlč. Ivica Prčića...

Neka nas i ovaj tragični događaj potiče na molitvu da Bog oslobodi svakoga i svake napasti samoubojstva jer je ona težak prekršaj Bože volje. I stoga nam nakon ovog događaja ostaje samo nada i pouzdanje u veliko Božje milosrđe.

Zahvaljujemo našim darovateljima

Kafana - "Dukar"

Subotica,
Preradovićeva 4
(u Bunjevačkom kolu)
Tel: (024) 555-738

Organizira:
- svadbe,
- rođendanska slavlja,
- bankete i dr.

Svakog dana: MENI RUČKOVI
Posebno se preporučamo za
organiziranje "Poduša"

Radno vrijeme: od 12 - 22
nedjeljom zatvoreno

Vremena su teška. Svaka pomoć nam je dobro došla.
Unaprijed hvala svakom darovatelju.

HORVÁT BUSINESS CENTER
HRVATSKI POSLOVNI CENTAR
CROATIAN BUSINESS CENTER

Nagymező u. 49.
H. 1065 Budapest P.f. 468

Tel: (36-1) 269-1301
311-9200, 353-1501
Tel/fax: (36-1) 269-1300

Svake treće nedjelje u mjesecu novi broj "Zvonika"

Maksima Gorkog 20 (kod glavne pošte)

Radno vrijeme: radnim danom od 9,30-12 i 16,30-19 sati
Radno vrijeme očnog liječnika: radnim danom od 17-19 sati

RENAULT

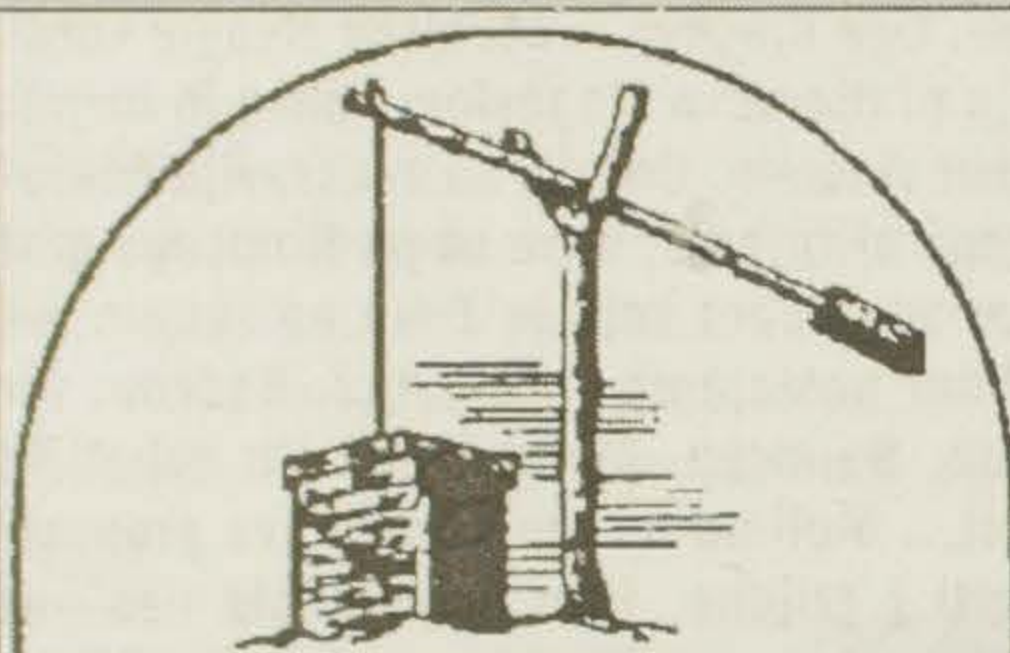

Koncesionar

VIDAKOVIĆ

Prodaja rezervnih delova i servis

Subotica, Braće Radića 51-53
Tel./fax: 024/553-567

SALAŠ

ZEMLJORADNIČKA ZADRUGA

Tel: (024) 566 - 577

agrija

AGRIA D.O.O. SUBOTICA
PROIZVODNJA SIJAČICA I
REZERVNIH DIJELOVA
SUBOTICA, BARANJSKA 23
tel. i fax: 024-561-553
e-mail: agria@suonline.net

POLIKLINIKA

Novo Novo Novo Novo

Dermatokozmetologija

IPL laser najnovije generacije

- za fotopodmlađivanje kože
- lečenje akni
- lečenje strija
- uklanjanje pigmentnih promena
- uklanjanje površnih krvnih sudova
- trajno uklanjanje dlaka - epilacija

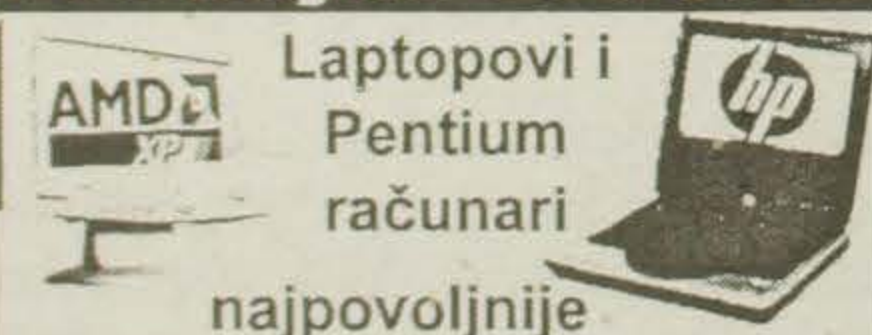

24000 Subotica
Jo Lajoša 4a
tel: 024 / 520-698

Radno vrijeme
radnim danom: od 9 do 19 sati
subotom: od 9 do 12 sati

**Neka Bog
blagoslovi
sve koji
radom služe
braći
ljudima!**

**Millennium
GSM Centar
Prodaja i SERVIS**

Laptopovi i
Pentium
računari

najpovoljnije

Mobilni

Gigaset
A-180

house1

Klima
uređaji

www.millenniumgsm.co.yu
Tel 024/ 551-353 Prvomajska 6.

TippNet

Internet provajding
Prodaja računara
Instalacija i održavanje računarskih mreža
Pojedinačni i grupni kursevi

(Windows, Word, Excel, Internet)

(024) 555-765 Karađorđev put br. 2. Subotica
e-mail: support@tippnet.co.yu

NAMA JE DOVOLJNO
DA ZNATE ZA NAS...

FUNERO

PRIVATNO POGREBNO PREDUZEĆE

- SUBOTICA, Karađorđev put 2
Telefon (danonoćno): 024 / 55-44-33
- HORGOS, Borisa Kidriča 7
Telefon (danonoćno): 792-202

RASPORED SAHRANA NA INTERNETU

www.funero.co.yu

E-mail: funero@funero.co.yu

kolpa·san®

SALON KUPATILA

LETNJA AKCIJA SNIŽENJA **10-30%**

Veliki izbor akrilnih kada, masažnih kada, tuš kada, tuš kabina, masažnih tuš kabina, bazena, nameštaja za kupatilo, sanitarije, ugradni vodokotlići, pločica za unutrašnju i vanjsku upotrebu.

PRODAJNI SALONI:

SUBOTICA Banijska 2

tel: 024/ 547-886

ZRENJANIN Vojvode Petra Bojovića 2

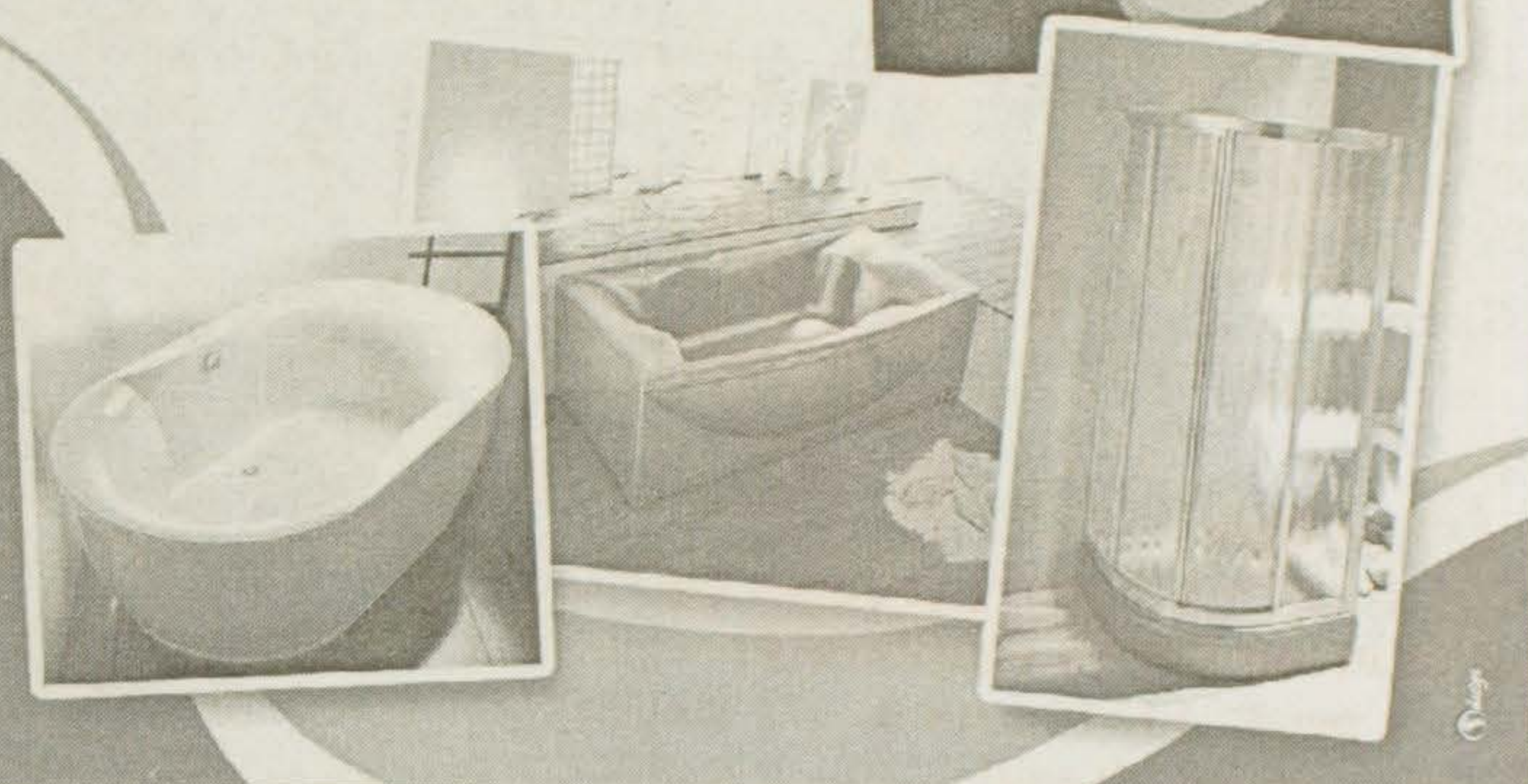
tel: 023/581-590

NOVI SAD Rumenački put 11

tel: 021/518-092

NOVI BEOGRAD Dr. Ivana Ribara 135

tel: 011/158-920

Prvi privatni i registrirani dom za stara i nemoćna lica

"Sv. Katarina"

PALIĆ, Sutjeska 47

Tel: 024 603-640

Mob.: 063 577-350

064 122-87-55

U ugodnoj paličkoj prirodi i zelenilu, u privatnoj kući s lijepim dvorištem, pružamo usluge, stručno i odgovorno:

Čuvanje i njegu starih i nemoćnih lica; usluge medicinskih sestara; liječničke i specijalističke usluge; njegu starih i nemoćnih lica na terenu (i u vašoj kući).

CSALÁDI MAGAZIN

Hitélet

Cara Dušana 4, 21000 Novi Sad

Tel: (024) 469-474

Email: agape@eunet.yu

MONOLIT GRADNJA GRAĐEVINSKO I GRAĐEVINSKO-ZANATSKO PREDUZEĆE p.o.

Adresa: Subotica, Lenjinov park 13
Tel: 024/ 551-685, 553-111
e-mail: monolit@tippnet.co.yu

Računi:
220-3229-08 Mycro Finance banka
110-401601301333-38 Zepster banka

Hirvivo
Katalikus hirtlap
1. svf. 1. izdanje 2002. 05. 19.

Zlatiborska 4, 24427 Totovo Selo - Tel: (024) 883-040
Email: hirvivo@tothfalu.co.yu

JULIJA-OPTIKA

KULTURA NOŠENJA NAOČARA
33 GOD. TRADICIJA - STRUČNA USLUGA

- Veliki izbor klasičnih i modernih okvira
- Sunčane naočare od vodećih marki na svetu
- Kontaktno sočivo i sredstvo za održavanje

Uslovi kupovine:

- Gotovinsko plaćanje
- Čekovni kredit
- VISA kartica
- Sindikalna prodaja

VODITE RAČUNA O REZERVNIM NAOČARIMA!
24000 Subotica, Braće Radića 6
Telefon: 024/28-482

Slušajte Radio Suboticu
program na hrvatskom jeziku svaku večer od 19-21 sat na frekvenciji 91,5 Mhz

Put Jovana Mikića 12
Tel: 024 55 22 00
Fax: 551-902

RADIO MARIJA

94,2 Mhz FM - SUBOTICA
102,9 Mhz FM - NOVI SAD

Hrvatska riječ

ČITAJTE "HRVATSKU RIJEČ"

mail: hrvatskarijec@tippnet.co.yu - tel: (024) 55-33-55

**SEMINAR KARIZMATSKJE DUHOVNE
OBNOVE U SUBOTICI**
vodi: **OTAG JAMES MANJACKAL**
M.S.E.S. IZ INDIJE
FRANJEVAČKA CRKVA
SV. MIHAELA
20.-23. 10. 2005.

Nacrt programa:

četvrtak, 20. 10.

od 17 do 21 sat

petak, 21. 10.

od 17 do 21 sat

subota, 22. 10.

od 9 do 21 sat s pauzama

nedjelja, 23. 10.

od 15 do 21 sat s pauzama

ULAZNICE SE NE NAPLAĆUJU, ALI
SE SAKUPLJAJU DAROVI ZA TROŠ-
KOVE SEMINARA I POMOĆ MISIJA-
MA U INDIJI!

Glazbena pratnja:

“Apostoli mira” iz Zagreba

)●()●()●(

MJESEČNA MEDITACIJA
U ŽUPI ISUSOVA USKRSNUĆA
u petak, 14. 10. 2005.
u 19,30 sati!

)●()●()●(

KONCERT I PRIMOPREDAJA
SLUŽBE REGENS CHORI
KATEDRALE BAZILIKE
SV. TEREZIJE AVILSKE
2. 10. 2005. u 19,30 sati
katedrala sv. Terezije Avilske

Na programu djela

W. A. Mozarta,
Z. Kodály, a,
F. Mendelso

a nastupaju

tenor **András Molnár** i
sopranistica **Tünde Stabóki**
iz Budimpešte,

Simfonijski orkestar iz Segedina
Komorni zbor iz Pečuha,
Kamerni hor “Pro musica” i
Dječji zbor “Vinea Regis”.

Dirigent **mr. Csaba Paskó**

V. FESTIVAL BUNJEVAČKI PISAMA

Organizacijski odbor Festivala poziva vas na V. Festival bunjevački pisama koji će se održati u petak, 30. rujna s početkom u 20 sati u prostorijama Bunjevačkog kola. Na festivalu će se izvesti niz novih skladbi uz pratnju Festivalskog orkestra. U pauzi glasovanja goste će zabavljati tamburaški ansambl “Ravnica”. Festival ćete moći pratiti i preko video bima na otvorenom prostoru Bunjevačkog kola.

U okviru ovog festivala, ove godine prvi puta je organizirana i Dječja smotra bunjevačkih pisama. Ova smotra na kojoj će nastupiti deset malih solista uz pratnju Dječjeg festivalskog orkestra pod ravnanjem **Mire Temunović**, održat će se u četvrtak, 29. rujna u 20 sati u dvorani Hrvatskog kulturnog centra “Bunjevačko kolo”. Očekuju vas i druga glazbena iznenađenja.

Ulaznice po cijeni od 100 dinara za dječju smotru, te po cijeni od 250 dinara za festival bunjevački pisama u Velikoj dvorani i 150 dinara za praćenje Festivala putem video bima, mogu se kupiti od ponedjeljka, 26. rujna u prostorijama Bunjevačkog kola ili u kavani “Dukat” u Preradovićevoj 4.

Ožalošćena srca, ali utješeni i s nadom u uskrsnuće, javljamo da je naša voljena mama-anja, svekrva, baka i prabaka

ERŽIKA KUJUNDŽIĆ rođena ČIK

2. 08. 2005. godine u 92. godini života preminula okrijepljena sakramentima umirućih.

Zahvaljujemo se župniku Željku Šipeku koji joj je svakog prvog petka donosio Isusa te s. Mirjam Pandžić i sestrama “Naše Gospe” za sv. misu u katedrali, zboru “Albe Vidaković” kao i svim prijateljima.

Ožalošćeni: kćerka **Manda**, snaja **Đula**, unuk **Željko** sa suprugom **Đurđinom** i praunuk **Petar**

ISPRIKA

Na slici su bandašica Anica Šarčević i bandaš Nikola Orčić iz Đurđina.

Ovaj podatak je omaškom ispušten u prošlom broju Zvonika. Isto tako krivo je navedeno da je Marija Ivković Ivandekić iz Tavankuta. Ona je iz Đurđina. Ispričavamo se.

Uredništvo

ZVONIK
Katolički list (mjesečnik)

Izdaje:

Rimokatolički župni ured
sv. Roka, 24000 SUBOTICA
Beogradski put 52

Telefon: 024/554-896;

Fax: 024/551-036;

E-mail:

zvonik@tippnet.co.yu.

Web: www.ZVONIK.org.yu

Uredničko vijeće:

Andrija Anišić,
Stjepan Beretić,
mr. Ervin Čeliković,
Katarina Čeliković,
Marko Forgić,
Ladislav Huska,
Vesna Huska,
Franjo Ivanković,
dr. Andrija Kopilović,
mr. Mato Miloš,
Lazar Novaković,
Jakob Pfeifer,
s. Blaženka Rudić,
Alojzije Stantić,
Mirko Štefković,
dr. Tadej Vojnović

Andrija Anišić
glavni i odgovorni urednik

Franjo Ivanković
zamjenik glavnog
i odgovornog urednika

mr. Ervin Čeliković
tehnički urednik

Katarina Čeliković
lektorica

Tisak:

Štamparija “PRINTEX”,
Stipe Grgića 58, Subotica,
Tel.: 024/554-435

ISSN 1451-2149

Godišnja pretplata za “ZVONIK”

- SCG 840 dinara
- inozemstvo - 30 EURA
ili 220 kuna; avionom 60 USD
Pretplatnici iz inozemstva i
R. Hrvatske uplate mogu poslati
pošt. uputnicom ili čekom
na adresu:

Gabrijela Skenderović,
Kneza Trpimira 1/3, 44320
Kutina R. Hrvatska
- tel: +(00) 385 (0)44 681-272

Fotografije u ovom broju
Zvonik
Nada Sudarević i Photo Nino

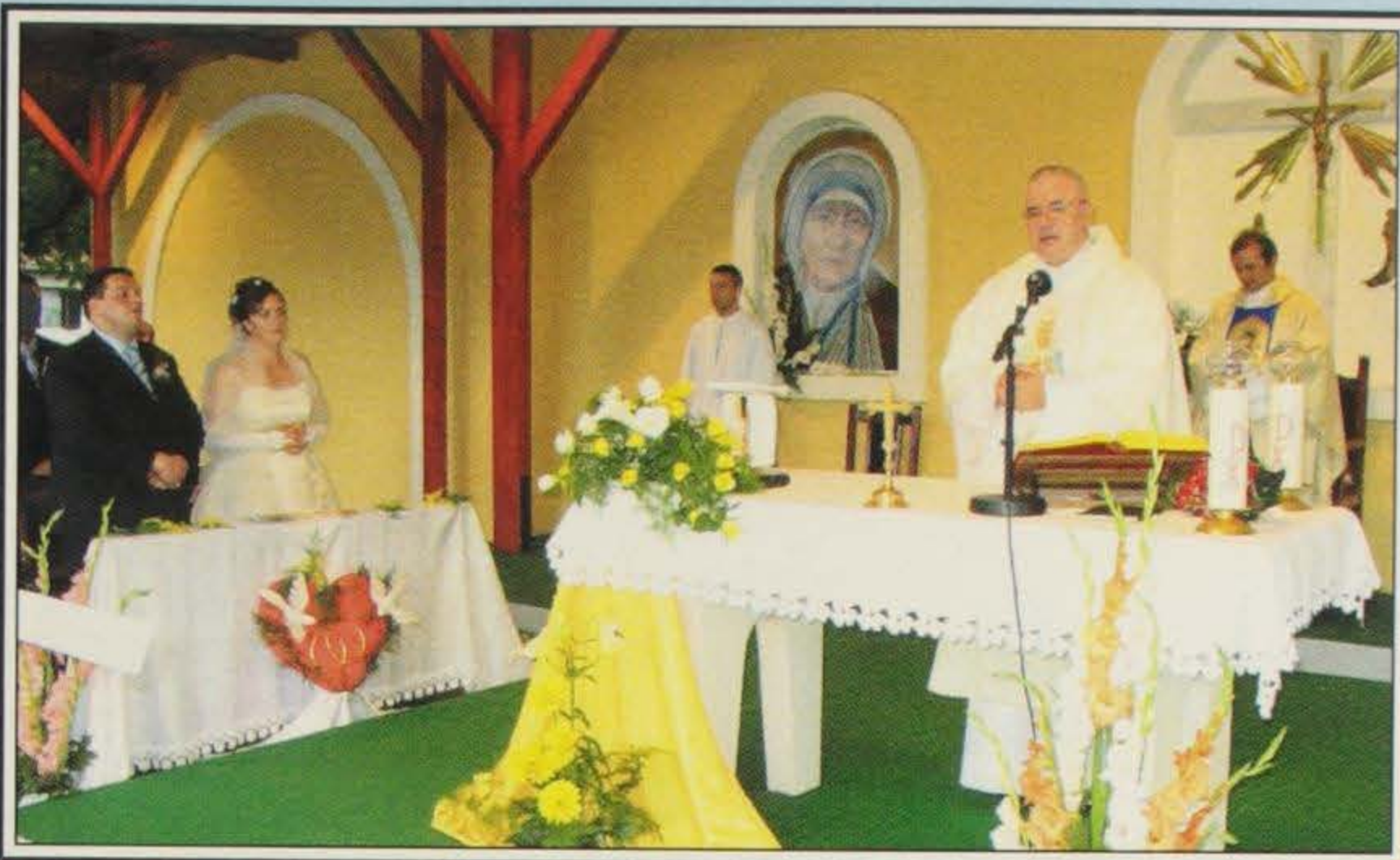
URED HRVATSKOG
NACIONALNOG VIJEĆA
Subotica, Preradovićevo 4
tel: (024) 556-898 i 553-818

HRVATSKI KULTURNI CENTAR
“BUNJEVAČKO KOLO”
Subotica, Preradovićevo 4
tel: (024) 555-589

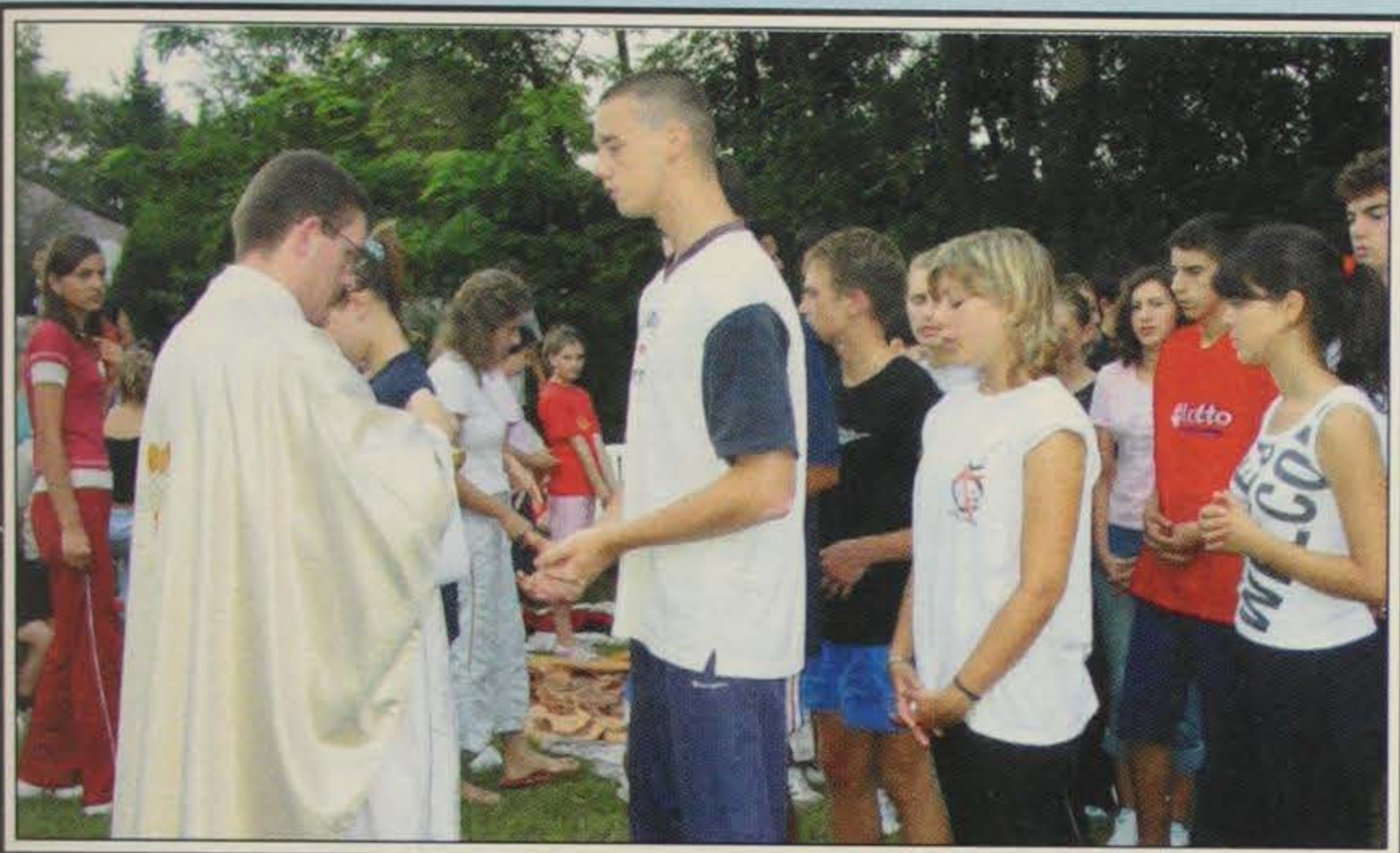
OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

Presjednik državne zajednice SCG Svetozar Marović kod Pape

Zoran Marjanušić i Ana Lukač - prvo vjenčanje na Bunariću

Na Čikerijadi, i ove godine, pričestilo se puno mladih

Vesele trudnice na proštenju u crkvi sv. Roka

Mala Gospa 2005. - Dječiji vrtić "Marija Petković":
tradicionalno hodočašće na Bunarić

Krstila se mala Nevena, četvrto dijete Antuna i Jasne Kujundžić

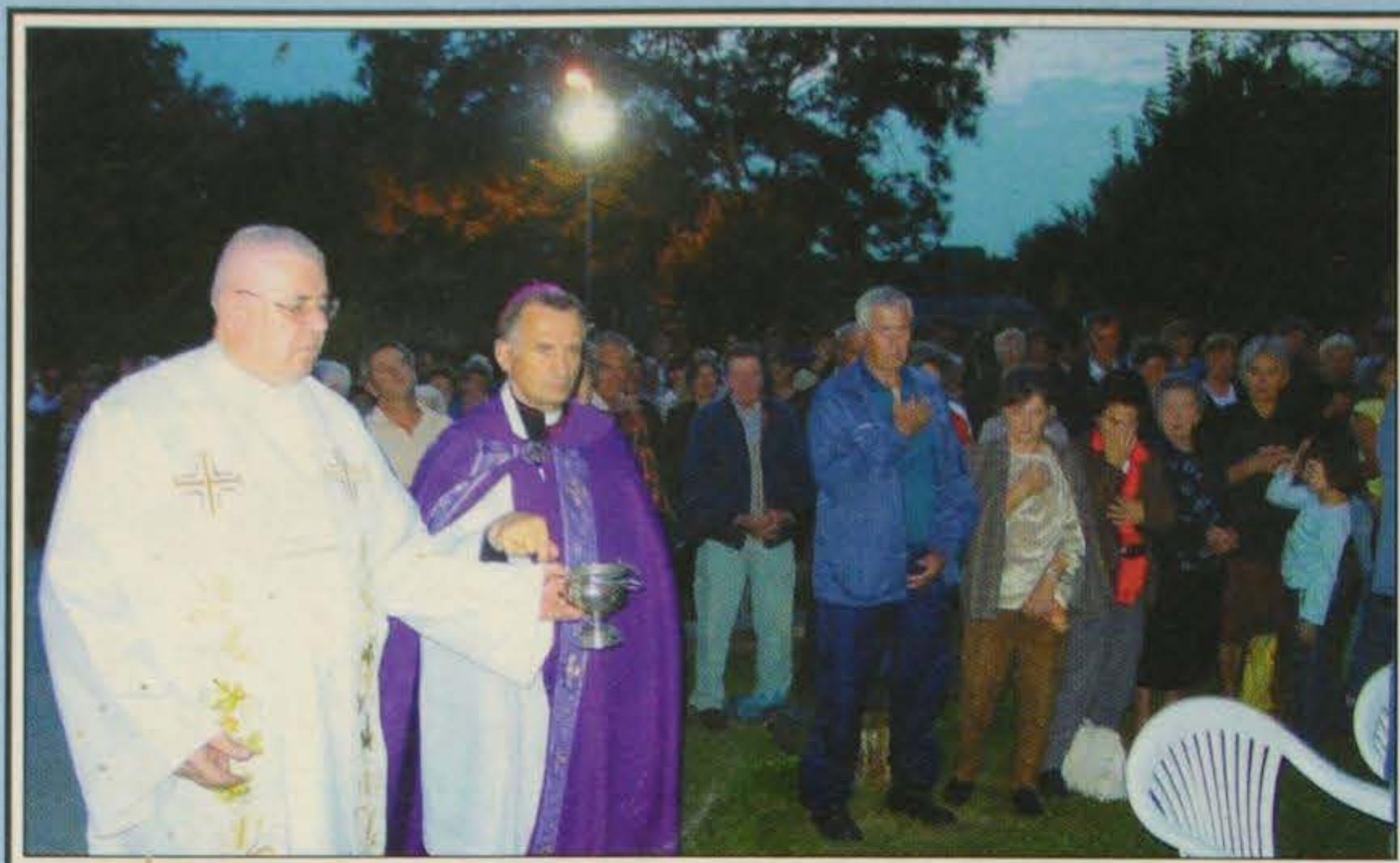

Ministranti župe Isusovog Uskrsnuća s dr. Marinkom Stantićem
na izvoru rijeke Bune

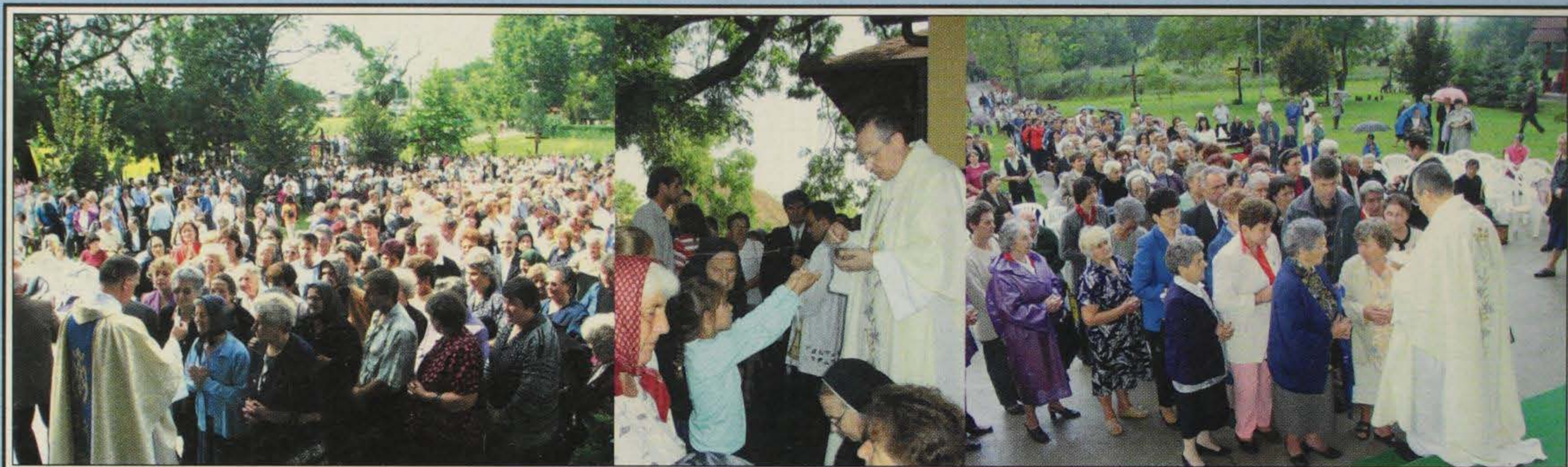

Naš stalni suranik dr. Slaven Bačić prima nagradu "Pro Urbe"

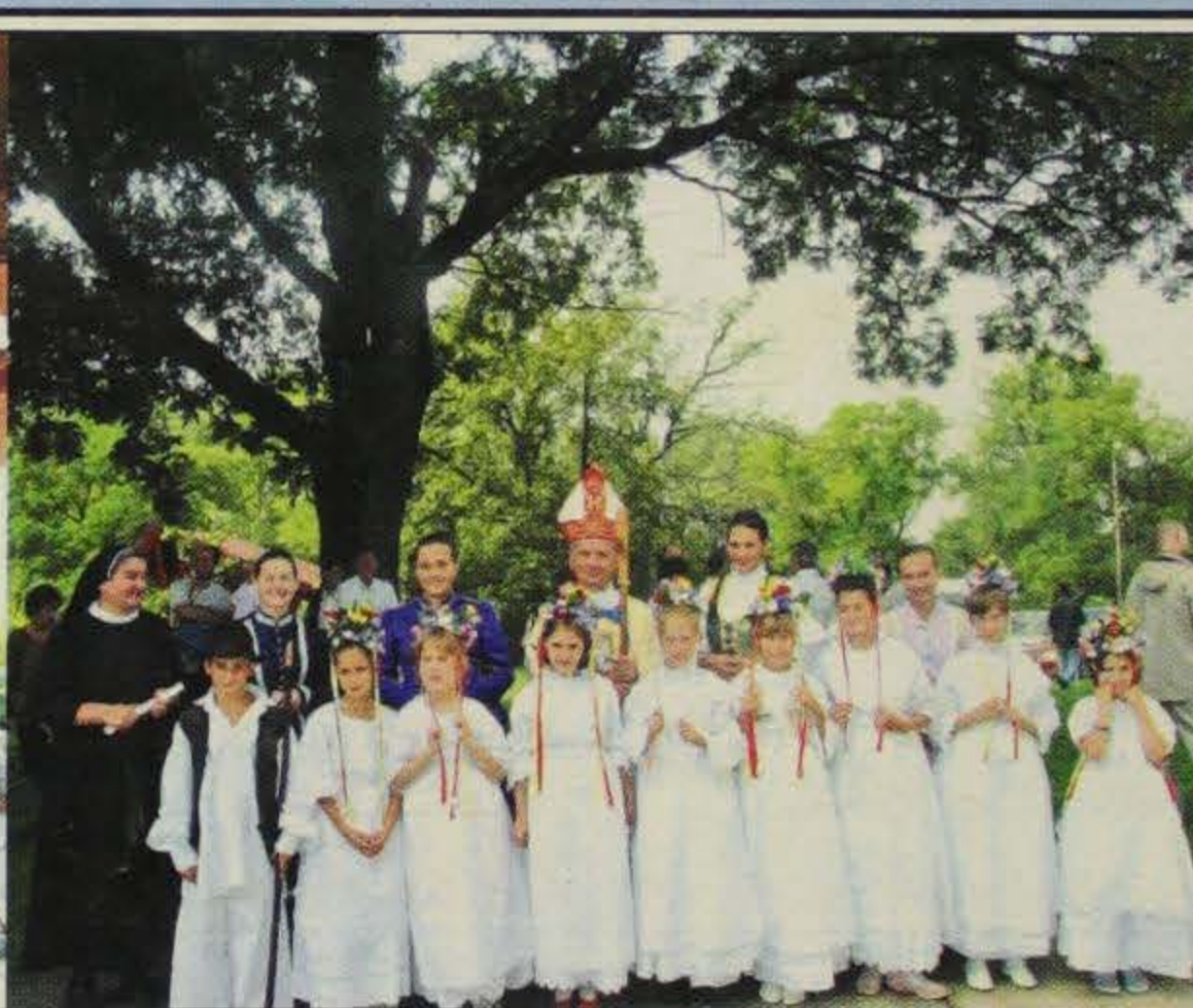
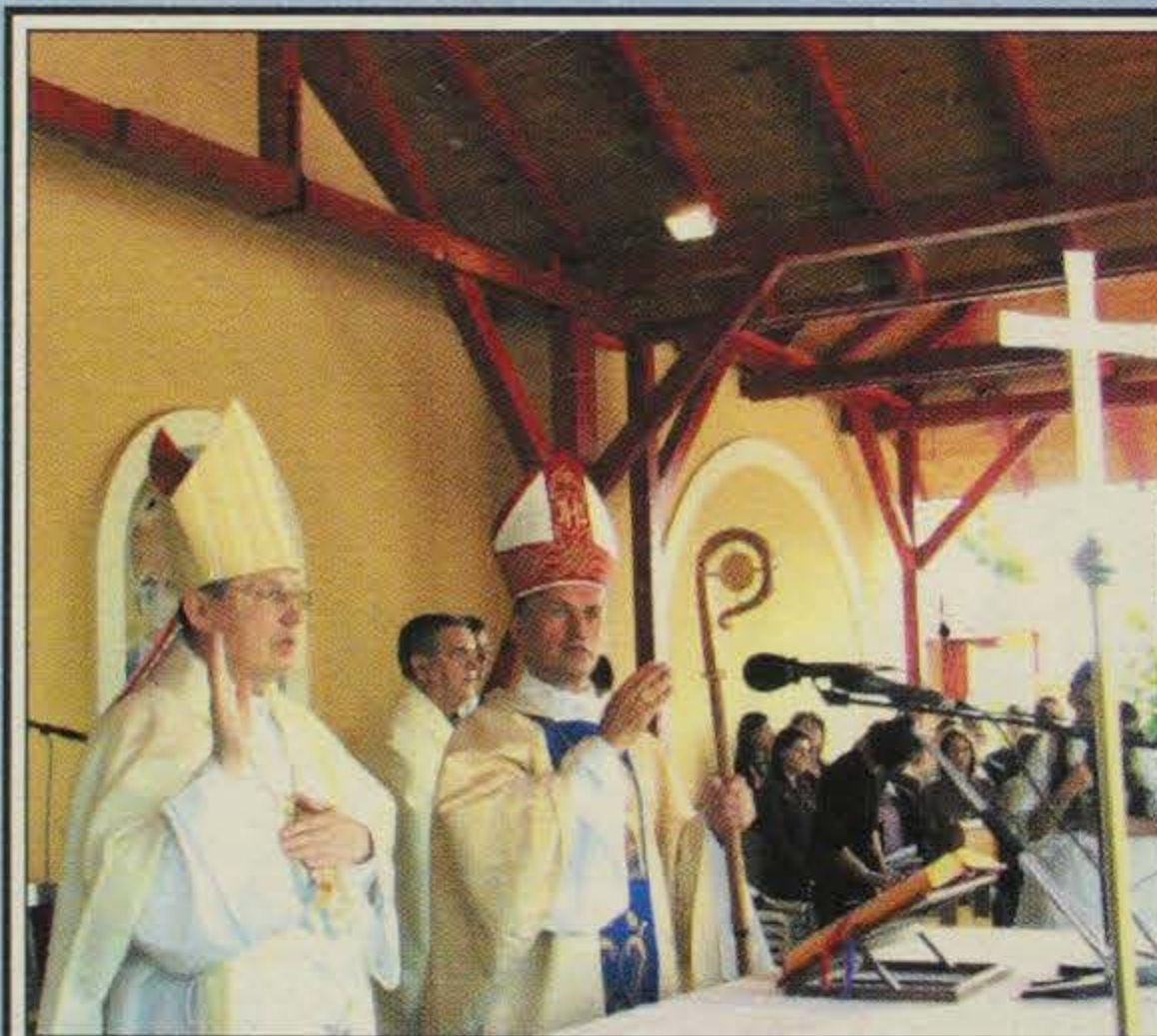
BUNARIĆ 2005.

Bdjenje uoči bunarićkog proštenja okuplja sve više vjernika. Ove godine osobito su bili zapaženi mladi koji su sudjelovali na Svjetskom susretu mladih u Njemačkoj sa svojom zastavom

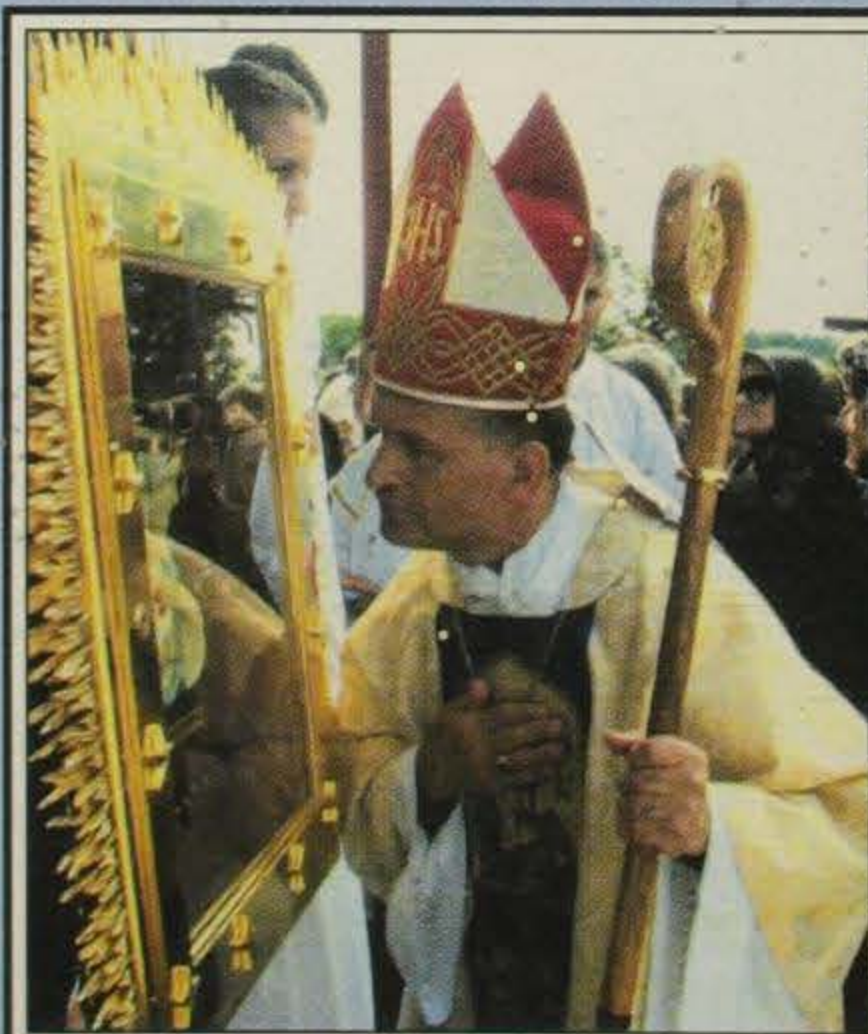
Brojne pričesti u marijanskim svetištima - i na Bunariću - dragocjenost je koja obogaćuje i usrećuje pojedince, obitelji pa i čitavu Crkvu i društvo

Biskupski blagoslov svima prisutnima i onima koji nisu mogli doći

Fotografija s biskupom Pozaićem za dragu uspomenu kraljicama i mladima u nošnji

I stari i bolesni na Bunariću zahvaljujući Caritasu

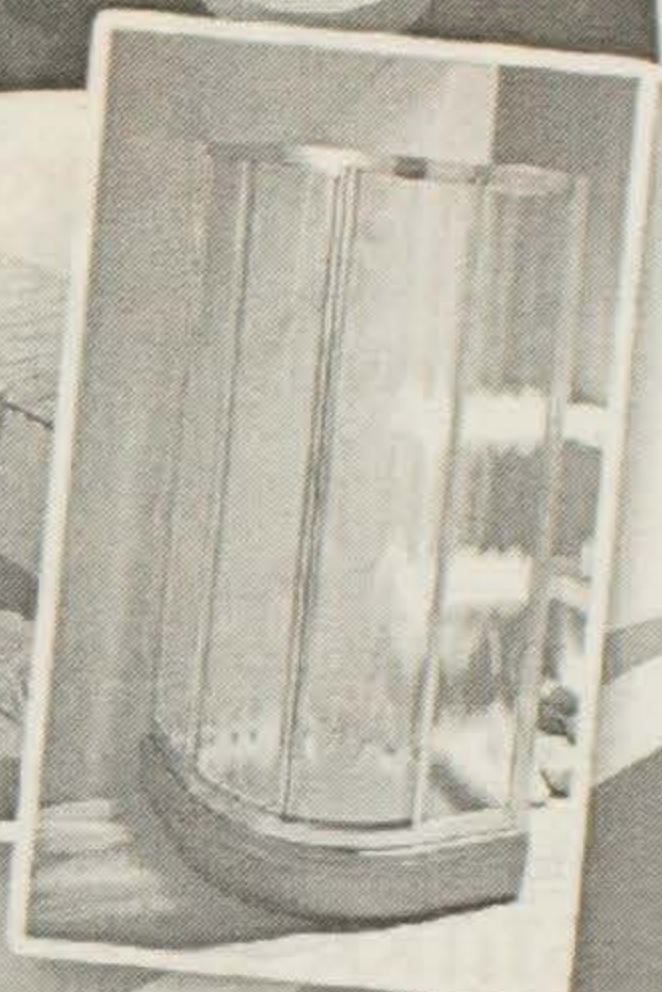
Nezaobilazni sadržaj hodočašća na Bunarić - poljubac Gospi, Bunarićka voda a od ove godine pohod Isusu u kapeli "Vječnog klanjanja" koju su svetištu darovali g. László Irsai (na slici u sredini) i Edit Pávlovity

kolpa·san®

SALON KUPATILA

LETNJA AKCIJA SNIŽENJA **10-30%**

Veliki izbor akrilnih kada, masažnih kada, tuš kada, tuš kabina, masažnih tuš kabina, bazena, nameštaja za kupatilo, sanitarije, ugradni vodokotlići, pločica za unutrašnju i vanjsku upotrebu.

PRODAJNI SALONI:

SUBOTICA Banijska 2

tel: 024/ 547-886

ZRENJANIN Vojvode Petra Bojovića 2

tel: 023/581-590

NOVI SAD Rumenački put 11

tel: 021/518-092

NOVI BEOGRAD Dr. Ivana Ribara 135

tel: 011/158-920

Prvi privatni i registrirani dom za stara i nemoćna lica

"Sv. Katarina"

PALIĆ, Sutjeska 47

Tel: 024 603-640

Mob.: 063 577-350

064 122-87-55

U ugodnoj paličkoj prirodi i zelenilu, u privatnoj kući s lijepim dvorištem, pružamo usluge, stručno i odgovorno:

Čuvanje i njegu starih i nemoćnih lica; usluge medicinskih sestara; liječničke i specijalističke usluge; njegu starih i nemoćnih lica na terenu (i u vašoj kući).

OSALADI MAGAZIN

Cara Dušana 4, 21000 Novi Sad

Tel: (024) 469-474

Email: agape@eunet.yu

www.suboticka-biskupija.info

MONOLIT GRADNJA GRAĐEVINSKO I GRAĐEVINSKO-ZANATSKO PREDUZEĆE p.o.

M G

Adresa: Subotica, Lenjinov park 13
Tel: 024/ 551-685, 553-111
e-mail: monolit@tippnet.co.yu

Računi:
220-3229-08 Mycro Finance banka
110-401601301333-38 Zepster banka

Hirvivo
Katalikus hotelap
Kata 12-dwar ajtobalana
1. kv. 1. solum 2002. 05. 19.

Zlatiborska 4, 24427 Totovo Selo - Tel: (024) 883-040
Email: hirvivo@tothfalu.co.yu

JULIJA-OPTIKA

SZTR

KULTURA NOŠENJA NAOČARA
33 GOD. TRADICIJA - STRUČNA USLUGA

- Veliki izbor klasičnih i modernih okvira
- Sunčane naočare od vodećih marki na svetu
- Kontaktno sočivo i sredstvo za održavanje

Uslovi kupovine:

- Gotovinsko plaćanje
- Čekovni kredit
- VISA kartica
- Sindikalna prodaja

VODITE RAČUNA O REZERVNIM NAOČARIMA!

24000 Subotica, Braće Radića 6
Telefon: 024/28-482

Slušajte Radio Suboticu
program na hrvatskom jeziku svaku večer od 19-21 sat na frekvenciji 91,5 Mhz

Put Jovana Mikića 12
Tel: 024 55 22 00
Fax: 551-902

RADIO MARIJA

94,2 Mhz FM - SUBOTICA
102,9 Mhz FM - NOVI SAD

Hrvatska riječ ČITAJTE "HRVATSKU RIJEČ"

mail: hrvatskarijec@tippnet.co.yu - tel: (024) 55-33-55

BUNARIČKO PROŠTENJE

trodnevnicu

od 24. do 26. 08. u 19 sati

SVEČANO BDJENJE

27. 08. u 19 sati

PROŠTENJE

28. 08.

svete mise u 7, 8, 10 i 16 sati

Svečanu sv. misu predvodi
pomoćni zagrebački biskup
mons. dr. Valentin Pozaić

DRAGI RODITELJI, upišite svoju djecu na školski vjeronauk!

Ne zaboravite da je to vaša kršćanska dužnost
i uvjet da bi djeca mogla ići na Prvu pričest.

Knjiga poezije "LIRA NAIVA 2005."

u uredništvu "Zvonika" po cijeni od 200 din.

ČESTITKA ZA ROĐENJE

Iako nije ubičajeno, želimo sa svim
čitateljima ZVONIKA podijeliti veliku radost.
Ovih je dana ugledalo svjetlost dana naše
deseto unuče - mala LUCIJA. Hvala sve-
mogućemu Bogu na blagoslovu i pomoći i
svima koji su molili da naša kćerka Željka i
zeť Tomislav dobiju zdravo dijete.

Sretni i ponosni:

dida Blaško i majka Blaženka

DIRLJIVI RASTANAK U BAČKOJ PALANKI

Čudni su putevi
Gospodnji! Jedan
takav čudan put je i
našeg đakona **Ivana
Kisegija** i njegovu
suprugu **Anu** doveo u
našu župu. Svojom
ljubavlju koju su nese-
bično davali poticali

su ljubav u srcima drugih i ona se pretvo-
rila u jednu veliku ljubav u Gospodinu.
Đakonov rad sa župljanima udahnuo je
život u zajednicu i pokušati nabrojati sve
što je činio bilo bi besmisleno jer ljubav se
ne može izmjeriti, prebrojati... Vjernici su
prepoznali jednog dobrog pastira i upravo
zbog toga im je nedjelja 31. 07. bila jedan
od najtužnijih dana kada su se od njega
zvanično oprostili. Uz đakona Ivana misili
su i preč. **Jakob Pfeifer, vlč. Jenő
Varga, vlč. Josip Kujundžić i vlč.
Miroslav Orčić.** Gostujući svećenici su
održali dirljive propovijedi koje su sve
prisutne a posebno našeg đakona dovele
do suza, što mu je obraćanje vjernicima
učinilo još težim.

Iako nam je teško što gubimo nekoga
kao što je Ivan Kisegi, svjesni smo da pute-
vi moraju ići dalje, ali i da ćemo ipak osta-
ti povezani ljubavlju koja ne nestaje i ne
poznaje prepreke i udaljenosti, jer ta
ljubav je sam Gospodin.

U ime zahvalnih župljana,

Marijana Gavrić

ZVONIK

Katolički list (mjesečnik)

Izdaje:

Rimokatolički župni ured
sv. Roka, 24000 SUBOTICA

Beogradski put 52

Telefon: 024/554-896;

Fax: 024/551-036;

E-mail:

zvonik@tippnet.co.yu.

Web: www.ZVONIK.org.yu

Uredničko vijeće:

Andrija Anišić,
Stjepan Beretić,
mr. Ervin Čeliković,
Katarina Čeliković,
Marko Forgić,
Ladislav Huska,
Vesna Huska,
Franjo Ivanković,
dr. Andrija Kopilović,
mr. Mato Miloš,
Lazar Novaković,
Jakob Pfeifer,
s. Blaženka Rudić,
Alojzije Stantić,
Mirko Štefković,
dr. Tadej Vojnović

Andrija Anišić
glavni i odgovorni urednik

Franjo Ivanković
zamjenik glavnog
i odgovornog urednika

mr. Ervin Čeliković
tehnički urednik

Katarina Čeliković
lektorica

Tisak:

Štamparija "PRINTEX",
Stipe Grgića 58, Subotica,
Tel.: 024/554-435

ISSN 1451-2149

Godišnja pretplata za "ZVONIK"

- SCG 840 dinara
- inozemstvo - 30 EURA
ili 220 kuna; avionom 60 USD
Pretplatnici iz inozemstva i
R. Hrvatske uplate mogu poslati
pošt. uputnicom ili čekom
na adresu:

Gabrijela Skenderović,
Kneza Trpimira 1/3, 44320
Kutina R. Hrvatska
- tel: +(00) 385 (0)44 681-272

NOVO-NOVO-NOVO

* Knjižica "TEREZIJA AVILSKA"

- samo 100 din.

* **Komplet najnovijih razglednica** subotičke
katedrale bazilike sv. Terezije Avilske s kratkom
poviješću na hrvatskom, mađarskom i njemačkom
jeziku

- samo 100 din.

Narudžbe:
u subotičkoj
katedrali na
tel. 024/600-240

Fotografije u ovom broju
Zvonik, Željka Zelić i
Nada Sudarević

URED HRVATSKOG
NACIONALNOG VIJEĆA
Subotica, Preradovićeve 4
tel: (024) 556-898 i 553-818

HRVATSKI KULTURNI CENTAR
"BUNJEVAČKO KOLO"
Subotica, Preradovićeve 4
tel: (024) 555-589

OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

Papa Bendikt XVI. na odmoru, u posjetu bolesnom bratu i prvi put u Castel Gandolfu

Aktivisti karitativne akcije "Zagrlimo djecu Kolevke" s djecom posjetili su župu i crkvu sv. Roka i dječji vrtić "Marija Petković"

Zlatna misa mons. Lajosa Erősa

Proštenje sv. Ane u subotičkom "Kerskom groblju"

Seminar za katehete i katehistice u Mužiji

Dan prijateljstva Caritasa iz Sente i Subotice

BANDAŠI I BANDAŠICE IZ: S. Žednika ...

... Male Bosne ...

... Bajmoka ...

... Đurđina ...

... Tavankuta ...

... Sombora ...

... Ljutova ...

... Svetozara Miletića ...

... Čonoplje

